

Earth, Life & Social Sciences

Schipholweg 77-89

2316 ZL Leiden

Postbus 3005

2301 DA Leiden

www.tno.nl

T +31 88 866 90 00

TNO-rapport**TNO/CH 2015 R 11166****Huiselijk geweld gemeld en dan...?**

Datum	September 2015
Auteur(s)	R.M. Vink H. van den Broek L.V. van Harten E. Lenting (Politie) P. Elzinga (Politie Amsterdam)
Aantal pagina's	95(incl. bijlagen)
Aantal bijlagen	6
Opdrachtgever	Politie & Wetenschap
Projectnummer	060.04090

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van TNO.

Indien dit rapport in opdracht werd uitgebracht, wordt voor de rechten en verplichtingen van opdrachtgever en opdrachtnemer verwezen naar de Algemene Voorwaarden voor opdrachten aan TNO, dan wel de betreffende terzake tussen de partijen gesloten overeenkomst.

Het ter inzage geven van het TNO-rapport aan direct belanghebbenden is toegestaan.

© 2015TNO

Samenvatting

In dit project is onderzoek uitgevoerd naar de afhandeling van huiselijk geweld incidenten door de politie, deels landelijk en deels uitsluitend bij de politie-eenheid Amsterdam. Daarvoor is met behulp van Formal Concept Analysis (Elzinga, 2011) een model ontwikkeld om inzichtelijk te maken wat de omvang en aard is van de afhandelingsprocessen van huiselijk geweld incidenten. Dit model is toegepast op de BVH-database van de politie-eenheid Amsterdam over de jaren 2013 en 2014. De huiselijk geweld incidenten zijn ingedeeld in vier groepen:

- Incidenten met uitsluitend strafrechtelijke componenten;
- Incidenten met uitsluitend bestuursrechtelijke componenten;
- Incidenten met zowel strafrechtelijke als bestuursrechtelijke componenten ('samenloop');
- Incidenten zonder strafrechtelijke of bestuursrechtelijke componenten.

Van de ongeveer 7000 huiselijk geweld incidenten in Amsterdam per jaar volgt ongeveer een vijfde alleen een strafrechtelijk traject en ongeveer tien procent alleen een bestuursrechtelijke afhandeling. Wanneer we de 'samenloop' verrekenen, betekent dit dat de helft (ongeveer 3500) van de huiselijk geweld incidenten géén strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk vervolg krijgt en dat daarmee ook niet bekend is welke inspanningen deze incidenten van de politie dan wel of niet vragen. Landelijk betrof dit ongeveer twee derde (61.541) van alle huiselijk geweld incidenten (95.541) in 2012.

Op basis van alleen het BVH is het beperkt mogelijk gebleken om de incidenten in deze restcategorie meer verfijnd te karakteriseren. Daarvoor is een vervolg via datamining in vrije teksten in combinatie met dossieronderzoek nodig.

Wel bleek in het merendeel van de gevallen van zowel de restcategorie als bestuursrechtelijke categorie, de maatschappelijke klasse 'ruzie/huiselijk twist' te zijn gebruikt, hetgeen iets kan zeggen over de (geringer) zwaarte, de zichtbaarheid en complexiteit die wordt toegekend aan de incidenten in deze categorieën. Des te meer omdat 'lichamelijk' het meest wordt aangetroffen in de categorie strafrechtelijk. In de restcategorie wordt bij tien procent van de incidenten met maatschappelijke klasse 'lichamelijk' evengoed nog een indicatie van een mes en/of slagwapen gevonden.

Zorgwekkend is dat er niet altijd bij betrokkenheid van minderjarigen een zorgmelding wordt gedaan bij Veilig Thuis (voorheen AMK/Bureau Jeugdzorg) terwijl dit wel protocol is. Geen zorgmelding wordt gedaan in ongeveer de helft tot een derde van het totaal aantal huiselijk geweld incidenten waar een of meer minderjarigen bij betrokken zijn, volgens het Amsterdamse BVH. De meeste zorgmeldingen komen voort uit de bestuursrechtelijke afhandeling, mogelijk doordat er bij de risicotaxatie expliciet wordt gevraagd naar minderjarigen.

Het kwalitatieve onderzoeksdeel met interviews, focusgroepen en vragenlijst binnen de nationale politie vertoont een genuanceerder beeld. Zowel positieve als negatieve oriëntaties komen voor bij de afwegingen die politiemedewerkers maken voor al of niet strafrechtelijke afhandeling. Enerzijds spant de politie (coördinatoren huiselijk geweld) zich in om na te gaan welke incidenten alsnog als huiselijk geweld

moeten worden aangemerkt en wordt multidisciplinair overlegd met Veilig Thuis en/of het Veiligheidshuis welke acties per casus ondernomen moeten worden; anderzijds lijkt de focus van politiemedewerkers primair gericht op opsporing en in mindere mate op wat er nodig is om het geweld te doen stoppen of de veiligheid van slachtoffers (inclusief minderjarigen) te bewerkstelligen. Ook blijkt de restcategorie soms een 'makkelijker' weg en is niet altijd bekend dat ook als kinderen niet 'op de hoogte zijn van het geweld' dit toch een vorm van kindermishandeling is.

Diverse knelpunten blijken bij de afhandeling van huiselijk geweld incidenten een rol te spelen:

- gebrek aan tijd en capaciteit,
- beperkte aangiftebereidheid bij slachtoffers en/of motivatie door politiemedewerkers,
- onvoldoende kennis en vaardigheden en het ontbreken van intervisie en evaluatie in een 'lerende organisatie',
- knelpunten in de samenwerking met Veilig Thuis en hulpverlening,
- fragmentatie van expertise door het meer generalistisch moeten werken,
- onzorgvuldige implementatie van en sturing op nieuwe werkwijzen, protocollen en afspraken.

Het ontwikkelde analysemodel is geschikt gebleken en gebruiksklaar om van het totaal aantal HG -gecodeerde huiselijk geweld incidenten, per jaar en per politie-eenheid, in kaart te brengen en te monitoren wat de verhouding is tussen het aantal strafrechtgerichte en/of bestuursrechtelijke incidenten en een restcategorie; en om binnen deze categorieën te karakteriseren naar 'maatschappelijke klassen' en leeftijdsgroepen (minderjarigen).

Omdat de politie-activiteiten binnen de restcategorie van huiselijk geweld incidenten niet in het BVH-systeem gelabeld kunnen worden en dus niet traceerbaar zijn, kan voor een verfijnder beeld van deze restcategorie, het analysemodel nu verder alleen via dossieronderzoek en onderzoek in vrije tekstvelden worden toegepast.

De voornaamste aanbevelingen op grond van de bevindingen zijn:

- Uitvoering van verdiepend onderzoek via dossiers en vrije tekstvelden.
- Uitvoering van verbredend onderzoek (bij meerdere politie-eenheden of nationale politie en meerjarig).
- Verbeterslagen maken op een aantal geconstateerde knelpuntgebieden via:
  - ICT en registratie:
    - zodat ook een aantal essentiële niet-strafrechtgerichte of bestuursrechtelijke politie-activiteiten in het BVH-systeem gelabeld kunnen worden (bv. inschakelen Veilig Thuis, gesprek wijkagent, multidisciplinair overleg);
    - één huiselijk geweld -formulier in plaats van diverse;
    - zodat casusgeschiedenis meegenomen wordt bij afwegingen rond meldingen;
  - intervisie en scholing met aandacht voor attitude, kennis over (herkennen van) huiselijk geweld, gesprekstechnieken en motiveren tot het doen van aangifte;
  - intensivering en verbeteren van de samenwerking met Veilig Thuis, aanscherpen van afspraken en sturing daarop, zoals het standaard nagaan of er minderjarigen betrokken zijn bij een huiselijk geweld incident;
  - focus op het gezamenlijk, in de keten, stoppen van huiselijk geweld;

- onderzoek of de risicotaxatie met betrekking tot het opleggen van een huisverbod efficiënter kan;
- onderzoek de mogelijkheid van specialistische teams.

Inhoudsopgave

	Samenvatting	2
1	Inleiding	6
1.1	Huiselijk geweld in Nederland	6
1.2	Begripsbepaling	7
1.3	Probleemstelling	8
1.4	Doelstelling en vraagstellingen	11
2	Methode	12
2.1	Datamining.....	12
2.2	Interviews en focusgroepen.....	13
2.3	Online vragenlijst	14
3	Resultaten	17
3.1	Resultaten kwantitatieve analyse ten behoeve van vraagstelling 1.	17
3.2	Aanvullende bevindingen ten behoeve van vraagstelling 1.	25
3.3	Resultaten ten behoeve van vraagstelling 2	27
3.4	Resultaten ten behoeve van vraagstelling 3	28
3.5	Resultaten vraagstelling 4	32
3.6	Resultaten vraagstelling 5	43
4	Discussie & aanbevelingen	44
4.1	Een indeling in categorieën met omvang en aard: conclusies vraagstelling 1	44
4.2	Afwegingen en knelpunten op de werkvloer: conclusies vraagstellingen 2, 3, 4	48
4.3	Aanbevelingen	51
5	Referenties	53
	Bijlage(n)	
	A Categorieën en Maatschappelijke klassen	
	B Items focusgroepen	
	C Items interviews	
	D Vragenlijst (online)	
	E Open vragen en opmerkingen (knelpunten) in vragenlijst	
	F Genoemde wensen in vragenlijst	

1 Inleiding

Deze rapportage doet verslag van een onderzoek naar de afhandeling van huiselijk geweld incidenten door de politie. Het project is uitgevoerd in 2014/2015 door TNO in nauwe samenwerking met de Nationale Politie, in opdracht van *Politie & Wetenschap*.

1.1 Huiselijk geweld in Nederland

“De 28-jarige verpleegster Linda werd maandag door haar ex doodgeschoten in Waalwijk. Ondanks een verleden van huiselijk geweld [en meerdere aangiften] kon de politie haar niet beschermen. Hoe kan dat?” (AD, 14 augustus 2015).

Huiselijk geweld is een groot maatschappelijk probleem. Ruim 9% van de Nederlandse bevolking was in de afgelopen vijf jaar slachtoffer van deze vorm van geweld. Dit komt overeen met naar schatting 200.000 slachtoffers en ruim 100.000 plegers landelijk per jaar (Van Dijk, Van Veen & Cox, 2010).

Ongeveer 20% van de slachtoffers doet een melding en/of aangifte bij de politie van het laatste voorval van huiselijk geweld (Van Dijk, Van Veen & Cox, 2010; Van der Veen & Bogaerts, 2010). Aangiften en meldingen van incidenten van huiselijk geweld betreffen meer dan een kwart van het totaal aantal geweldsincidenten die ter kennis komen van de politie (BVH/GIDS-Kubus cijfers, LPHG, 2013) en leggen daarmee een flink beslag op de personeelscapaciteit: “gemiddeld rukt de politie in Nederland elke zes minuten uit in verband met een melding van huiselijk geweld” (Marriette Christophe, Landelijk Programmabureau Huiselijk Geweld & de Politietoek (LPHG), 2013).

Huiselijk geweld is een zogenaamd ‘high-impact delict’ met verstrekkende gevolgen voor individu en samenleving. Naast de korte termijn fysieke en psychische gevolgen voor slachtoffers, kunnen ook de lange termijn gevolgen ernstig zijn. Felitti (1998) toonde in een cohort van 17.000 volwassenen het verband aan tussen zogenaamde Adverse Childhood Experiences (ACE) en ziekten zoals diabetes, hart- en vaatziekten en depressie (onder ACE worden verstaan: vroegkinderlijke traumatisering zoals kindermishandeling, seksueel misbruik, verwaarlozing, opgroeien met een psychisch zieke of verslaafde ouder, detentie van een gezinslid, en geweld in het gezin).

Huiselijk geweld is een belangrijke ontwrichtende factor in de maatschappij waarbij de gevolgen van psychisch geweld (waaronder ook kinderen die getuige zijn van geweld tussen hun ouders) en de psychische gevolgen van lichamelijk geweld (depressie, angst, PTSS) veelal onderschat worden.

Ook in economische zin blijven de consequenties tot nu toe onderbelicht: de kosten van kindermishandeling zijn in de VS vergelijkbaar met die van de eerdergenoemde volksziekten zoals diabetes en hart- en vaatziekten (Fang, 2012).

Geweld binnen geeft geweld buiten: veel onderzoeken laten het verband zien tussen huiselijk geweld en criminaliteit en ander risicogedrag. Kinderen en jongeren die opgroeien in een gezin waar (partner)geweld plaatsvindt of die direct zelf mishandeld worden, hebben een verhoogd risico om in aanraking te komen met alcohol en drugsgebruik, jeugddelinquentie, jeugdprostitutie, en om zich later ook schuldig te maken aan seksueel grensoverschrijdend gedrag, partnergeweld en

kindermishandeling (o.a. Widom, 1989; Edleson, 1999; Osofsky, 2003; Strauss, 1983; 1988; 2008) en aan dierenmishandeling (o.a. Enders-Sleegers, 2009). In een studie naar de achtergronden van geweldscriminaliteit onder jongeren laten Bol e.a. (1998) zien dat verwaarlozing en geweld tussen de ouders de kans op gewelddadig gedrag bij kinderen sterk vergroten. Van Wijk (2002) vond geweld, verwaarlozing en misbruik als risicofactoren in dossiers over jeugdige zedendelinquenten. Uit onderzoek van Van Marle (1995) blijkt dat vier op de vijf delinquenten die in de Van Mesdag-kliniek worden behandeld, in hun jeugd emotioneel verwaarloosd zijn en één op de vijf is als kind seksueel misbruikt. Deze verbanden wordt ook wel aangeduid als de transgenerationale overdracht van (huiselijk) geweld of een 'cirkel van geweld'.

De politie heeft een belangrijke rol in het doorbreken van dit patroon van voortbestaan van huiselijk geweld binnen families en draagt daarmee bij aan de veiligheid in de maatschappij.

Van alle aangehouden verdachten van moord en doodslag, blijkt dat 21% reeds bekend is bij de politie (als pleger of slachtoffer) in verband met huiselijk geweld - incidenten (Van Leiden en Ferwerda, 2011). Omgekeerd blijkt (in de regio Rotterdam) dat bijna 40% van de verdachten van huiselijk geweld minstens eenmaal eerder als verdachte met de politie contact heeft gehad in de drie jaren voorafgaand aan het huiselijk geweld delict (Lünneman, 2005). Ook uit analyse van een steekproef van huiselijk geweld zaken in 2010 blijkt 78% van de verdachten ook vanwege andere delicten bekend te zijn bij de politie; één op de vijf heeft zelfs 10 of meer registraties op zijn naam staan (BVH/Gids-cijfers, LPHG, 2013). Incidenten van huiselijk geweld kunnen dus een signaalfunctie vervullen voor crimineel en recidiverend gedrag. Inadequaat handelen kan dan ernstige tot zelfs fatale gevolgen hebben, getuige het incident met de onlangs doodgeschoten Waalwijkse verpleegkundige.

1.2 Begripsbepaling

In dit project hanteren we de definitie die door de Nationale Politie wordt gehanteerd (Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld, Staatscourant 28 april 2010):

Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer wordt gepleegd. Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging (al dan niet door middel van, of gepaard gaand met, beschadiging van goederen in en om het huis). Als verdachten van huiselijk geweld kunnen worden aangemerkt: (ex-)partners, gezins- en familieleden en huisvrienden. Verdachten en slachtoffers kunnen mannen en vrouwen zijn, en kunnen kind of volwassene (waaronder ouderen) zijn.

Verder gebruiken we de volgende termen:

- Incident: voorval of gebeurtenis
- Proces: reeks politie-activiteiten, geheel van acties die op een incident volgen
- Maatschappelijke Klasse (MK): incidentcode of -label (zie Bijlage A)

1.3 Probleemstelling

Huiselijk geweld incidenten kunnen in Nederland sinds 2004 door de politie met 'projectcode HG' geregistreerd worden. Een analyse van deze gegevens laat een trendbreuk zien waarbij het aantal geregistreerde incidenten van huiselijk geweld de laatste jaren met 50% is toegenomen van 63.841 incidenten in 2008 tot 95.541 incidenten in 2012 (BVH/GIDS-Kubus cijfers, LPHG, 2013). De oorzaak van deze trendbreuk is waarschijnlijk gelegen in de volgende factoren:

- In 2008/2009 is binnen de politie een nieuw uniform bedrijfsprocessensysteem BVH (BasisVoorziening Handhaving) ingevoerd waarin meer 'maatschappelijke klassen' (incidentcodes) opgenomen zijn en verfijnder kan worden geregistreerd. In het BVH wordt, anders dan in de oude registratiesystemen, nu bij meer maatschappelijke klassen (bijvoorbeeld 'huisvredebreuk', 'vernieling', 'huiselijke twist' en 'ruzie zonder gevolgen'), actief via een venster gevraagd of er mogelijk sprake is van huiselijk geweld ('projectcode HG'). Door de uitbreiding van het aantal maatschappelijke klassen kan er meer informatie dan voorheen gegenereerd worden en worden meer geregistreerde incidenten van huiselijk geweld zichtbaar.
- In de loop der jaren is de aandacht, zowel binnen als buiten de politie, voor huiselijk geweld toegenomen onder invloed van trainingen, media, landelijk beleid, samenwerkingsafspraken en campagnes. Binnen de politie heeft het *Landelijk Programmabureau Huiselijk Geweld & de Politietaak* (LPHG) intensief gestuurd op de aanpak van huiselijk geweld.

Om de loop van een huiselijk geweld melding tot vervolging inzichtelijk te maken, wordt hieronder eerst ingegaan op de verschillende onderdelen van het afhandelingsproces: de input, throughput en output.

1.3.1 *Input*

De politie kan op verschillende manieren van huiselijk geweld incidenten op de hoogte komen:

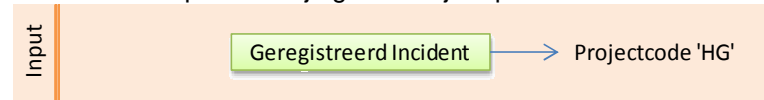
- aan de balie van het politiebureau
- via de wijkagent
- Politie ServiceCentrum / Service & Intake (0900 8844)
- meldkamer (112)
- digitaal (bijvoorbeeld Meld Misdaad Anoniem)

Bij acute meldingen gaat de politie ter plaatse en beoordeelt de situatie als een 'plaats delict'. De politie neemt maatregelen zoals het vastleggen van letsel en vernielingen, stelt sporen veilig, houdt de pleger aan, verricht een buurtonderzoek. Eventueel aanwezige getuigen worden ter plaatse of op een later moment, gehoord. Incidenten van huiselijk geweld en de hiervan verkregen informatie worden vastgelegd in het BVH en gekoppeld aan de 'projectcode HG'.

Dit vormt het startpunt voor het proces van opsporing en vervolging -of andere vorm van afhandeling. Dit noemen we de input en bedroeg in 2012 in Nederland 95.541 incidenten (schema 1.1).

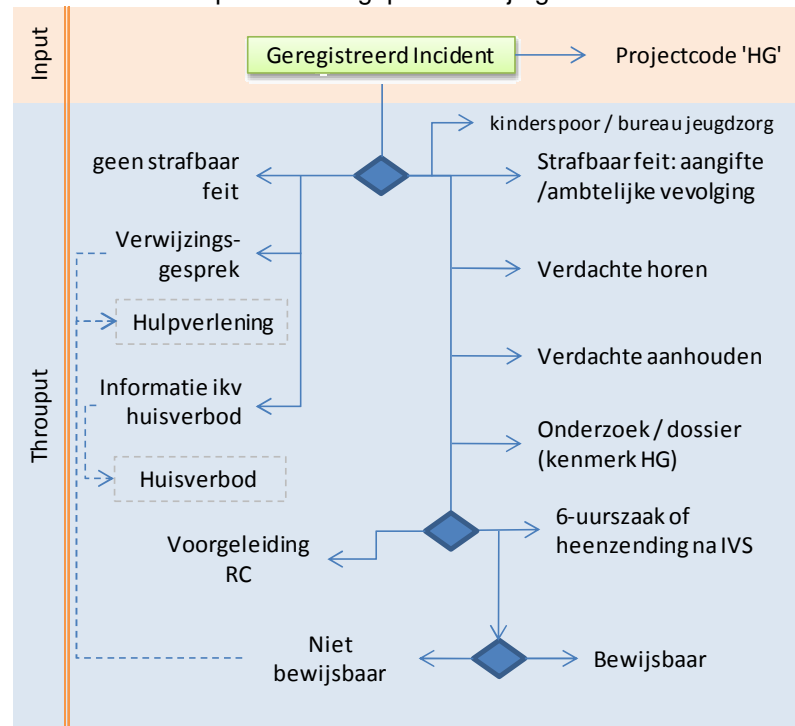
Schema 1.1: Input huiselijk geweld bij de politie

1.3.2 Throughput

De throughput is het geheel van acties van de politie die volgen op het geregistreerde incident. Het principe hierbij is dat ieder geregistreerd incident met 'projectcode HG' opvolging krijgt maar dat de opvolging naar aard en ernst van het incident zal verschillen (schema 1.2).

Schema 1.2: Input en throughput huiselijk geweld incidenten

Voor opsporing geldt het uitgangspunt dat bij incidenten van huiselijk geweld waarvan de politie kennis krijgt, aangifte wordt gedaan door het slachtoffer. Echter, wanneer het slachtoffer uitdrukkelijk zegt geen aangifte te willen doen, bijvoorbeeld door angst voor de pleger(s), wordt zoveel mogelijk bewijs verzameld ten behoeve van een eventuele ambtshalve vervolging. Daarna vindt opsporing en nader onderzoek plaats (strafrechtelijk traject).

Bij iedere melding van huiselijk geweld dient overwogen te worden of een tijdelijk huisverbod moet worden opgelegd. De wet Tijdelijk Huisverbod maakt een (bestuursrechtelijke) maatregel mogelijk op basis waarvan iemand gedurende een korte periode zijn eigen huis niet mag betreden. Deze maatregel kan worden opgelegd bij dreiging van huiselijk geweld voor 10 dagen (met verlenging tot maximaal 4 weken). Een tijdelijk huisverbod kan worden opgelegd door de Burgemeester of daartoe gemachtigde hulpofficier van justitie (HovJ). Een huisverbod dient niet als straf maar als afkoelingsperiode en gelegenheid om hulp in gang te zetten. Wanneer tegelijkertijd een strafrechtelijk traject loopt, wordt gesproken van 'samenloop'.

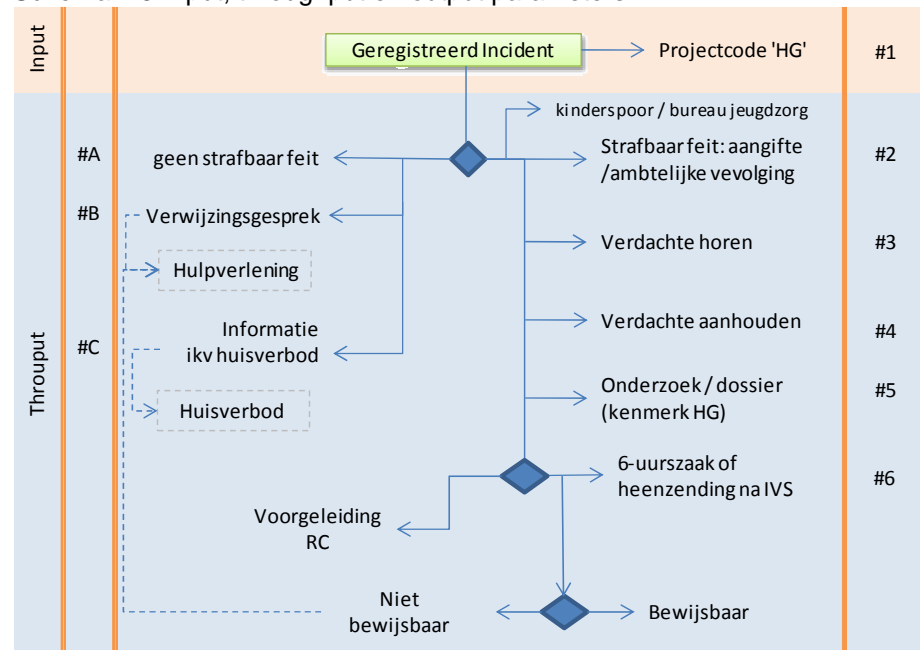
Naast opsporing dient het optreden van politie en OM mede de behartiging van de belangen van slachtoffers -waaronder minderjarigen die getuige zijn geweest van het geweld. Alle meldingen van huiselijk geweld moeten tevens (door de politie) gemeld worden bij Veilig Thuis.

Soms kan de politie niet strafrechtelijk optreden (onvoldoende bewijs, slachtoffer wil uitdrukkelijk geen aangifte doen, onvoldoende grond voor ambtshalve vervolging) en wordt ook niet aan de criteria voor een huisverbod voldaan. Volgens protocol zal de politie dan tenminste moeten zorgen dat het gezin waarover de signalen van huiselijk geweld zijn binnen gekomen, doorverwezen wordt naar de Veilig Thuis en vandaar naar de hulpverlening om verdere escalatie of recidive te voorkomen. In de regel wordt ook de wijkagent geïnformeerd, die een 'nazorg-bezoek' doet. Al deze politie-inspanningen worden in beginsel in de politieregistratie vastgelegd ten behoeve van de dossiervorming bij incidenten van huiselijk geweld. Dit is van belang, bijvoorbeeld bij herhaalde meldingen van incidenten.

1.3.3 Output

Het hierboven beschreven uitgangspunt dat er altijd iets gedaan wordt, moet zijn weerslag krijgen in het aantal 'eindresultaten' of 'output'. Omdat de hierboven beschreven politieprocessen in het kader van opsporing en vervolging van huiselijk geweld -incidenten verschillend van aard zijn, is ook de output een optelling van verschillende eindresultaten. De output is in schema 1.3. in de kolommen weergegeven (als #).

Schema 1.3: Input, throughput en output parameters

1.3.4 Probleemstelling in termen van input, throughput en output

Wanneer ingezoomd wordt op de registratie van huiselijk geweld incidenten van beide periodes (voor en na 2008/2009), wordt zichtbaar dat het aantal geregistreerde huiselijk geweld incidenten (de 'input') weliswaar met gemiddeld 50% is toegenomen, maar dat tegelijkertijd het aantal opsporings- en strafrechtgerichte handelingen (de 'throughput') *niet* in eenzelfde verhouding is meegegroeid, maar percentueel zelfs daalde. Bijvoorbeeld:

- In 2008 was het percentage *aangiften* 37% (23.671) van het totaal van 63.841 geregistreerde incidenten. In 2012 betrof dit 27% (25.769) van de 95.541 incidenten.
- Dit geldt tevens voor de *aanhoudingen van verdachten* met bijna 25% (15.818) in 2008 tegenover 16% (14.980) in 2012 (BVH/GIDS-Kubus cijfers, LPHG, 2013).

Logischerwijs is ook de 'output' zoals *voorgeleidingen en opgemaakte dossiers* voor het Openbaar Ministerie in absolute zin gelijk gebleven en niet meegegroeid met het toegenomen aantal geregistreerde incidenten van huiselijk geweld.

Bij het LPHG zijn daarom vragen gerezen over de mate waarin binnen de Nationale Politie gemelde incidenten van huiselijk geweld adequaat worden afgehandeld.

1.4 Doelstelling en vraagstellingen

Doel van dit onderzoek was:

- (een manier ontwikkelen om) inzicht te krijgen in de throughput en output van de politie ten behoeve van *niet-strafrechtgerichte* trajecten betreffende huiselijk geweld incidenten;
- inzicht verkrijgen in de afwegingen op de werkvloer die een rol spelen op essentiële beslispunten en wat dit betekent voor het dagelijkse politiewerk en de aansturing daarvan.

In het onderzoeksvoorstel zijn de volgende onderzoeksvragen geformuleerd (en lopende het onderzoek aangescherpt):

1. Welke zijn de te onderscheiden politie-inspanningen (throughput) ten behoeve van de niet-strafrechtelijk trajecten van huiselijk geweld -incidenten en kan daar een omvang van bepaald worden?
2. Welke beslismechanismen, criteria en beïnvloedende factoren kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de manier waarop politiemedewerkers incidenten kwalificeren als huiselijk geweld-incidenten en als zodanig labelen in het bedrijfsprocessensysteem BVH (input)?
3. Welke afwegingen en factoren spelen een rol bij het afhandelen van huiselijk geweld-incidenten in een strafrechtelijk dan wel niet-strafrechtelijk gericht traject?
4. Welke knelpunten worden door politiemedewerkers ervaren in het afhandelingsproces die een adequate throughput en output van huiselijk geweld -zaken belemmeren?
5. Welke trends kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de personele capaciteit ten opzichte van de workload, die ingezet is of wordt bij huiselijk geweld -incidenten en de afhandeling daarvan? Is er sprake van een plafond (kwantiteit)?
Welke trends kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de kwaliteit van het afhandelingsproces?

2 Methode

Om de onderzoeksvragen te beantwoorden zijn verschillende meetinstrumenten en zowel kwantitatieve als kwalitatieve methoden van dataverzameling toegepast (zogenaamde 'mixed-method').

2.1 Datamining

Voor vraagstelling 1. is een kwantitatieve analyse uitgevoerd van de throughput-processen.

Om een kwantitatieve analyse te kunnen uitvoeren zijn er twee dingen noodzakelijk:

- gegevens (data)
- een analysetool om zogenaamde datamining te kunnen uitvoeren.

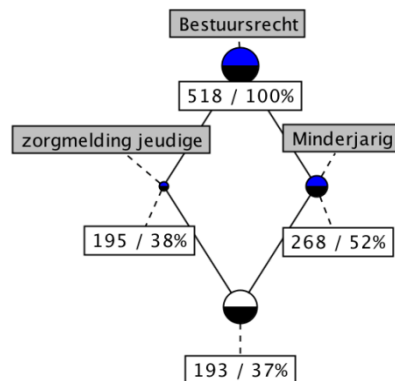
Voor deze analyse is gebruik gemaakt van het politieregistratiesysteem BVH (Basisvoorziening Handhaving). Om reden van haalbaarheid is er voor gekozen om de analyses te beperken tot de BVH-database van de politie-eenheid Amsterdam. Een data-analist van de eenheid Amsterdam heeft namelijk software ontwikkeld en een proefschrift geschreven voor dit type datamining (Elzinga, 2011). In de loop van het project bleek hij vooralsnog alleen toegang te hebben tot de BVH-database van Amsterdam. Weliswaar is de Nationale Politieorganisatie sinds 1 januari 2013 opgedeeld in 10 eenheden, echter de BVH-databases zijn nog niet alle gemigreerd van 25 (regio-indeling van voor 2013) naar 10 uniforme databases.

Amsterdam diende daarom als pilot voor het ontwikkelen van de analyse-tool die dan in tweede instantie kon worden toegepast in de andere politie-eenheden.

Voor de datamining-techniek is de Formal Concept Analysis (FCA) software gebruikt dat een database doorzoekt en filtert op basis van labels (Elzinga, 2011). Door de BVH-database te filteren op bijvoorbeeld 'projectcode HG' en jaar '2013' worden alle HG gerelateerde incidenten van 2013 eruit gefilterd. Dit filter kan fijnmaziger gemaakt worden door er labels aan toe te voegen en te combineren. Ter illustratie is met Figuur 2.1 een voorbeeld weergegeven waarbij de volgende filters zijn gebruikt:

- Alle incidenten met 'projectcode HG', startjaar 2013
- Wel aanwezig: bestuursrechtelijk element: 'aanvraag onderzoek huisverbod' (codes, formulieren, etc.) en niet aanwezig: strafrechtelijke elementen zoals 'proces-verbaal' (PV), 'aanhouding', 'verhoor')
- Van die subset (518) zijn er 268 minderjarigen en 195 zorgmeldingen gedaan blijkens aantal zorgformulieren. Minderjarigen met zorgmeldingen zijn er 193.

Figuur 2.1: Voorbeeld resultaat van een filter met FCA

De uitdaging van dit analyseproces is dat de *juiste* labels worden gebruikt die verwijzen naar de onderliggende afhandelingsprocessen. Zo heeft een ‘zorgformulier’ de code E62 en hebben ‘maatschappelijke klassen’ ieder een specifieke code (zie Bijlage A). Ook moeten de labels een *logische samenstelling* hebben door middel van ‘en’, ‘of’, ‘en/of niet’.

Het filter is in nauwe samenwerking met Eltjo Lenting (landelijk beleidscoördinator Huiselijk Geweld & de Politietoon) en Paul Elzinga stap voor stap opgebouwd door telkens de vraag te stellen: wat willen we weten, is het *mogelijk* om dit in het filter te plaatsten en hoe moet het filter dan ingesteld worden (combinatie van labels)? Daarbij is gekozen voor een analyse van de gegevens van 2013 als try-out en zijn die van 2014 later geanalyseerd om vast te stellen of de gebruikte methode valide is en om eventuele verschillen waar te nemen.

2.2 Interviews en focusgroepen

Interviews en focusgroepen lenen zich bij uitstek voor het nader uitdiepen van bevindingen en het nagaan van dieperliggende overwegingen, attitudes, etc. Voor de beantwoording van de vraagstelling 2, 3 en 4 zijn daarom vier focusgroepen en acht semigestructureerd (telefonische) interviews gehouden met politiemedewerkers, medewerkers Veilig Thuis en Veiligheidshuis uit diverse regio's in Nederland. Deze leverden echter ook informatie op ten behoeve van vraagstelling 1. De focusgroepen zijn uitgevoerd door twee onderzoekers, op locatie.

De inzichten uit vraagstelling 1. dienden als uitgangspunt voor de focusgroepen en interviews. De protocollen voor de focusgroepen en interviews zijn te vinden in bijlage B respectievelijk C.

Er zijn in totaal 4 focusgroepen gehouden, met:

- Regiocoördinatoren Huiselijk Geweld
- Medewerkers van basisteams Utrecht, eenheid Midden Nederland
- Medewerkers van Veiligheidshuis Noord-Limburg
- Medewerkers van basisteams Oost-Nederland

Er zijn 8 semigestructureerd interviews gehouden, met:

- Taakaccenthouder Huiselijk Geweld
- Medewerkers Veilig Thuis (5 personen)
- Medewerker meldkamer
- Medewerker Intake & Service

De onderzoekers hebben tevens een casusoverleg van het Veiligheidshuis Noord-Limburg bijgewoond op 29 oktober 2014 en diverse protocollen en werkwijzen bestudeerd.

2.3 Online vragenlijst

De inzichten verkregen uit de focusgroepen, interviews en het casus-overleg zijn vervolgens via een vragenlijst landelijk voorgelegd aan politiemedewerkers om die enigszins te kunnen kwantificeren en daarmee te valideren.

De vragenlijst is uitgezet onder de volgende doelgroepen:

- Medewerkers Intake & Service
- Medewerkers meldkamer
- Medewerkers gebiedsgebonden politiezorg (basisteam)
- Zeden- en algemeen rechercheurs (district / basisteam)
- Wijkagenten
- Taakaccenthouders huiselijk geweld / jeugd / eer gerelateerd geweld / dierenmishandeling

Er zijn twee versies van de vragenlijst opgesteld; één voor medewerkers van de meldkamer en Intake & Service, en één voor de overige functies. De vragenlijst is opgemaakt in Survalyzer om online in te vullen. Bij het invullen van de functie sprong de vragenlijst automatisch naar de juiste versie.

De vragenlijst is verspreid door de landelijke beleidscoördinator huiselijk geweld, via de tien coördinatoren Huiselijk Geweld van alle politie-eenheden. Hen is gevraagd de vragenlijst intern door te sturen naar de betreffende doelgroepen binnen hun eenheid.

De vragenlijst stond open van 8 juni 2015 tot en met 25 juni 2015 en is als bijlage toegevoegd. Tweemaal zijn reminders verstuurd.

2.3.1 Respons vragenlijst

De vragenlijst is door 547 mensen ingevuld. Daarvan gaven 27 mensen aan nooit te maken te hebben met huiselijk geweld, waarna de vragenlijst voor hen werd beëindigd. Daarnaast zijn 10 respondenten verwijderd, omdat ze niet tot de doelgroep van de vragenlijst behoorden (bijvoorbeeld: administratief medewerker). Dit resulteerde in 510 respondenten, van wie **349 personen** de vragenlijst *volledig* hebben ingevuld (68%); de andere 161 respondenten braken de vragenlijst op uiteenlopende momenten af. Driekwart van de reagerende medewerkers Intake & Service / meldkamer heeft de vragenlijst *volledig* ingevuld en tweederde van de overige reagerende politiemedewerkers.

Er is geen non-respons onderzoek uitgevoerd.

De achtergrondgegevens van de respondenten zijn te vinden in de onderstaande tabellen.

Van de respondenten bij Intake & Service / meldkamer is 80% vrouw, de gemiddelde leeftijd 47 jaar en werkervaring met huiselijk geweld bijna 10 jaar. Bij de overige respondenten is het percentage vrouwen 33%, de gemiddelde leeftijd 43 jaar en de werkervaring met huiselijk geweld 14 jaar (Tabel 2.1.). De verdeling naar functies van de respondenten is in Tabel 2.2. weergegeven.

Tabel 2.1: Achtergrondgegevens respondenten vragenlijst

	Totaal (n = 510)*		Intake & Service / meldkamer (n = 95)*		Overige medewerkers (n = 420)*	
	N	%	N	%	N	%
Volledig ingevuld	349	68,4	71	75,5	278	66,2
Geslacht						
- man	298	58,4	19	20,0	282	67,1
- vrouw	212	41,6	76	80,0	138	32,9
	M	SD	M	SD	M	SD
Leeftijd	43,39	12,20	47,54	10,02	42,48	12,46
Jaren ervaring met HG	13,33	10,66	9,76	5,91	14,07	11,25

*Vijf personen hebben ingevuld zowel een functie bij Intake & Service/meldkamer als één van de overige functies te hebben, waardoor het totaal hoger uitkomt dan 510.

Tabel 2.2: Functies van de respondenten

Functie	Totaal (n = 510)*
Medewerker Intake & Service	78
Medewerker meldkamer	22
Medewerker gebiedsgebonden politiezorg (basisteam)	216
Wijkagent	77
Taakaccenthouder huiselijk geweld	33
Taakaccenthoudereergerelateerd geweld	24
Taakaccenthouder jeugd	16
Taakaccenthouder dierenpolitie	3
Taakaccenthouder anders	19
Coördinator huiselijk geweld	22
Rechercheur / medewerker opsporing district	41
Rechercheur/medewerker opsporing basisteam	28
Zedenrechercheur	4
Hulpofficier van justitie	21
Medewerker Veiligheidshuis	9
Overig	7

* Omdat respondenten meerdere antwoorden konden selecteren, komt het totaal hoger uit dan 510.

De overige functies betreffen twee bedrijfsvoeringsspecialisten, een medewerker generalist intelligence, een groepschef basisteam, een informatiecoördinator DRIO werkzaam op een RBT, een kwaliteitscontroleur en een politiemedewerker Z.S.M.

De verdeling van de respondenten over de tien politie-eenheden is te zien in onderstaande tabel 2.3. De respondenten zijn niet evenredig verdeeld over politie-eenheden: de eenheid Noord-Holland en Amsterdam leverden ondanks reminders vrijwel geen respondenten aan. Oost-Brabant is met bijna 29% van de respondenten oververtegenwoordigd.

Tabel 2.3: Respondenten per eenheid (%)

Eenheid	Totaal (n = 510)
Noord-Nederland	53 (10)
Oost-Nederland	48 (9)
Midden-Nederland	35 (7)
Amsterdam	5 (1)
Den Haag	70 (14)
Rotterdam	80 (16)
Zeeland West-Brabant	41 (8)
Oost-Brabant	147 (29)
Limburg	30 (6)
Noord-Holland	1 (0)

2.3.1.1 Analyse vragenlijst

De data is uit het softwareprogramma Survalyzer geëxporteerd naar SPSS. De achtergrondgegevens en de gesloten vragen zijn door middel van beschrijvende statistieken geanalyseerd (frequenties, gemiddelden, etc.). De open vragen zijn door onderzoekers gecodeerd naar hoofdcategorieën, wat vervolgens eveneens met beschrijvende statistiek is geanalyseerd.

3 Resultaten

3.1 Resultaten kwantitatieve analyse ten behoeve van vraagstelling 1.

Welke zijn de te onderscheiden politie-inspanningen (throughput) ten behoeve van de niet-strafrechtelijk trajecten van huiselijk geweld -incidenten en kan daar een omvang van bepaald worden?

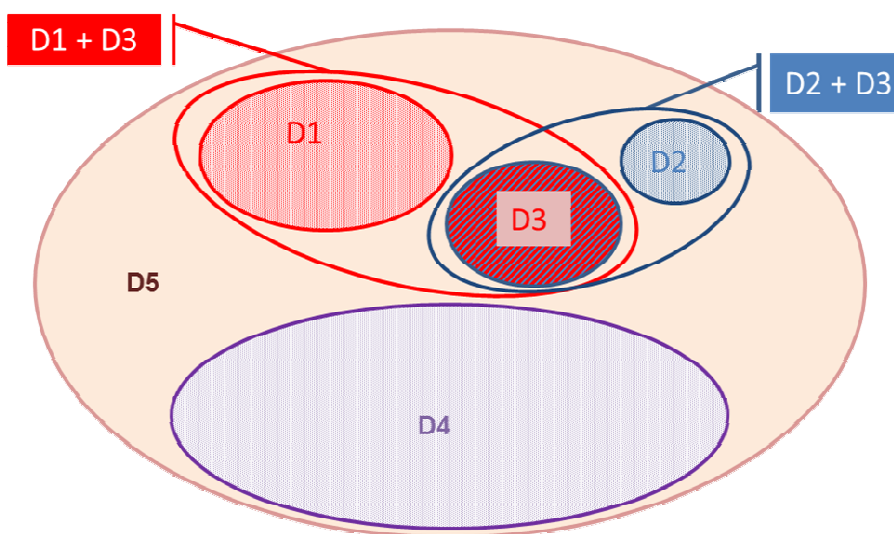
3.1.1 Een indeling in categorieën

Om deze vraag te kunnen beantwoorden was het nodig om eerst categorieën te definiëren die in de BVH-database onderscheiden kunnen worden. Pas daarna kon naar de omvang en aard van incidenten binnen deze categorieën worden gekeken.

Bij binnenkomst van een melding wordt een registratie van het incident aangemaakt in BVH en wordt er een 'maatschappelijke klasse' aangehangen. Bij een aantal maatschappelijke klassen (zie Bijlage A) verschijnt een scherm met de vraag of de 'projectcode HG' toegevoegd moet worden. Deze werkwijze maakt het mogelijk om op een hoger aggregatieniveau incidenten te selecteren uit de totale data binnen de BVH. De resultaten in dit hoofdstuk betreffen alleen de incidenten met 'projectcode HG'. Landelijk zijn dit 95.541 incidenten.

Incidenten met een strafrechtelijk vervolgtraject zijn herkenbaar in BVH aan producten en/of acties zoals 'proces-verbaal van aangifte', 'aanhouding', 'verhoor getuige', 'in verzekeringstelling', 'voorgeleiding', 'opmaak dossier OM'. Incidenten met een bestuursrechtelijk vervolgtraject zijn te herkennen aan het gebruik van een specifieke actie (code) en/of gebruik van het formulier voor 'beoordeling huisverbod'.

Op basis van dit principe is de volgende theoretische indeling in categorieën gemaakt (figuur 3.1).

Figuur 3.1: De te onderscheiden categorieën

Toelichting:

- D5: *alle* processen behorend bij incidenten met 'projectcode HG'
- Categorie D1: incidenten die horen bij een strafrechtelijk traject sec (er is minimaal een proces-verbaal van aangifte en/of van aanhouding maar géén bestuursrechtelijke traject).
- Categorie D2: incidenten waarbij sprake is van alleen een bestuursrechtelijk traject (minimaal een onderzoek huisverbod gestart door Hulp Officier van Justitie (HOvJ), code I95).
- Categorie D3: incidenten met een zogenaamde 'samenloop' er is sprake van zowel een strafrechtelijk als een bestuursrechtelijk traject.
- Categorie D4: incidenten waarbij geen sprake is van een strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk traject maar op een andere manier zijn afgehandeld.
 $D4 = D5 - (D1 + D2 + D3)$

Wanneer we deze categorisering toepassen op de landelijke gegevens (BVH/GIDS-Kubus, LPHG, 2013) dan komen er uit een landelijke input van 95.541 huiselijk geweld incidenten in 2012 rond de 34.000 incidenten met strafrechtelijk traject voort. Dit betekent dat ten aanzien van ongeveer twee-derde (61.541) van de huiselijk geweld incidenten door de politie, géén opsporings(strafrechtgerichte) handelingen waren verricht en dat deze op een andere manier -of niet- zijn afgehandeld.

3.1.2 *Overzicht van de gegevens van Amsterdam 2013 en 2014*

Deze categorisering is toegepast op de BVH-database van Amsterdam om vervolgens een nadere kwantitatieve analyse op de throughput-processen te kunnen uitvoeren met behulp van Formal Concept Analysis (FCA) (Elzinga, 2011). Omdat dit (nog) niet toegepast kon worden op alle BVH-databases in het land en de werkwijze eerst uitgeprobeerd moest worden, is dit alleen op de BVH-database van de politie-eenheid Amsterdam toegepast met de bedoeling dit later landelijk toe te passen.

De resultaten die hierna worden beschreven, betreffen dus alleen de politie-eenheid Amsterdam -over 2013 en 2014 (zie ook Hoofdstuk 2 Methode).

In tabel 3.1 is onderscheid gemaakt tussen het '*aantal incidenten waar een bepaald traject aan gekoppeld is* (bestuurlijk of strafrechtelijk traject). Deze incidenten met een strafrechtelijk traject zijn weergegeven als D1 en incidenten met een bestuurlijk traject zijn weergegeven als D2. In D3 is het aantal incidenten verzameld waarbij sprake is van zowel een strafrechtelijk als een bestuursrechtelijk traject, de zogenaamde 'samenloop'. Het aantal incidenten met kenmerk 'samenloop' in categorie D3 is 1421 (in 2014). Omdat elk incident met kenmerk 'samenloop' twee trajecten heeft is het aantal trajecten in deze categorie, rekenkundig, twee keer zo groot (2842 trajecten). Om die reden moeten we D3 zowel bij D1 als bij D2 optellen om het totaal aantal strafrechtelijke trajecten c.q. bestuurlijke trajecten te bepalen. Het aantal trajecten is in het onderste deel van de tabel weergegeven.

De gearceerde kolommen 'verdeling' geven de verhouding weer ten opzichte van D5 (totaal aantal incidenten) en telt (afgerond) op tot 100%. De kolom 'Δ verdeling' geeft het verschil weer tussen de relatieve verdelingen tussen de twee jaren (is een groep relatief groter of kleiner geworden). De kolom 'Δ aantallen' geeft het verschil weer tussen de aantallen in de twee jaren in absolute zin.

Tabel 3.1: Overzicht van het totaal aantal gemelde incidenten met 'projectcode HG' in de politie-eenheid Amsterdam in 2013 en 2014

Amsterdam: HG incidenten		2013		2014			
	#	Verdeling	#	Verdeling	Δverdeling	Δaantallen	
Incidenten Totaal (D5)	7542	100%	6928	100%		-8%	
Strafrechtelijk sec (D1)	1625	22%	1313	19%	-3%	-19%	
Bestuursrechtelijk sec (D2)	518	7%	789	11%	4%	52%	
Samenloop (D3)	1285	17%	1421	21%	4%	11%	
Overig (D4)	4114	55%	3405	49%	-6%	-17%	
Amsterdam: Trajecten		 2013 		 2014 			
Strafrechtelijk trajecten (D1 + D3)	2910		2734			-6%	
Bestuursrechtelijk trajecten (D2 + D3)	1803		2210			23%	
Totaal aantal trajecten	4713		4944			5%	

Om het totaal aantal strafrechtelijke processen te bepalen zijn D1 en D3 bij elkaar opgeteld en, analoog, zijn D2 en D3 bij elkaar opgeteld om het totaal aantal bestuursrechtelijke processen te bepalen.

De 7542, resp. 6928 HG-incidenten in Amsterdam leveren jaarlijks respectievelijk 4713 en 4944 strafrechtelijke en bestuursrechtelijke (inclusief samenloop) trajecten aan workload op.

De conclusie op basis van deze gegevens is dat 22% (2013) respectievelijk 19% (2014) van alle huiselijk geweld incidenten alleen een strafrechtelijk traject volgt en dat 7% (2013) respectievelijk 11% (2014) alleen bestuursrechtelijk wordt afgehandeld.

Wanneer we het aantal 'samenloop' huiselijk geweld incidenten verrekenen, betekent dit vervolgens dat de helft (55% in 2013 respectievelijk 49% in 2014) van de huiselijk geweld incidenten géén strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk vervolg krijgt: 4114 incidenten in 2013; 3405 in 2014. Hoeveel en welke inspanningen deze incidenten van de politie vragen is niet bekend.

Hoewel een meting over twee jaar te weinig is om van een trend te kunnen spreken, levert dit overzicht toch opvallende inzichten op. Zo blijkt er een relatieve afname van 6% in de verhouding tussen D4 en D5. Dit komt doordat het totaal aantal trajecten (onderste regel, laatste kolom) met 5% is toegenomen terwijl het totaal aantal incidenten (bovenste regel, laatste kolom) met 8% is afgenomen. De grootste stijging zien we in aantal incidenten met bestuurlijke trajecten in Amsterdam, tussen 2013 en 2014 is dat met 23% is gestegen.

3.1.2.1 Maatschappelijke klassen

Elk incidenten wordt in BVH gelabeld aan een 'maatschappelijke klasse' (MK). Op basis van een vaste indeling worden de maatschappelijke klassen naar een van de vijf hoofdgroepen gegroepeerd. Voor het onderzoek zijn de hoofdgroepen 'lichamelijk', 'psychisch' en 'seksueel' relevant. Hoewel de MK 'ruzie/huiselijk twist' feitelijk binnen de hoofdgroep 'psychisch' valt, is deze MK voor dit onderzoek als eigenstandige hoofdgroep toegevoegd. Zie ook Bijlage A. De maatschappelijke klassen die relevant zijn bij huiselijk geweld incidenten, onderverdeeld in de hoofdgroepen, staan vermeld in Tabel 3.2.

In Tabel 3.3 wordt een karakterisering van categorieën gepresenteerd aan de hand van de indeling van de maatschappelijke klassen.

Tabel 3.2: De vier hoofdgroepen en de gebruikte MK-codes

Seksueel	F522, F526, F523, F525, F527, F521, F5291, F5292, F524
Lichamelijk	F540, F541, F543, F542, F93, F544, F532, F531, F550, F552, E10, E11, E15, F551
Psychisch	F530, C40, F95, F15, E391, F533, E14
Twist	E13, E16, E33

Tabel 3.3: Karakterisering van categorieën naar maatschappelijke klassen

	Amsterdam: HG incidenten 2013														
	#	%Lichamelijk tov inc		%Seksueel tov inc		%Psy tov inc		%Twist tov inc		%Overig tov inc					
		Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	Verdeling	
Incidenten Totaal (D5)	7542	2008	27%	100%	187	2%	100%	1596	21%	100%	3115	41%	100%	636	8%
Strafrechtelijk sec (D1)	1625	783	48%	39%	78	5%	42%	658	40%	41%	62	4%	2%		
Bestuursrechtelijk sec (D2)	518	54	10%	3%	3	1%	2%	47	9%	3%	329	64%	11%		
Samenloop (D3)	1285	855	67%	43%	58	5%	31%	389	30%	24%	32	2%	1%		
Overig (D4)	4114	316	8%	16%	48	1%	26%	502	12%	31%	2692	65%	86%		
Amsterdam: Trajecten 2013															
Strafrechtelijk trajecten (D1 + D3)	2910	1638	56%		136	5%		1047	36%		94	3%			
Bestuursrechtelijk trajecten (D2 + D3)	1803	909	50%		61	3%		436	24%		361	20%			
Amsterdam: HG incidenten 2014															
Incidenten Totaal (D5)	6928	2032	29%	100%	170	2%	100%	1503	22%	100%	2895	42%	100%	328	5%
Strafrechtelijk sec (D1)	1313	586	45%	29%	76	6%	45%	560	43%	37%	52	4%	2%		
Bestuursrechtelijk sec (D2)	789	122	15%	6%	2	0,3%	1%	57	7%	4%	557	71%	19%		
Samenloop (D3)	1421	958	67%	47%	60	4%	35%	416	29%	28%	44	3%	2%		
Overig (D4)	3405	366	11%	18%	32	1%	19%	470	14%	31%	2242	66%	77%		
Amsterdam: Trajecten 2014															
Strafrechtelijk trajecten (D1 + D3)	2734	1544	56%		136	5%		976	36%		96	4%			
Bestuursrechtelijk trajecten (D2 + D3)	2210	1080	49%		62	3%		473	21%		601	27%			

We geven per categorie aan hoe de gemelde huiselijk geweld incidenten kunnen worden gekarakteriseerd.

De maatschappelijke klasse 'ruzie/ huiselijke wist' is met 41% resp. 42% het kenmerk dat het meest voorkomt als we kijken naar het totaal aantal geregistreerde huiselijk geweld incidenten (D5).

Ook binnen de categorieën D2 (bestuursrechtelijke traject) en D4 (overig) blijkt deze maatschappelijke klasse ruzie/huiselijke twist het meest te worden gebruikt (71% in D2 respectievelijk 66% in D4 in 2014).

Bij incidenten met een strafrechtelijke aanpak blijkt deze maatschappelijke klasse minder vaak te worden gebruikt (4%).

In de hoofdgroep 'lichamelijk' is vaak sprake van een strafrechtelijk traject (48% respectievelijk 45%); dat is ook het geval in de hoofdgroep 'psychisch' (40% resp. 43%). Opvallend is dat de hoofdgroep 'lichamelijk' binnen de categorie D3 (samenloop) het meest voorkomt.

Ook opvallend is dat in categorie D4 (overige) 8% respectievelijk 11% in de hoofdgroep 'lichamelijk' valt. Uit analyse van de categorie blijkt dat er bij 291 (in 2013) respectievelijk 295 (in 2014) incidenten wel sprake is van een indicatie van een mes en/of slagwapen.

De hoofdgroep 'seksueel' vormt het kleinste aandeel binnen de afzonderlijke categorieën en wordt vooral aangetroffen binnen de categorie D1 (strafrechtelijk) en D3 (samenloop). Overigens is het opvallend dat binnen de categorie D4 (overige) 48 respectievelijk 32 incidenten binnen de hoofdgroep 'seksueel' vallen. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat er bij deze incidenten onvoldoende indicatie is geweest voor een strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijke traject.

3.1.2.2 *Nadere analyse van de restcategorie 'overig' (D4)*

In de kwantitatieve analyse tot nu toe, is beschreven wat het totale volume (input) is aan gemelde huiselijk geweld incidenten. We hebben vervolgens laten zien hoe deze incidenten zijn verdeeld over de throughput processen *strafrechtelijk*, *bestuursrechtelijk* en *samenloop*. Alle huiselijk geweld incidenten die *niet* in een van deze throughput processen vielen hebben we ondergebracht in een restcategorie 'overig' (D4). Dit was nodig om de restcategorie D4 te kunnen 'isoleren' van de andere categorieën.

Vervolgens hebben we laten zien welke karakteristieken de incidenten hebben in de verschillende categorieën aan de hand van vier hoofdgroepen van maatschappelijke klassen.

Wanneer we de karakteristieken van de incidenten in de restcategorie D4 (overig) aan het licht willen brengen, stuiten we echter op een aantal, tot nu toe niet opgeloste, problemen die voortkomen uit de 'semantische' manier van registreren en zoeken in de BVH-database. Dit zoeken verloopt via de betekenisvolle elementen zoals 'labels', 'MK-codes', 'projectcodes' of 'termen' etc. Voor de opsporingstaak van de politie, dus voor strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk trajecten bij huiselijk geweld incidenten, konden we gebruik maken van de formele bestaande throughput-processen die in BVH herkenbaar zijn (zoals 'PV' (proces verbaal), 'verhoor'.

De throughput-processen in de categorie D4 (overig) kunnen echter alleen worden achterhaald door in de vrije teksten te kijken in de mutaties, journaals ed. die in de BVH-database al dan niet worden bijgehouden. Een zoekslag in de ongestructureerde tekst kan daar meer zicht in geven. De vraag daarbij is: wat zijn indicatoren waarop gezocht zou moeten worden. Te denken valt aan de volgende (combinatie van) termen of begrippen:

geen strafbaar feit, niet strafbaar, onvoldoende opsporingsindicatie, gering feit, geen aangifte, bemiddeling, uit elkaar, gemeld bij het steunpunt, gemeld bij, verwezen naar hulpverlening, verwezen naar, contact gelegd met hulpverlening, besproken in casus overleg, besproken in Veiligheidshuis, overgedragen aan Veiligheidshuis, slachtoffer - de vrouw/mevrouw verwezen, op verzoek ter informatie vastgelegd, betrokken- slachtoffer - de vrouw/ mevrouw geïnformeerd, betrokkene- slachtoffer - de vrouw/mevrouw geadviseerd; betrokkene - slachtoffer /mevrouw denkt er nog over na, naar de Vrouwenopvang.

De lijst hierboven is indicatief voor een 'hark' zoals het geheel aan zoektermen is genoemd. Om zo een hark samen te stellen en te valideren is echter dossieronderzoek noodzakelijk om begrip te ontwikkelen hoe verschillende throughput-processen worden omschreven en hoe groot de variabiliteit is.

3.1.2.3 *Minderjarigen*

Het beleid van de Nederlandse Politie is er op gericht om bij huiselijk geweld incidenten waar minderjarigen betrokken zijn – als slachtoffer, getuige of plegger – een zogenaamde zorgmelding bij Veilig Thuis (voorheen AMK/Bureau Jeugdzorg) te doen. In deze paragraaf zoomen we daarom in op de incidenten met betrokkenheid van minderjarigen en het aantal zorgmeldingen dat is uitgegaan. In tabel 3.4 valt af te lezen dat dit aantal incidenten in absolute en relatieve zin vrijwel gelijk is gebleven tussen 2013 en 2014 (2431, resp. 2406).

Op basis van het beleid zou verwacht worden dat bij alle incidenten met minderjarigen sprake is van een zorgformulier maar dit blijkt niet het geval: 2431 incidenten geeft 1266 zorgformulieren (respectievelijk 2406 geeft 1414). Van alle huiselijk geweld incidenten waarbij één of meer minderjarigen zijn betrokken wordt in 52% respectievelijk 59% van de gevallen een zorgmelding gedaan.

Het totaal aantal zorgformulieren (t.b.v. een zorgmelding) in het BVH is in absolute zin wel gestegen van 1266 (in 2013) naar 1414 (in 2014). Ook het percentage zorgformulieren ten opzichte van het aantal incidenten is gestegen met 7% procent van 52% naar 59%. We kunnen op basis van twee datasets echter niet bepalen of hier sprake is van een trend maar de verhoging is opvallend. Tegelijk blijft dit percentage wel achter bij de afgesproken werkwijze.

Als we kijken hoe het aantal zorgformulieren ten opzichte van het aantal incidenten met minderjarigen is verdeeld over de verschillende categorieën (laatste kolom), zien we grote verschillen. Het hoogste percentage (86%) vinden we in de categorie D2 (alleen bestuursrechtelijk) in 2014. Maar ook incidenten met samenloop (D3) scoren hoog. De verklaring hiervoor kan zijn dat bij de beoordeling van een huisverbod expliciet naar de betrokkenheid van kinderen wordt gevraagd.

Als we kijken naar de puur strafrechtelijke trajecten (D1) dan zien we dat het percentage zorgmeldingen 40% is in 2013; en 20% in 2014.

Waar er bij strafrechtelijke trajecten sprake lijkt van een negatieve trend, lijkt er bij bestuurlijke trajecten (D2) een positieve trend ten aanzien van zorgformulieren te zijn van 73% naar 86%.

Tabel 3.4: Overzicht van het aantal incidenten waar minderjarigen bij betrokken zijn en zorgformulieren zijn opgemaakt, eenheid Amsterdam in 2013, 2014

Amsterdam: HG incidenten		2013					
	#	# minderjarigen	% min tov incidenten	Verdeling	# zorgformulieren	%zorgform tov min	
Incidenten Totaal (D5)	7542	2431	32%	100%	1266	52%	
Strafrechtelijk sec (D1)	1625	444	27%	18%	178	40%	
Bestuursrechtelijk sec (D2)	518	268	52%	11%	195	73%	
Samenloop (D3)	1285	609	47%	25%	453	74%	
Overig (D4)	4114	1110	27%	46%	440	40%	
Amsterdam: Trajecten		2013					
Strafrechtelijk trajecten (D1 + D3)	2910	1053			631	60%	
Bestuursrechtelijk trajecten (D2 + D3)	1803	877			648	74%	
Amsterdam: HG incidenten		2014					
Incidenten Totaal (D5)	6928	2406	35%	100%	1414	59%	
Strafrechtelijk sec (D1)	1313	292	22%	12%	58	20%	
Bestuursrechtelijk sec (D2)	789	559	71%	23%	483	86%	
Samenloop (D3)	1421	781	55%	32%	614	79%	
Overig (D4)	3405	774	23%	32%	259	33%	
Amsterdam: Trajecten		2014					
Strafrechtelijk trajecten (D1 + D3)	2734	1073			672	63%	
Bestuursrechtelijk trajecten (D2 + D3)	2210	1340			1097	82%	

3.1.2.4 *Openstaande vragen*

Gedurende dit onderdeel van het project is steeds nagegaan welke hypothesen er denkbaar zijn ten aanzien van de inhoud van de categorieën en of dit met behulp van de FCA-tool te filteren zou zijn. Dit bleek lang niet altijd het geval.

Tijdens het onderzoek hebben we aantal hypothesen opgesteld die een verklaring zouden kunnen zijn voor de mate waarin bepaalde incidenten wel of niet in de formele throughput-processen terechtkomen. Een van deze vragen was: is het kanaal van input van huiselijk geweld incidenten bepalend voor het type opvolging? De verschillende instroomkanalen zijn 112-melding, 0900-8844, melding Veilig Thuis, balie, eigen waarneming, digitaal. In de ongestructureerde tekst wordt dit niet standaard vermeld en ook de meldkamer-systemen zijn niet gekoppeld aan de BVH-databases waardoor dit verband niet gelegd kan worden.

Een tweede vraag die lopende het onderzoek als relevant naar voren kwam is of er uit de BVH-data een recidive percentage te halen valt. Recidive kan blijken wanneer een slachtoffer zich voor de tweede, derde, en volgende keer meldt bij de politie, ten aanzien van eenzelfde pleger. Dit lijkt een relevant gegeven om de effectiviteit van maatregelen te kunnen analyseren en ontwikkelingen per dossier in de tijd te kunnen volgen. Helaas hebben we geen betrouwbare manier gevonden om dit type informatie naar boven te halen.

Ten derde is het interessant om na te gaan bij welke type incident de hulpverlening een betere manier is om huiselijk geweld te stoppen en recidive te voorkomen naast of dan een strafrechtelijke of bestuursrechtelijke aanpak. Een methode ontwikkelen en implementeren om de effectiviteit van opvolgings maatregelen te bepalen; wat werkt in bepaalde situaties en wat werkt niet. Een dergelijke methode staat in de traditie van 'Problem Oriented Policing (Ratcliffe, 2011).

3.1.3 *Conclusies kwantitatieve analyse BVH*

De kwantitatieve analyse met behulp van de FCA-tool leverde de volgende resultaten op:

- Van alle ongeveer 7000 huiselijk geweld incidenten in Amsterdam volgt ongeveer een vijfde uitsluitend een strafrechtelijk traject en ongeveer tien procent uitsluitend een bestuursrechtelijke afhandeling.
- Het totaal aantal incidenten in Amsterdam waarbij er sprake is van een strafrechtelijk - en bestuursrechtelijk traject (samenloop) is ongeveer 5000 per jaar.
- Wanneer we deze 'samenloop' verrekenen, betekent dit vervolgens dat de helft van de huiselijk geweld incidenten géén strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk vervolg krijgt ('restcategorie') en dat daarmee ook niet bekend is welke inspanningen deze incidenten van de politie dan wel of niet vragen.
  - Wel bleek dat in de restcategorie (overig) 8% respectievelijk 11% van de incidenten binnen de hoofdgroep 'lichamelijk' valt terwijl uit de analyse blijkt dat toch bij 291 respectievelijk 295 incidenten een indicatie wordt aangetroffen voor een mes en/of slagwapen. Kennelijk was de bewijsbaarheid, de bereidheid tot het doen van aangifte of het ambtshalve

- instellen van een nader onderzoek dan (terecht of onterecht) onvoldoende aanwezig voor een strafrechtelijk vervolgtraject.
- Ook werd in de restcategorie (overig) 48 respectievelijk 32 gemelde incidenten aangetroffen binnen de hoofdgroep 'seksueel'. Mogelijk was er bij deze incidenten (terecht of onterecht) onvoldoende indicatie voor een strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijke traject.
  - Zowel de restcategorie als bestuursrechtelijke categorie bevatten overwegend incidenten met maatschappelijke klassen 'ruzie/huiselijke twist' (66% respectievelijk 71% in 2014).
- De hoofdgroep 'lichamelijk' wordt het meest aangetroffen bij de incidenten met een strafrechtelijk traject en binnen de categorie 'samenloop'. Een verklaring hiervoor kan zijn dat het strafrechtelijke traject een dominante factor is in het labelen van deze incidenten aan de maatschappelijke klasse. Daarmee kan het iets zeggen over de 'zwaarte' die aan het huiselijk geweld incident wordt toegekend. Waar sprake is van alleen een bestuursrechtelijk traject wordt de waardering van dit incident mogelijk als 'minder ernstig' gekwalificeerd en wordt de maatschappelijke klasse 'huiselijk/twist' gebruikt.
  - De hoofdgroep 'psychisch' wordt het meest aangetroffen bij de incidenten met een strafrechtelijk traject.
  - De hoofdgroep 'seksueel' vormt het kleinste aandeel binnen de afzonderlijke categorieën maar wordt vooral aangetroffen in de categorie 'strafrechtelijk' en 'samenloop'.
  - Van alle huiselijk geweld incidenten waarbij één of meer minderjarigen zijn betrokken, wordt in Amsterdam niet in alle gevallen een zorgmelding gedaan (52% respectievelijk 59%).
    - Het hoogst is het percentage zorgmeldingen (73% respectievelijk 86%) bij huiselijk geweld incidenten waarin er sprake is van een bestuursrechtelijk traject.
    - Bij de puur strafrechtelijke trajecten, is het percentage zorgmeldingen 40% in 2013 en 20% in 2014.
    - De afname van zorgmeldingen bij strafrechtelijke trajecten over de jaren 2013 naar 2014 lijkt deels te worden gecompenseerd door een (geringe) toename van het aantal zorgmeldingen bij bestuursrechtelijke trajecten.
    - Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat de focus bij strafrechtelijke trajecten meer op aanhouding en verhoor van verdachten ligt dan op betrokkenheid van minderjarigen en het opmaken van een zorgformulier.

Analyse methode en -instrument:

- De kwantitatieve methode zoals die in dit rapport is beschreven blijkt bruikbaar om het totaal aantal huiselijk geweld incidenten in kaart te brengen en te monitoren wat de verhouding is van incidenten die worden afgedaan met formele throughput van strafrechtelijke en/of bestuursrechtelijke processen en welke met informele throughput processen. Daarmee kan, ten behoeve van analyse, de categorie met informele throughput-processen geïsoleerd worden van de andere categorieën.
- De tool is geschikt om het aantal betrokken minderjarigen op jaarbasis vast te stellen en de ratio van het aantal zorgformulieren te bepalen en te monitoren.

- De tool is geschikt om huiselijk geweld incidenten te karakteriseren op basis van maatschappelijke klassen en te bepalen en monitoren hoe deze over de verschillende throughput-processen verdeeld zijn.
- De tool is geschikt om per jaar en per eenheid te monitoren om inzicht te krijgen in trendmatige veranderingen die gebruikt kunnen worden als input voor beleidsmaatregelen maar ook om de effecten van beleidsmaatregelen te monitoren.
- De tool is nog niet geschikt om in ongestructureerde tekst te zoeken naar indicaties van het type informele throughput-processen.
- De instelling van de analysetool zoals dat is ontwikkeld en toegepast voor Amsterdam is gebruiksklaar voor de analyse van de BVH-databases van de overige eenheden wanneer die in het kader van de eenwording binnen de Nationale Politie, ook gemigreerd zijn.

3.2 Aanvullende bevindingen ten behoeve van vraagstelling 1.

Naar aanleiding van de kwantitatieve analyse van de vier categorieën (strafrechtelijk, bestuursrechtelijk, samenloop en overige) in Amsterdam is een vervolg gemaakt met kwalitatief onderzoek en een vragenlijst op landelijk niveau om te kijken of dit meer licht werpt op de bevindingen.

3.2.1 Categorie 'overig' (D4)

In de interviews en focusgroepen is gevraagd naar incidenten waar geen strafrechtelijk- of bestuursrechtelijk gerichte activiteiten hebben plaatsgevonden: wat gebeurt er dan wel? Uit deze gesprekken kwam naar voren dat politiemedewerkers niet het idee hebben dat er *niets* met deze meldingen gebeurt; bij deze zaken wordt volgens hen altijd hulpverlening aangeboden.

In alle eenheden is er volgens respondenten een werkwijze om zaken met 'projectcode HG' naar de hulpverlening door te zetten. Op vaste momenten (bijv. iedere dag, 3 x per week) worden alle incidenten met de projectprojectcode HG uitgedraaid, in sommige eenheden door het Veiligheidshuis in andere door speciale triageteams. Afhankelijk van de eenheid worden ook nog aanvullende 'queries' uitgevoerd op maatschappelijke klassen (bijv. 'ruzie/huiselijke twist', overlast verward persoon, algemene mutatie, eenvoudige mishandeling, dierenmishandeling). De zaken die uit deze brede zoekacties komen worden dan besproken in multidisciplinaire overleggen.

In de multidisciplinaire overleggen zijn politie en hulpverleningsinstanties aanwezig en worden de casussen besproken. Gezamenlijk worden per casus acties besloten. Het kan zijn dat er besloten wordt om niets te doen, maar dit is volgens de geïnterviewden een uitzondering. Enkel in situaties waar het om een eerste melding gaat en er geen minderjarigen in het spel zijn, wordt wel eens besloten om niets te doen. Volgens de geïnterviewden wordt er in de meeste andere gevallen in ieder geval hulp *aangeboden*. Of de hulp uiteindelijk ook wordt *ingezet*, verschilt per casus en wordt niet per definitie teruggekoppeld aan de politie.

Het feit dat een casus in de restcategorie 'overig' (geen strafrechtelijk of bestuursrechtelijk traject) zit, wil volgens respondenten dus niet zeggen dat er niets gebeurt met een dergelijke melding. De politie spant zich in ieder geval in om de meldingen bij de hulpverlening terecht te laten komen en samen met het sociale domein worden de keuzes over vervolgcasies gemaakt.

De vraag of het problematisch is dat een groot deel van de huiselijk geweld-incidenten niet strafrechtelijk wordt afgehandeld wordt verschillend benaderd. Terwijl een enkeling aangeeft dat het doel van de politie is om plegers van huiselijk geweld strafrechtelijk te vervolgen, vindt het overgrote deel van de respondenten dat het doel van de politie is om huiselijk geweld te stoppen.

Verschillende respondenten hebben geopperd dat hulpverlening misschien wel effectiever is om huiselijk geweld te stoppen dan een strafrechtelijke vervolging. Omdat in het onderhavige project de effectiviteit van de verschillende trajecten niet is bekeken, kan er op deze vraag hier geen antwoord worden gegeven. Een aantal respondenten noemde dat een niet-strafrechtelijk traject een 'makkelijkere' weg is voor de politie: "Je bent een casus tenminste kwijt als je het naar de hulpverlening stuurt". Dit beeld werd gedeeld door enkele medewerkers van Veilig Thuis; zij hebben het gevoel dat meldingen soms voor het gemak naar hen worden doorgestuurd.

3.2.2 *Minderjarigen*

Uit de kwantitatieve analyse kwam naar boven dat niet bij alle huiselijk geweld incidenten waar kinderen bij betrokken zijn, een zorgformulier wordt opgemaakt. In 2013 werden bij 52% en in 2014 bij 59% van de huiselijk geweld incidenten met minderjarigen een zorgformulier (een zorgmelding bij het toenmalige Bureau Jeugdzorg) opgemaakt (zie paragraaf 3.1.2.3.). Zowel in de interviews/focusgroepen als in de vragenlijst is hier op doorgevraagd.

Uit de interviews en focusgroepen kwam naar voren dat politiemedewerkers *weten* dat ze bij incidenten waar kinderen bij betrokken zijn een zorgmelding moeten doen. In de meeste gevallen gebeurt dit ook. Situaties die genoemd werden waarom geen zorgmelding gedaan werd betrof incidenten die als niet ernstig werden ingeschat en situaties waarin kinderen niet van het geweld op de hoogte waren. Eén persoon vertelde dat hij geen zorgmelding doet wanneer "kinderen enkel getuige van het geweld zijn geweest" (en dus niet zelf slachtoffer waren).

Een soortgelijk beeld komt naar voren uit de vragenlijst. In de vragenlijst is gevraagd naar het meest recente incident van huiselijk geweld waar de politiemedewerker mee te maken had (zie paragraaf 3.5.). Vervolgens zijn enkele kenmerken van de zaak uitgevraagd (bijv. om welk type huiselijk geweld ging het, werd er aangifte gedaan, waren er minderjarigen bij betrokken, etc.). Van de 183 meest recente incidenten waar minderjarigen bij betrokken waren, werd bij 162 incidenten (89%) volgens de respondenten een zorgmelding bij Veilig Thuis gedaan. Van de 27 zaken waar volgens de respondenten sprake was van kindermishandeling- of verwaarlozing, werd bij 23 (85%) een melding bij Veilig Thuis gedaan. Redenen om in deze gevallen geen zorgmelding te doen waren omdat er al hulpverlening actief was in het gezin (2 keer), omdat Veilig Thuis de zaak had gemeld bij de politie (2 keer).

Elders in de vragenlijst geeft 84% van de respondenten aan bij (bijna) alle huiselijk geweld incidenten waar minderjarigen bij betrokken zijn een zorgmelding te doen. 7% doet dit bij een meerderheid van de incidenten, 1% bij minder dan een meerderheid. De overige 8% geeft aan dat dit voor hen niet van toepassing is, bijvoorbeeld omdat ze werken als leidinggevende. In bepaalde situaties doen politiemedewerkers geen zorgmelding:

“...als kinderen niet aanwezig waren, het een kleine ruzie was en geen eerdere registraties op het adres zijn.”

“ ... wanneer inwonende kinderen rond de 18 jaar zijn”

3.3 Resultaten ten behoeve van vraagstelling 2

Welke beslismechanismen, criteria en beïnvloedende factoren kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de manier waarop politiemedewerkers incidenten kwalificeren als huiselijk geweld-incidenten en als zodanig labelen in het bedrijfsprocessensysteem BVH (input)?

a. Waar komen huiselijk geweld incidenten binnen?

b. Op grond waarvan wordt 'projectcode HG' toegekend?

Zoals genoemd (zie paragraaf 1.3.1.) komt de politie langs verschillende kanalen van huiselijk geweld incidenten op de hoogte:

- aan de balie van het politiebureau
- via de wijkagent
- Politie Service Centrum / Service & Intake (0900 8844)
- meldkamer (112)
- digitaal (bijvoorbeeld Meld Misdad Anoniem)

Wanneer in BVH een incident met een bepaalde maatschappelijke klasse (bijv. vernieling, dreiging, stalking) wordt geregistreerd wordt er actief via een venster gevraagd of er mogelijk sprake is van huiselijk geweld (de koppeling van 'projectcode HG'). Bij andere maatschappelijke klassen verschijnt er geen venster, maar kan de 'projectcode HG' ook later nog worden gekoppeld. Degene die de melding opmaakt, is degene die als eerst een incident kan kwalificeren als huiselijk geweld. Ook wanneer later (bijvoorbeeld nadat politie ter plaatste is geweest) blijkt dat het huiselijk geweld betrof, kan de 'projectcode HG' nog geregistreerd worden.

Uit de gesprekken kwamen wisselende beelden naar voren over het kwalificeren en labelen van huiselijk geweld incidenten. Voor enkele respondenten is het evident wanneer een melding huiselijk geweld betreft en dus ook wanneer een zogenaamde 'projectcode HG' aan een melding gekoppeld moet worden. Anderen gaven aan vaker te twifelen of iets huiselijk geweld is of niet. Eén coördinator Huiselijk Geweld vertelde: “Ik kom in de praktijk veel voorbeelden tegen van situaties die niet als HG zijn gecodeerd maar die dat wel zijn”. Hij gaf dierenmishandeling als voorbeeld; in zijn ogen is dat een (mogelijk) signaal van huiselijk geweld, maar andere politiemedewerkers zien dat niet zo. De inschatting of iets wel of geen huiselijk geweld moet heten is subjectief, zo blijkt ook uit de vragenlijst. Iemand merkte op: “Wat is het verschil tussen mishandeling herhaaldelijk door zelfde persoon op straat en huiselijk geweld? Voor mij is het gewoon mishandeling elke keer weer opnieuw.” Deze politiemedewerker suggereert dat het òf-òf is; mishandeling kan uiteraard huiselijk geweld zijn. Volgens enkele respondenten speelt het voor het labelen een rol of politiemedewerkers ervaring en affiniteit met huiselijk geweld hebben.

Ook de casusgeschiedenis kan van belang zijn voor het inschatten van een melding. Sommige politiemedewerkers geven aan dat ze een melding als huiselijk

geweld classificeren wanneer er eerder sprake is geweest van huiselijk geweld bij deze casus.

Er blijken ook verschillen tussen de eenheden binnen de Nationale Politie te zijn. In sommige eenheden wordt er gestuurd op het breed classificeren als huiselijk geweld ('bij twijfel 'projectcode HG'). Ook wordt het in sommige gebieden geprobeerd te objectiveren; één coördinator vertelde dat zij een checklist heeft opgesteld voor medewerkers over de vraag "wanneer registreer je iets als huiselijk geweld?". In een aantal eenheden bekijkt de coördinator Huiselijk Geweld ook nog meldingen die gecodeerd zijn met een bepaalde 'maatschappelijke klasse' zoals 'twist' en coderen soms meldingen dan alsnog als HG.

Het herkennen van huiselijk geweld (iets wat vooraf gaat aan het accuraat registreren van huiselijk geweld) is ook één van de meest genoemde onderwerpen waar medewerkers graag scholing over ontvangen. Vijftien procent van de medewerkers van Intake & Service en de meldkamer, en 16% van de overige medewerkers noemt dit thema op de vraag over welke onderwerp ze graag scholing zouden ontvangen met betrekking tot huiselijk geweld.

3.4 Resultaten ten behoeve van vraagstelling 3

Welke afwegingen en factoren spelen een rol bij het afhandelen van huiselijk geweld-incidenten in een strafrechtelijk dan wel niet-strafrechtelijk gericht traject?

- a. *Op grond waarvan komt een huiselijk geweld incident in de ene of andere categorie?*
- b. *In het bijzonder in de niet-strafrechtelijke categorie?*

Uit de gesprekken kwamen twee factoren naar voren die voor politiemensen bepalen of ze met een incident een strafrechtelijk of een niet-strafrechtelijk gericht traject in gaan: bewijsbaarheid en of een slachtoffer aangifte doet. In de vragenlijst is op deze twee aspecten doorgevraagd en onderzocht of andere factoren een rol spelen bij het terecht komen in de ene of de andere categorie. Politie-medewerkers (met uitzondering van Intake & Service en meldkamer) hebben in de vragenlijst aangegeven wat de drie belangrijkste redenen waren die bij hun meest recente incident van huiselijk geweld van invloed waren op het al of niet strafrechtelijk of niet-strafrechtelijk afhandelen daarvan.

De drie belangrijkste redenen die medewerkers aangaven bij incidenten die wel een strafrechtelijk traject volgden, waren:

1. Aangifte: het slachtoffer deed wel/ geen aangifte
2. Type geweld: het betrof lichamelijk / psychisch / seksueel geweld
3. Duur: het huiselijk geweld speelde al lang / nog maar kort

De drie belangrijkste redenen die medewerkers aangaven bij incidenten die een niet-strafrechtelijk traject volgden, waren:

1. Aangifte: het slachtoffer deed wel/ geen aangifte
2. Bewijs: er was voldoende / onvoldoende bewijs
3. Frequentie van incidenten: het betrof de eerste / de zoveelste melding op dit adres

Opvallend is dat van de 312 gerapporteerde 'recente incidenten', er volgens de respondenten 252 strafrechtelijk afgehandeld (81%) zijn. Dit is aanzienlijk meer dan de 22%/19% verkregen uit de analyse van het Amsterdamse BVH-systeem. Het is onduidelijk wat het verschil kan verklaren. Mogelijk denken politimedewerkers bij hun 'meest recente huiselijk geweld-incident' eerder aan een strafrechtelijk afgehandeld incident dan aan een niet-strafrechtelijk afgehandeld incident. Ook het aantal bestuursrechtelijk gerichte trajecten is hoger dan verkregen uit analyse van het Amsterdamse BVH. Van de totaal 312 gerapporteerde incidenten, is bij 183 (59%) een huisverbod opgelegd, volgens de respondenten. In analyse van BVH was dit percentage 7%/11%. In Tabel 3.6 zijn de bestuursrechtelijke kenmerken te vinden, uitgesplitst naar of er eveneens sprake was strafrechtelijke activiteiten.

Tabel 3.6: Bestuursrechtelijke kenmerken van de meest recente incidenten van huiselijk geweld (%) volgens respondenten vragenlijst

	Strafrechtelijk (n = 252)	Niet-strafrechtelijk (n = 60)
De procedure THV is overwogen	200 (79)	20 (33)
De procedure THV is gestart	174 (69; 87) ¹	9 (15; 45) ¹
Er is een huisverbod opgelegd	145 (58; 73; 83) ²	8 (13; 40; 89) ²

¹De percentages refereren aan het deel van het totaal aantal incidenten en het deel van het aantal incidenten waarbij de procedure THV is overwogen.

²De percentages refereren aan het deel van het totaal aantal incidenten, het deel van het aantal incidenten waarbij de procedure THV is overwogen en het deel van de incidenten waarbij de procedure THV is gestart.

Vervolgens is gevraagd naar kenmerken van dit recente huiselijk geweld incident (Tabel 3.7). Het valt op dat het aandeel lichamelijk huiselijk geweld bij de strafrechtelijk afgehandelde incidenten naar verhouding groter is dan het aandeel psychisch geweld. Ook lijken incidenten waarbij er sprake is van langdurig huiselijk geweld eerder in een strafrechtelijk traject te komen dan wanneer het geweld 'sinds kort speelt'. Het percentage autochtone slachtoffers is hoger in de niet-strafrechtelijke groep dan in de strafrechtelijk afgehandelde trajecten. Andere kenmerken (betrokkenheid minderjarigen, geslacht slachtoffer en pleger) zijn min of meer gelijk aanwezig in strafrechtelijk en niet-strafrechtelijke incidenten.

Tabel 3.7: Kenmerken van meest recente incidenten van huiselijk geweld (%)

		Strafrechtelijk (n = 239)	Niet-strafrechtelijk (n = 56)
Aangifte	Wel	189 (79)	4 (7)
	Niet	39 (16)	50 (89)
	Onbekend	11 (5)	2 (4)
Type geweld	Lichamelijk	215 (90)	39 (70)
	Psychisch	154 (64)	34 (61)
	Seksueel	13 (5)	3 (5)
Bewijs	Voldoende	182 (76)	12 (21)
	Onvoldoende	35 (15)	32 (57)
	Onbekend	22 (9)	12 (21)
Frequentie van meldingen	Eerste melding	74 (31)	22 (39)
	1 -5 meldingen	102 (43)	20 (36)
	Meer dan 5 meldingen	38 (16)	5 (9)

	Onbekend	25 (10)	9 (16)
Duur	Speelde lang	161 (67)	24 (43)
	Speelde kort	40 (17)	18 (32)
	Onbekend	38 (16)	14 (25)
Betrokken minderjarigen	Ja	157 (66)	37 (66)
	Nee	71 (30)	17 (30)
	Onbekend	11 (5)	2 (4)
Geweld gericht tegen	Kind(eren)	36 (15)	6 (11)
	(Ex-)partner	157 (66)	31 (55)
	Sprake van vechtscheiding	49 (21)	10 (18)
	Oudere(n)	9 (4)	1 (2)
Geslacht slachtoffer	Man	27 (11)	9 (16)
	Vrouw	201 (84)	45 (80)
	Onbekend	11 (5)	2 (4)
Afkomst slachtoffer	Autochtoon	104 (44)	30 (54)
	Allochtoon	123 (52)	25 (45)
	Onbekend	12 (5)	1 (2)
Geslacht pleger	Man	215 (90)	48 (86)
	Vrouw	16 (7)	6 (11)
	Onbekend	8 (3)	2 (4)
Afkomst pleger	Autochtoon	112 (47)	27 (48)
	Allochtoon	117 (49)	28 (50)
	Onbekend	10 (4)	1 (2)
Tijd voor afhandeling	Voldoende	176 (73)	37 (66)
	Onvoldoende	41 (17)	12 (21)
	Onbekend	22 (9)	7 (13)

Ook is aan medewerkers gevraagd hoe zij de ernst van het meest recente huiselijk geweld incident inschatten, zie Tabel 3.8.

Tabel 3.8: Inschatting van ernst meest recente incident van huiselijk geweld (%)

		Overige medewerkers		Intake & Service en meldkamer
		Strafrechtelijk (n = 224)	Niet-strafrechtelijk (n = 54)	Alle meldingen (= 71)*
Ernst	Zeer ernstig	27 (12)	0	8 (11)
	Ernstig	113 (50)	12 (22)	40 (56)
	Matig ernstig	74 (33)	27 (50)	22 (31)
	Niet ernstig	10 (4)	15 (28)	1 (1)

*Omdat medewerkers van Intake & Service en meldkamer vaak niet op de hoogte zijn van hoe een melding opgevolgd wordt, is hen niet gevraagd of er een strafrechtelijk- of niet-strafrechtelijk traject in is gegaan.

De belangrijkste factoren die volgens medewerkers van Intake & Service en de meldkamer bepalend zijn voor het inschatten van de ernst van een melding zijn:

- type geweld
- frequentie van meldingen
- betrokkenheid van minderjarigen.

Voor overige medewerkers zijn dat:

- type geweld
- duur van het huiselijk geweld
- frequentie van meldingen.

Een medewerker van de meldkamer vertelde dat het soms lastig is om de ernst in te schatten wanneer je getuigen (en geen slachtoffers) aan de telefoon hebt: "Bij slachtoffers hoor je de emotie. Dan kan je toch wat makkelijker een inschatting maken."

3.4.1 *Bewijsbaarheid*

De keuze voor een strafrechtelijk of voor een niet-strafrechtelijk traject hangt volgens respondenten het meest af van de bewijsbaarheid van een incident. Wanneer er overduidelijk sprake van huiselijk geweld is (er is zichtbaar letsel, er ligt bloed op de grond, en vermeende pleger zegt "ze verdiende die klappen") dan is de keuze voor een strafrechtelijk traject evident. De meeste huiselijk geweld-incidenten zijn echter diffuus en het bewijs "ligt niet voor het oprapen". Door verschillende personen is geopperd dat er meer bewijs verzameld kan worden wanneer er meer tijd beschikbaar zou zijn (paragraaf 3.5.). Het zou dan niet gaan om de bewijsbaarheid van een incident (het bewijs is er immers wel), maar hoe eenvoudig het is en/of tijd het kost om dat bewijs te vergaren.

Uit de vragenlijst kwam bewijsbaarheid eveneens als belangrijkste factor naar boven voor het afhandelen in een (niet-)strafrechtelijk gericht traject. Ook type geweld speelt volgens respondenten een rol. Daarbij moet worden opgemerkt dat bewijsbaarheid en type geweld nauw aan elkaar verwant zijn: psychisch geweld is vanwege de afwezigheid van zichtbaar letsel minder goed te bewijzen dan lichamelijk geweld.

3.4.2 *Aangifte*

Of er aangifte wordt gedaan door slachtoffers is volgens veel respondenten een belangrijke factor waardoor er wel of niet een strafrechtelijk gericht traject in wordt gegaan.

In de interviews en focusgroep kwam vaak naar voren dat de aangiftebereidheid bij huiselijk geweld incidenten laag is. Slachtoffers hebben een loyaliteitsgevoel naar de pleger of er zijn andere redenen om geen aangifte te doen (economische afhankelijk van de pleger, angst dat het de familie-eer aantast, etc.). Voor veel politiemedewerkers is dit een frustratie. Het gebeurt vaak dat een slachtoffer zelf naar het bureau komt en aangeeft dat de politie niets hoeft te doen, maar dat het slachtoffer "alleen even wil melden dat..." (zie verder paragraaf 3.6.5). Omdat in zulke gevallen de bewijsbaarheid vaak ook beperkt is, wordt er volgens respondenten al snel voor een niet-strafrechtelijk traject gekozen.

Uit de vragenlijst bleek aangifte ook een belangrijke factor. Het is opvallend dat er aangifte was gedaan in 79% van alle recente meldingen van huiselijk geweld die een strafrechtelijk gericht traject volgden en slechts in 7% van de meldingen waar geen sprake was van een strafrechtelijk gericht traject (zie Tabel 3.7.).

3.5 Resultaten vraagstelling 4

Welke knelpunten worden door politiemedewerkers ervaren in het afhandelingsproces die een adequate throughput en output van huiselijk geweld-zaken belemmeren?

- a. *Welke knelpunten, ervaren door politiemedewerkers, kunnen we daarmee in verband brengen?*
- b. *Welke oplossingen, volgens politiemedewerkers, kunnen we daarmee in verband brengen?*

In de interviews en focusgroepen hebben politiemedewerkers verschillende knelpunten genoemd die van invloed zijn op een adequate throughput en output van huiselijk geweld zaken. De belangrijkste thema's waren kennis, tijd/capaciteit, procedure Tijdelijk Huisverbod, en hulpverlening.

In de vragenlijst zijn de bovengenoemde knelpunten bij een groter aantal respondenten getoetst. Daarnaast hadden medewerkers de mogelijkheid om in open vragen door hen ervaren knelpunten en wensen te benoemen. De thema's die bij de vraag 'Welke knelpunten ervaart u in uw werk bij de afhandeling van huiselijk geweld incidenten?' door meer dan 5% van de respondenten genoemd zijn, zijn te vinden in Tabel 3.9. Hetzelfde is in Tabel 3.10. te zien voor de vraag: 'Wat is uw grootste wens voor een effectieve aanpak van huiselijk geweld door de politie?'.

Tabel 3.9: Gerapporteerde knelpunten in vragenlijst (%)

	Medewerkers Informatie & Service en meldkamer (n = 37)	Overige medewerkers (n= 216)
Gebrek aan kennis	12 (33)	28 (13)
Gebrek aan tijd en capaciteit	7 (19)	51 (24)
Hulpverlening niet adequaat	4 (11)	14 (6)
Slachtoffers willen geen aangifte doen	2 (5)	17 (8)
Te weinig bewijs	-	14 (6)
Te veel administratie	-	12 (6)
Samenwerking met hulpverlening	-	11 (5)
ZSM	-	10 (5)

Tabel 3.10: Gerapporteerde wensen in vragenlijst (%)

	Medewerkers Informatie & Service en meldkamer (n = 43)	Overige medewerkers (n= 191)
Doorpakken / altijd (serieus en snel) reageren	12 (28)	16 (8)
Meer kennis	7 (16)	28 (15)
Specialistische teams	5 (12)	36 (19)
Integrale aanpak	4 (9)	16 (8)
Meer tijd/capaciteit	4 (9)	12 (6)
Huisverbod weg bij politie	-	12 (6)
Duidelijkere en eenduidige aanpak	3 (7)	7 (4)

Hieronder wordt ingegaan op de knelpunten die door de respondenten van de vragenlijst het meest werden genoemd; gebrek aan kennis, gebrek aan tijd/capaciteit, inadequate hulpverlening, lage aangiftebereidheid. Alle genoemde knelpunten zijn te vinden in Bijlage E en alle genoemde wensen in Bijlage F.

Overigens moet genoemd worden dat het merendeel van de respondenten aangeeft tevreden te zijn over hoe er binnen de politie met meldingen van huiselijk geweld wordt omgegaan. 58% van de medewerkers van Intake & Service en de meldkamer, en 69% van de overige politiemedewerkers is (zeer) tevreden.

3.5.1 *Kennis*

Politiemedewerkers gaven in de interviews en focusgroepen aan dat het kennisniveau bij de politie over huiselijk geweld de afgelopen jaren aanzienlijk is verbeterd. Het onderwerp is volgens de respondenten hoger op de agenda komen te staan bij de politie. Desalniettemin is er ruimte voor verbetering: met name rondom het herkennen van signalen van huiselijk geweld en de bejegening van slachtoffers (o.a. vertrouwen winnen en stimuleren van het doen van aangifte) hebben politiemedewerkers te weinig handvatten. Hoewel er in de opleiding aandacht aan huiselijk geweld wordt gegeven, is er volgens veel respondenten te weinig of geen ruimte voor bijscholing en intervisie op dit thema.

Een frustratie is ook het gebrek aan kennis bij leidinggevenden. Eén respondent vertelde: “Je komt chefs tegen die vragen ‘moet je daar nou achteraan...?’”. Leidinggevenden zien het belang van de tijd die er naar huiselijk geweld gaat niet goed genoeg.

Ook in relatie tot de nieuwe generale taakstelling werden zorgen geuit. Omgaan met huiselijk geweld incidenten vergt specialistische kennis, ervaring en affiniteit. Dat gaat verloren wanneer het thema huiselijk geweld bij iedereen wordt belegd. Sommige medewerkers opperden dat een specialistische afdeling (zoals ook voor zedenzaken bestaat) een goede manier zou zijn om om te gaan met huiselijk geweld incidenten.

Gebrek aan kennis is volgens respondenten niet alleen een probleem binnen de politie. Ook voor daarbuiten heeft men de zorg dat professionals in de nieuwe sociale wijkteams (nog) niet genoeg weten over huiselijk geweld.

Het beeld uit de interviews en focusgroepen werd bevestigd in de vragenlijst. 33% van de medewerkers Intake & Service/meldkamer en 13% van de overige politiemedewerkers gaf in de open vraag aan dat een gebrek aan kennis het grootste knelpunt is. Zij noemden bijvoorbeeld:

“Te weinig kennis onder collega’s over Wet [Tijdelijk] Huisverbod”

“Zowel bij meldkamerpersoneel als BPZ niet voldoende kennis over huiselijk geweld en de mogelijkheden van hulpverlening.”

“[gebrek aan] handvatten om de mensen daadwerkelijk te kunnen helpen.”

Er werd elders in de vragenlijst ook gevraagd naar specifieke kennis en vaardigheden. Hieruit kwam een minder problematisch beeld naar voren. Over het algemeen hebben zowel de medewerkers Intake & Service en meldkamer als de

overige medewerkers het idee genoeg kennis en vaardigheden te hebben om hun werk met betrekking tot huiselijk geweld goed uit te voeren. In figuur 3.2 zijn de resultaten van de medewerkers Intake & Service en meldkamer te vinden en in figuur 3.3 die van de overige medewerkers. Ongeveer 8% van de medewerkers Intake & Service en meldkamer en 5% van de overige medewerkers geeft aan over niet genoeg vaardigheden en kennis te beschikken. Toch heeft ongeveer 65% van de medewerkers Intake Service en meldkamer en 30% van de overige medewerkers naar eigen zeggen behoefte aan scholing op het gebied van huiselijk geweld. Voor beide groepen medewerkers geldt dat de belangrijkste scholingsbehoefte te maken heeft met hoe het sociale domein er uit ziet (welke instanties zijn betrokken, wat voor type hulp is er beschikbaar, wat is er op 1 januari veranderd, etc.). 28% van de medewerkers Intake & Service en meldkamer en 27% van de overige medewerkers zou hier meer over willen leren. Uit de antwoorden wordt duidelijk dat veel medewerkers niet goed weten hoe een hulpverleningstraject er uit ziet en wat ze hierover moeten communiceren naar slachtoffers en/of plegers. Een medewerker van Intake & Service schrijft: "Ik zou het zelf voor mijn ontwikkeling prettig vinden om eens een kijkdag bij bijvoorbeeld Veilig Thuis te hebben, of een meeloopdag in een opvanghuis." Iemand anders: "[Ik wil graag scholing over] wat de hulpverlening precies inhoudt, op dit moment weet ik het wat het ongeveer inhoudt. Het zou mij helpen slachtoffer en pleger beter te kunnen informeren en motiveren vrijwillig de aanpak aan te nemen." De medewerkers van Intake & Service en de meldkamer hebben daarnaast vooral behoefte aan training van gesprekstechniek (24%; vertrouwen winnen, praten met kinderen, etc.). De overige medewerkers geven verder aan vooral behoefte te hebben aan scholing over het herkennen van huiselijk geweld (16%; zie paragraaf 3.4.) en over het omgaan met verschillende culturen (13%; o.a. eengerelateerd geweld).

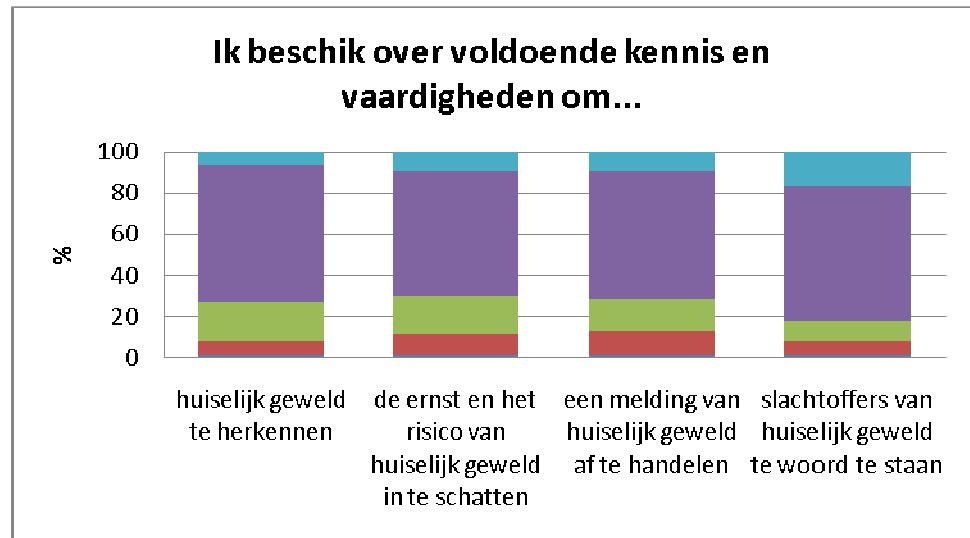
Daarnaast zegt 40% van de overige medewerkers dat de werkwijze rondom huiselijk geweld binnen het team niet geëvalueerd wordt.

Van de medewerkers Intake & Service en meldkamer geeft 45% aan zich zorgen te maken over het behoud van kennis bij de politie gezien het generalistisch werken. Bij de overige medewerkers is dat 46%.

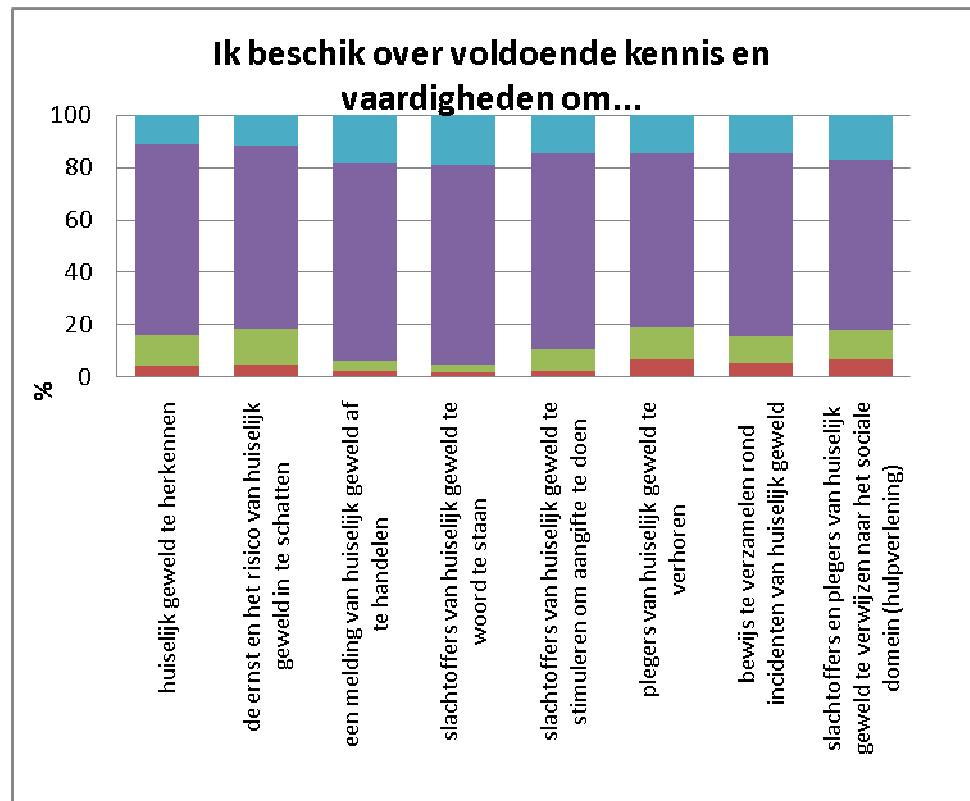
In alle onderstaande figuren wordt dezelfde legenda gehanteerd.

Figuur 3.2 – 3.11: Legenda

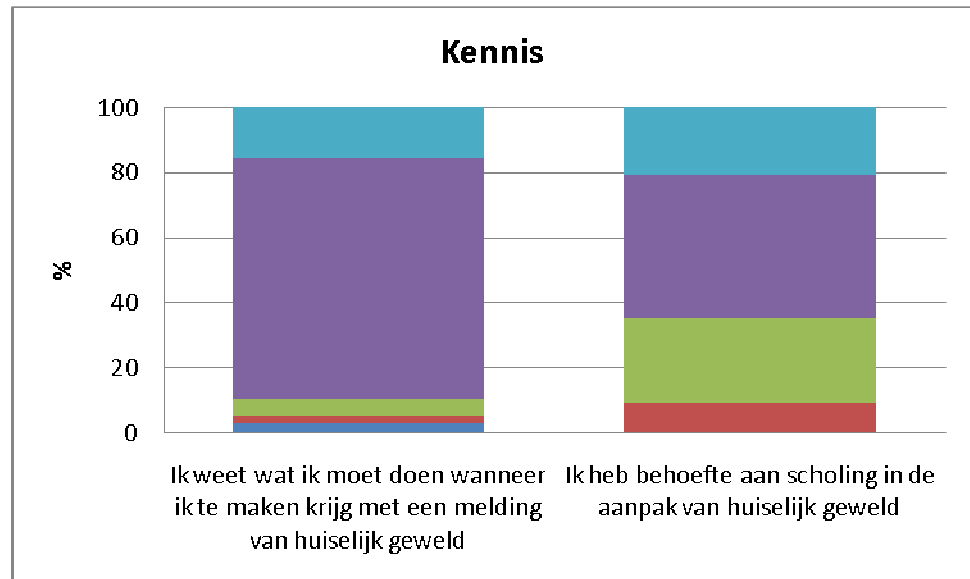
- Zeer mee oneens
- Mee oneens
- Niet mee oneens, niet mee eens
- Mee eens
- Zeer mee eens

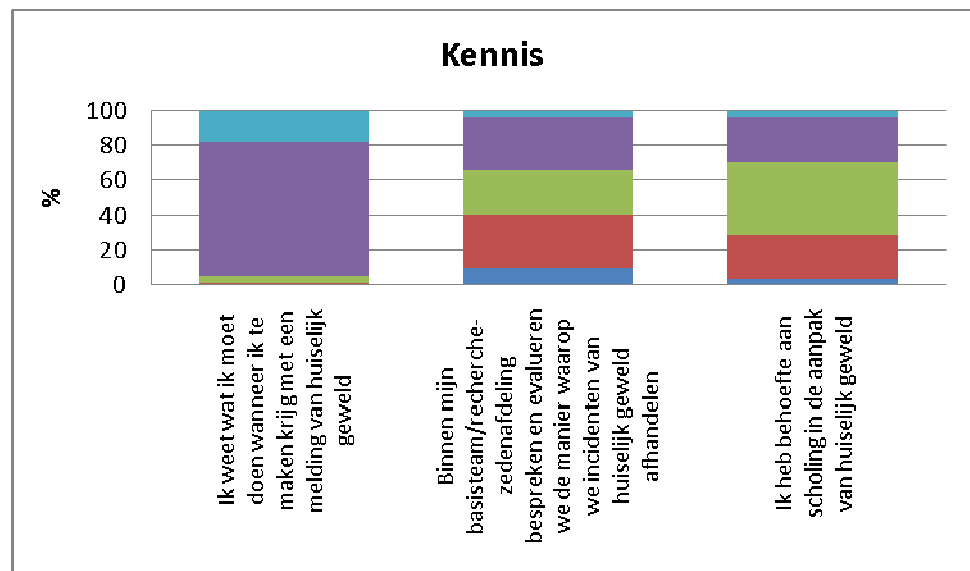
Figuur 3.2: Mening over kennis en vaardigheden (medewerkers Intake & Service en meldkamer)

Figuur 3.3: Mening over kennis en vaardigheden (overige medewerkers)

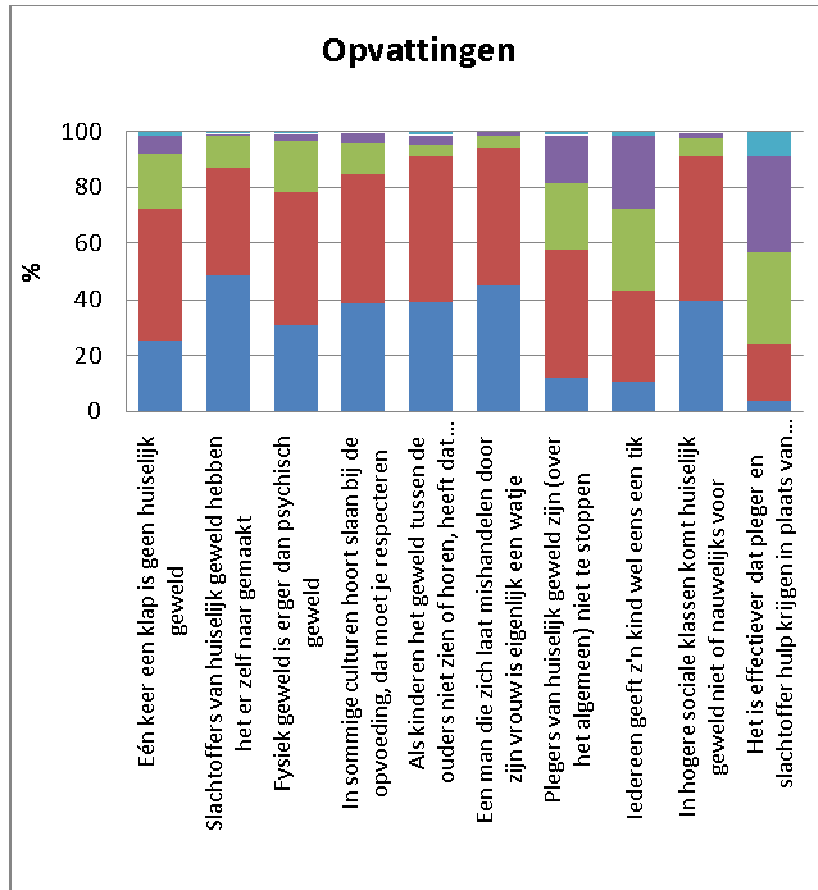

Figuur 3.4: Stellingen over kennis (medewerkers Intake & Service en meldkamer)

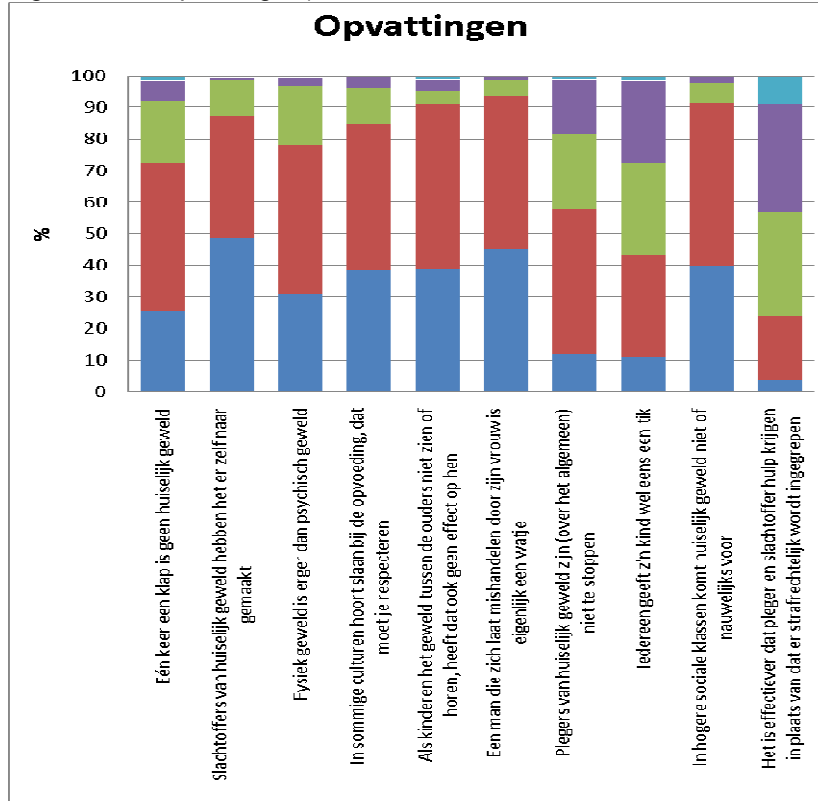

Figuur 3.5: Stellingen over kennis (overige medewerkers)

Het percentage medewerkers dat vooroordelen of belemmerende opvattingen heeft over huiselijk geweld, is beperkt, zoals in Figuren 3.6 en 3.7. te zien is. Wel vallen de antwoorden op de stelling "Iedereen geeft z'n kind wel eens een tik" op; 30% van de medewerkers Intake & Service en meldkamer en 28% van de overige politiemedewerkers is het daarmee eens.

Figuur 3.6: Opvattingen(medewerkers Intake & Service en meldkamer)

Figuur 3.7: Opvattingen(overige medewerkers)

Een klein deel van de politiemedewerkers is niet op de hoogte van enkele kernbegrippen en processen. Zeven procent van de overige politiemedewerkers geeft aan niet bekend te zijn met de Wet Tijdelijk Huisverbod en Veilig Thuis is voor 3% een onbekende naam.

Omdat in de interviews door een aantal mensen de wens voor een specialistische huiselijk geweld-afdeling werd uitgesproken, hebben we hier in de vragenlijst een stelling over toegevoegd: "Ik vind dat de afhandeling van huiselijk geweld-incidenten moet worden ondergebracht bij een specialistische afdeling (zoals ook voor zedenzaken)": 54% van de medewerkers Intake & Service en 45% van de overige medewerkers is het (zeer) eens met deze stelling.

3.5.2 *Tijd en capaciteit*

Ten tweede is het gebrek aan tijd en/of capaciteit bij de politie een veelgenoemde belemmering in de interviews en focusgroepen. De beperkingen rondom tijd/capaciteit zijn vooral te merken in het soms niet direct kunnen opnemen van aangiften en te weinig tijd voor het instellen van een breder onderzoek. Zoals een geïnterviewde aangaf: "Slachtoffers geven je per definitie te weinig informatie, je moet er altijd de tijd voor nemen om door- en er omheen te vragen".

Wanneer slachtoffers het politiebureau binnenlopen, kan de aangifte niet altijd direct worden opgenomen. Het kost al snel drie uur om een aangifte op te nemen en wanneer die tijd er niet is (omdat het slachtoffer bijvoorbeeld de kinderen van school moet halen, omdat het politiebureau bijna gaat sluiten, omdat er geen politiemensen beschikbaar zijn, etc.) wordt er een afspraak gemaakt om de aangifte op een later moment op te nemen. Veel respondenten geven aan dat dit een cruciaal moment is, omdat slachtoffers vaak niet naar de gemaakte afspraak komen of later afzien van hun aangifte. Het is volgens hen kenmerkend voor huiselijk geweld- incidenten dat er "morgen niks meer aan de hand" is, waardoor de momenten dat slachtoffers bereid zijn aangifte te doen meteen benut moeten worden.

Enkele mensen hebben aangegeven dat er vaak te weinig tijd is om goed recherche onderzoek te doen. Er wordt bijvoorbeeld niet met de burens gesproken of geen tijd besteed aan het verzamelen van bewijs. Dit leidt volgens geïnterviewden vaak tot een seponering. Het investeren van meer tijd zou die sepoten kunnen voorkomen.

Ook uit de vragenlijst kwam tijd/capaciteit als een belangrijk knelpunt naar voren. 19% van de respondenten van Intake & Service en meldkamer en 24% van de overige politiemedewerkers gaf in de open vraag aan dat een gebrek aan capaciteit/tijd binnen de politie het grootste knelpunt is rondom huiselijk geweld. Zij schreven bijvoorbeeld:

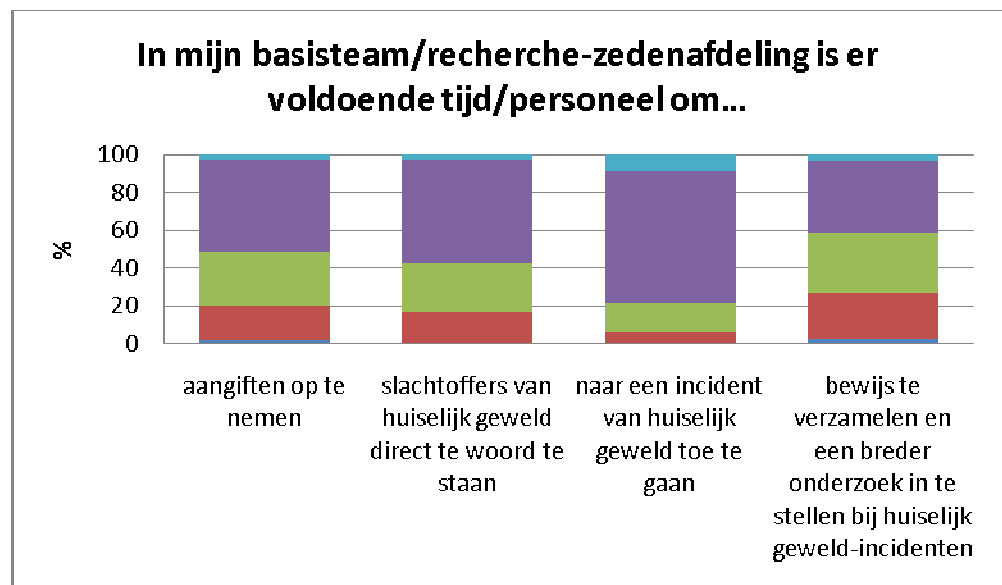
"Te vaak wordt de gehele casus doorgezet naar de wijkagent die niet altijd even veel tijd heeft om de casus af te handelen. "

"Er zijn vaak te weinig mensen op het bureau voor ondersteuning."

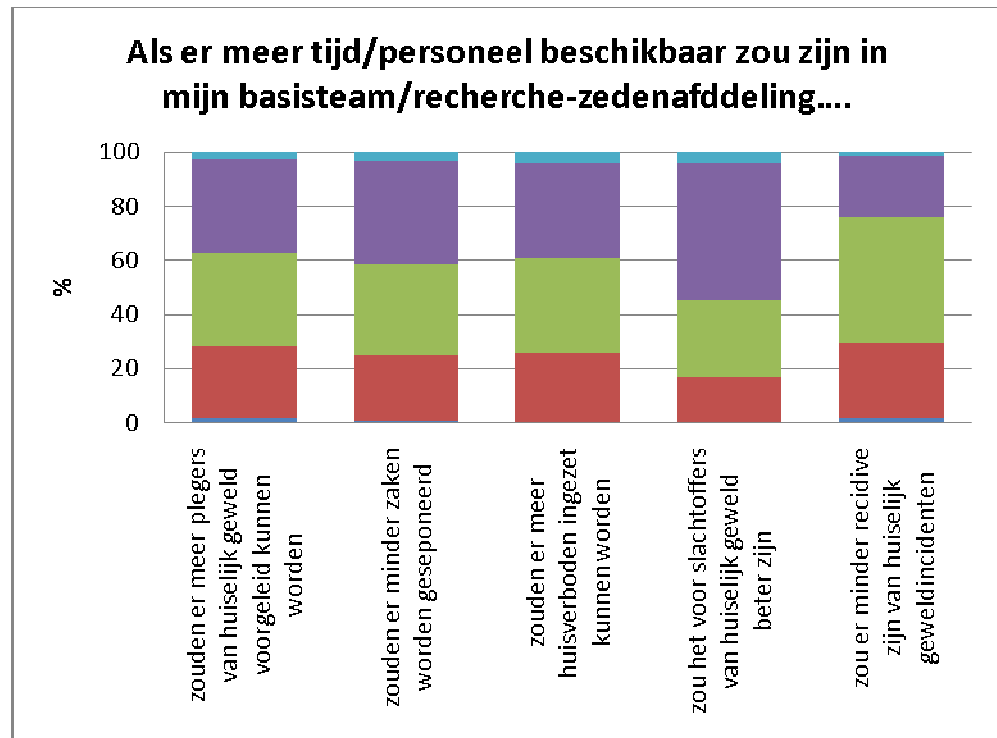
"Tijd om de afwegingen te maken bij 6-uurszaken."

Op de stelling “Er is voldoende tijd/personeel binnen de politie om naar een incident van huiselijk geweld toe gaan” reageert 29% van de medewerkers Intake & Service en meldkamer met ‘(zeer) oneens’. Overige medewerkers zijn daarover minder negatief; slechts 6% is het (zeer) oneens met de stelling. De andere stelling over capaciteit/tijd zijn alleen voorgelegd aan de overige medewerkers, omdat aangenomen wordt dat medewerkers van de meldkamer en Intake & Service daar minder zicht op hebben. De stelling waar de meeste politiemensen het mee oneens zijn, is “Er is voldoende tijd/personeel om bewijs te verzamelen en een breder onderzoek in te stellen bij huiselijk geweld-incidenten”; 27% is het daar (zeer) mee oneens. Dit bevestigt het beeld uit de interviews en focusgroepen, waar ook werd gezegd dat er met name te weinig tijd is voor onderzoek. De resultaten van de overige stellingen zijn te zien in figuur 3.8.

Veel respondenten geven aan dat ze denken dat het beter zou zijn wanneer er meer capaciteit of tijd beschikbaar zou zijn. 37% denkt dat er meer plegers voorgeleid kunnen worden, 41% is van mening dat er minder zaken geseponeerd zouden worden en 39% denkt dat er meer huisverboden ingezet zouden worden. Met de stelling “Als er meer tijd/personeel beschikbaar zou zijn, zou het voor slachtoffers van huiselijk geweld beter zijn” is 55% van de overige politiemedewerkers het (zeer) eens. Volgens 24% zou het ook tot minder recidive leiden.

Figuur 3.8: Mening over tijd/capaciteit (overige medewerkers)

Figuur 3.9: Voordelen van meer tijd/capaciteit (overige medewerkers)

3.5.3 Procedure Tijdelijk Huisverbod

Politie-medewerkers vertelden in de interviews en focusgroepen dat ze steeds minder vaak met huisverboden te maken krijgen. De geïnterviewden waren het er over eens dat het huisverbod een effectief middel is in situaties van huiselijk geweld en vinden het jammer dat deze niet vaker wordt ingezet. Een mogelijke verklaring die naar boven kwam was de hoeveelheid tijd om de procedure rondom het Tijdelijk Huisverbod te doorlopen. Dit kost al snel 5 à 6 uur. Ook is er niet altijd een hulpofficier van justitie (HovJ) beschikbaar om het onderzoek af te nemen (en o.a. het Risicotaxatie - instrument Huiselijk Geweld (RiHG) in te vullen). In de gesprekken opperde iemand dat piketdienst voor huisverboden een oplossing kan zijn. Dan kan er één persoon worden vrijgemaakt die opgeroepen kan worden om de procedure voor een tijdelijk huisverbod te doorlopen.

Van de politie-medewerkers zegt 41% in de vragenlijst bij ieder huiselijk geweld incident de procedure huiselijk geweld te overwegen. 29% doet dit bij een meerderheid van de incidenten, 14% bij de helft, 13% bij een minderheid van de incidenten en 4% geeft aan (bijna) nooit de procedure te overwegen.

Zoals eerder vermeld is 7% van de respondenten niet bekend met de Wet Tijdelijk Huisverbod. De belangrijkste reden om de procedure Tijdelijk Huisverbod niet bij alle huiselijk geweld incidenten is dat de situatie vaak niet ernstig genoeg is voor een huisverbod (34%), het vaak geen partnergeweld betreft (32%) en dat de politie-medewerker het niet tot zijn taak vindt behoren om de procedure Tijdelijk Huisverbod te overwegen (22%).

Op de open vraag "Wat is uw grootste wens voor een effectieve aanpak van huiselijk geweld door de politie?" gaf 6% van de overige medewerkers aan dat ze graag willen dat de politie niet langer verantwoordelijk is voor huisverboden. Er werden verschillende alternatieven genoemd, bijvoorbeeld dat de verantwoordelijkheid naar de gemeente of naar Veilig Thuis zou worden verplaatst.

3.5.4 Hulpverlening

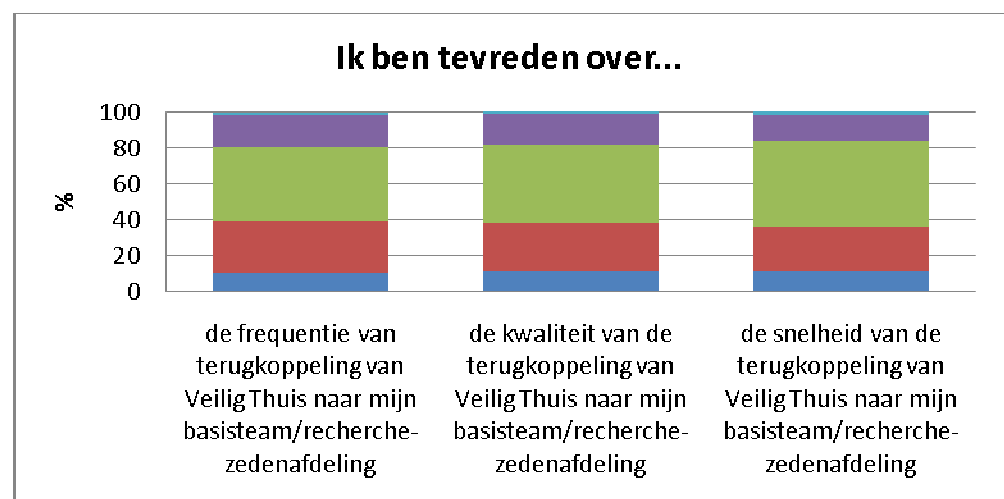
Een laatste belangrijke belemmering die genoemd is in de focusgroepen en interviews betreft de samenwerking met hulpverlening.

Over het doorzetten van alle incidenten die een 'projectcode HG' hebben naar een vorm van een triage overleg (in het Veiligheidshuis, Veilig Thuis, speciaal triage team) is men onverdeeld positief. Dat is niet zo wanneer het gaat over het proces daarna; de terugkoppeling van hulpverlening naar politie laat volgens een aantal respondenten zeer te wensen over: "de terugkoppeling is bar en boos". Met name wijkagenten zouden het graag willen weten wanneer er hulpverlening in een gezin is. Medewerkers van Veilig Thuis denken verschillend over hoe de terugkoppeling vanuit hen naar Veilig Thuis verloopt. Eén persoon noemde het in een interview "ronduit slecht", terwijl een andere medewerker geen probleem zag: "Er gaat standaard een terugkoppeling naar de wijkagent en BVH vanuit Veilig Thuis." Een derde medewerker van Veilig Thuis gaf aan dat er weinig terugkoppeling is vanuit hen naar de politie, maar dat ze daar geen probleem in zag. Naar haar idee hebben wijkagenten geen behoefte aan de terugkoppeling vanuit Veilig Thuis – een tegenovergestelde opvatting dan wat politiemensen zelf aangeven.

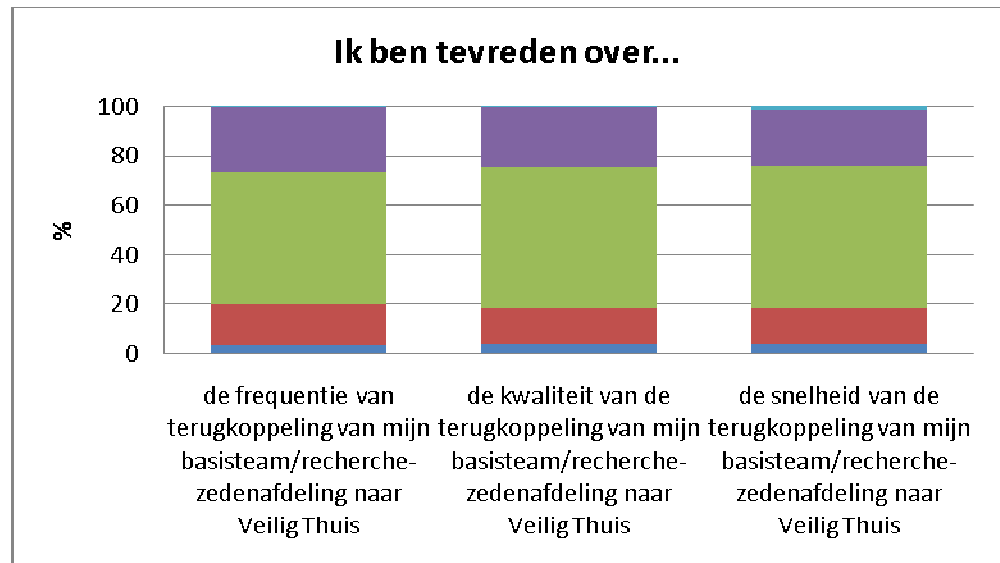
Omgekeerd is de informatieverstrekking van de politie naar Veilig Thuis soms ook een probleem. Het is voor Veilig Thuis frustrerend hoe weinig er soms in een melding staat. In dat kader vroeg iemand: "Weten agenten zelf wel dat de melding bij ons terecht komt?".

In de vragenlijst is ook gevraagd naar tevredenheid rondom de terugkoppeling tussen hulpverlening en politie en vice versa, zie figuren 3.10 en 3.11. Deze vraag is alleen aan de 'overige medewerkers' gesteld, omdat medewerkers van Intake & Service en de meldkamer vaak niet betrokken zijn bij het contact met de hulpverlening. Ongeveer 40% geeft aan ontevreden te zijn over de terugkoppeling van Veilig Thuis naar de politie. Rond de 20% van de medewerkers is ontevreden over de terugkoppeling van de politie naar Veilig Thuis.

"[Als grootste knelpunt ervaar ik] Weinig terugkoppeling over de zorgmeldingen waardoor je geen inschatting kan maken of het effectief is."

Figuur 3.10: Tevredenheid over terugkoppeling Veilig Thuis naar politie (overige medewerkers)

Figuur 3.11: Tevredenheid over terugkoppeling politie naar Veilig Thuis (overige medewerkers)

11% van de medewerkers Intake & Service en meldkamer en 6% van de overige politiemedewerkers gaf aan de hulpverlening als het grootste knelpunt in de afhandeling van huiselijk geweld incidenten te zien. Een extra 5% van de overige medewerkers aangeeft dat de *samenwerking met hulpverlening* het grootste knelpunt is.

“De lijntjes zijn nu niet kort en ik mis de directe samenwerking met de hulpverlening in casuïstiek. Het is nu niet mogelijk om bijvoorbeeld na een aangifte of eerste verhaal om samen met de hulpverlening op te trekken of om advies in te winnen. Doe bijvoorbeeld een intake met een medewerker van politie en een hulpverlener samen.”

19% van de overige politiemedewerkers geeft elders in de vragenlijst aan er geen vertrouwen in te hebben dat partners in het sociale domein (bv. Veilig Thuis, hulpverlening) een incident van huiselijk geweld goed en snel oppakken.

“Waar ik echt tegenaan blijf lopen is dat de hulpverlening het af laat weten. Ze nemen soms pas na dagen of soms zelfs helemaal geen contact op en er wordt vrijwel nooit actie ondernomen.”

Uit de interviews kwam naar voren dat de beschikbaarheid van de hulpverlening niet altijd optimaal is, vooral buiten kantooruren is het lastig om de hulpverlening te bereiken.

3.5.5 Aangiftebereidheid

De frustratie die uit de interviews en focusgroepen naar boven kwam over de lage aangiftebereidheid van slachtoffers (zie paragraaf 3.5.1.2.), is ook in de vragenlijst te zien. Door 5% van de medewerkers Intake & Service en 8% van de overige medewerkers wordt dit als grootste knelpunt gezien.

“[Als grootste knelpunt ervaar ik] als slachtoffer niet wil praten of geen aangifte wil doen. Bewijslast zeer klein als er geen getuige zijn. Wanneer kinderen getuige zijn willen ze hun ouders niet afvallen of beschuldigen.”

3.6 Resultaten vraagstelling 5

Welke trends kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de personele capaciteit ten opzichte van de workload, die ingezet is of wordt bij huiselijk geweld - incidenten en de afhandeling daarvan? Is er sprake van een plafond (kwantiteit)? Welke trends kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de kwaliteit van het afhandelingsproces?

Zoals eerder gemeld in dit hoofdstuk bij vraagstelling 1. kon er met gegevens van slechts twee jaar geen sprake zijn van een *trend*. Wel zijn er opvallende verschillen tussen de gegevens van Amsterdam in 2013 en 2014 gezien.

Deze zijn reeds besproken in paragraaf 3.1.

4 Discussie & aanbevelingen

Dit onderzoek heeft een tipje van de sluier opgelicht over de afhandeling van huiselijk geweld incidenten door de politie, in het bijzonder de afhandeling van de restcategorie incidenten waarbij er géén sprake is van een strafrechtgerichte of bestuursrechtelijke (huisverbod) afhandeling.

4.1 Een indeling in categorieën met omvang en aard: conclusies vraagstelling 1

Welke zijn de te onderscheiden politie-inspanningen (throughput) ten behoeve van de niet-strafrechtelijk trajecten van huiselijk geweld incidenten en kan daar een omvang van bepaald worden?

Met behulp van Formal Concept Analysis (FCA) (Elzinga, 2011) is eerst een model ontwikkeld om inzichtelijk te maken wat de omvang en aard is van de afhandelingsprocessen van huiselijk geweld incidenten. Dit model is toegepast op de BVH-database van de politie-eenheid Amsterdam over de jaren 2013 en 2014.

De huiselijk geweld incidenten zijn ingedeeld in vier groepen:

- Incidenten met alleen strafrechtelijke componenten
- Incidenten met alleen bestuursrechtelijke componenten
- Samenloop: incidenten met zowel strafrechtelijke als bestuursrechtelijke componenten
- Incidenten zonder strafrechtelijke of bestuursrechtelijke componenten

4.1.1 *Omvang categorieën*

Van alle ongeveer 7000 huiselijk geweld incidenten in Amsterdam volgt ongeveer een vijfde alleen een strafrechtelijk traject en ongeveer tien procent alleen een bestuursrechtelijke afhandeling.

Wanneer we de 'samenloop' verrekenen, betekent dit vervolgens dat de helft (ongeveer 3500) van de huiselijk geweld incidenten géén strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk vervolg krijgt en dat daarmee ook niet bekend is welke inspanningen deze incidenten van de politie dan wel of niet vragen.

Landelijk betreft dit ongeveer twee-derde (61.541) van alle huiselijk geweld incidenten (95.541) in 2012.

4.1.2 *Karakterisering categorieën*

Om meer inzicht te krijgen in de categorieën en met name de restcategorie is verder gekeken naar de mogelijke kenmerken van (groepen van) incidenten. Een van de mogelijkheden daarvoor is door te filteren op bepaalde incidentcodes of 'maatschappelijke klassen'. De maatschappelijke klassen zijn in BVH gegroepeerd naar de hoofdgroepen 'lichamelijk', 'psychisch', 'seksueel' en 'ruzie/huiselijke twist'.

Daaruit blijkt dat de hoofdgroep 'lichamelijk' het meest wordt aangetroffen bij incidenten met een strafrechtelijk traject al of niet gecombineerd met een bestuursrechtelijke maatregel ('samenloop').

Voor de incidenten waarbij uitsluitend sprake is van een bestuursrechtelijk traject worden in de meeste gevallen de maatschappelijke klasse 'ruzie/huiselijke twist' gebruikt.

De hoofdgroep 'seksueel' vormt het kleinste aandeel binnen de afzonderlijke categorieën en wordt vooral aangetroffen bij incidenten met een strafrechtelijk traject al of niet in combinatie met een bestuursrechtelijk traject ('samenloop').

Voor de incidenten in de restcategorie ('overig') is in het merendeel van de gevallen de maatschappelijke klasse 'ruzie/huiselijk twist' gebruikt. Daarnaast is bij een deel van de incidenten sprake van de hoofdgroep 'lichamelijk' terwijl er in ongeveer tien procent daarvan toch sprake was van een indicatie van een mes en/of slagwapen. Ook zijn nog rond de veertig incidenten met maatschappelijke klasse 'seksueel' aangetroffen in de restcategorie.

De bevindingen roepen de vraag op of deze incidenten toch een strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk traject hadden moeten volgen of dat de bewijsbaarheid, bereidheid tot het doen van aangifte of het ambtshalve instellen van een nader onderzoek terecht onvoldoende aanwezig waren voor een strafrechtelijk vervolgetraject.

Ook kan de vraag worden gesteld of het aanmerken van incidenten als 'ruzie/huiselijke twist' in de restcategorie (en uitsluitend bestuursrechtelijke categorie) iets zegt over de (geringer) 'zwaarte', zichtbaarheid en complexiteit die er door de politie aan wordt toegekend en of dit terecht is. Deze vragen kunnen echter alleen beantwoord worden via dossieronderzoek.

Bij analyse op 'minderjarigen' en 'zorgformulieren' maken incidenten met deze labels niet opvallend deel uit van de restcategorie.

4.1.3 *Wat de werkvloer zegt over de restcategorie*

Om meer inzicht te krijgen in de restcategorie zijn interviews en focusgroepen gehouden en is een vragenlijst uitgezet onder diverse groepen medewerkers van alle politie-eenheden.

Dat de restcategorie groot is wordt door de respondenten herkend. De politie levert volgens respondenten echter veel meer inspanningen op deze categorie incidenten dan uit analyse van de BVH-databestanden naar voren lijkt te komen. Er is dus een discrepantie tussen wat uit de kwantitatieve analyse en kwalitatieve informatieverzameling naar voren komt.

In de restcategorie zitten volgens respondenten zowel terecht als onterecht huiselijk geweld incidenten. Bijvoorbeeld, kan het 'makkelijker' zijn voor politiemedewerkers, want 'dan ben je het kwijt' of het betreft incidenten waarbij wordt afgewacht omdat het eerste meldingen zijn. Belangrijke afweging is de bewijsbaarheid en 'zonder aangifte kun je niks'. De focus van de politie is in eerste instantie op vervolging en opsporing en lijkt in mindere mate gericht op wat er nodig is voor de veiligheid van slachtoffers en om het geweld te doen stoppen. Ook speelt affiniteit met het onderwerp een belangrijke rol.

De politie verwijst volgens de coördinatoren huiselijk geweld veelvuldig naar de hulpverlening (Veilig Thuis). Complexe zaken worden besproken in het Veiligheidshuis of andere vormen van multidisciplinaire casus- of triage-overleg. In diverse politie-eenheden worden meldingen (handmatig) alsnog voorzien van 'projectcode HG', er worden zorgmeldingen bij Veilig Thuis gedaan of de wijkagent gaat langs. Het uitgangspunt is, volgens de coördinatoren dat er altijd iets moet gebeuren om een spiraal van geweld, dus recidive, te doorbreken of te voorkomen.

Terwijl een enkeling aangeeft dat het doel van de politie vooral is om plegers van huiselijk geweld strafrechtelijk te vervolgen, vindt het merendeel van de coördinatoren dat het doel van de politie is om het huiselijk geweld te stoppen. De gedachte is dat hulpverlening op termijn misschien wel effectiever is om huiselijk geweld te stoppen dan een strafrechtelijke vervolging.

Tegelijkertijd wordt een niet-strafrechtelijke weg door sommigen als een 'makkelijker' weg gezien. Huiselijk geweld incidenten zonder strafrechtelijk component of aanleiding voor een huisverbod worden 'eenvoudigweg' naar Veilig Thuis doorgezet (dit is immers de afspraak ...). Daarbij is er soms in het geheel geen voorselectie of triage en is de kwaliteit van de zorgmeldingen volgens een aantal coördinatoren Veilig Thuis, onvoldoende. Triage en 'verrijking' van cases moet dan alsnog bij Veilig Thuis plaatsvinden (dit verschilt wel in het land en er wordt momenteel over gesproken hoe dit te verbeteren).

Uit de vragenlijst blijkt overigens niet dat de restcategorie groot is: wanneer gevraagd wordt naar het laatste huiselijk geweld incident waar men mee te maken had, geeft de overgrote meerderheid een strafrechtelijk incident aan. Dit zegt misschien meer over wat politiemedewerkers verstaan onder 'echte' huiselijk geweld incidenten en sluit aan bij de bevindingen uit de analyse van BVH-data, namelijk dat de focus primair is op een strafrechtelijke afhandeling en dus op de bewijsbaarheid van huiselijk geweld incidenten en daardoor mogelijk meer op 'zichtbaar' huiselijk geweld zoals lichamelijk geweld en/of vooral ernstig geweld.

4.1.4 *Minderjarigen en zorgmeldingen*

Wanneer we de variabelen 'minderjarig' en 'zorgformulier' in de analyse van de Amsterdamse BVH-database voegden, bleek het volgende. Het verreweg hoogste percentage zorgformulieren vinden we terug in de categorie bestuursrechtelijk sec (dus exclusief categorie samenloop). De verklaring hiervoor kan zijn dat het opstarten van een bestuurlijk traject (procedure huisverbod) sterk samenhangt met de betrokkenheid van minderjarigen en expliciet gevraagd wordt. In de categorie strafrechtelijke trajecten sec (dus exclusief categorie samenloop) lijkt de focus vooral op de opsporing te liggen, minder dan de betrokkenheid van minderjarigen, aangezien het percentage zorgmeldingen bij strafrechtelijke trajecten een stuk lager ligt en zelfs gedaald is in 2014 ten opzichte van 2013 (het is niet duidelijk wat hiervoor een reden kan zijn). Dit onderscheid is opmerkelijk omdat zeker ook in strafrechtelijke trajecten een zorgmelding bij betrokkenheid van minderjarigen belangrijk is.

Zorgwekkend is dat er überhaupt niet bij alle huiselijk geweld incidenten waarbij minderjarigen betrokken zijn een zorgmelding blijkt te worden gedaan terwijl dit wel protocol is. Geen zorgmelding wordt gedaan in ongeveer de helft tot een derde van het totaal aantal incidenten waarbij een of meer minderjarigen betrokken zijn. Uit de interviews en focusgroepen blijken er ook positieve redenen te kunnen zijn om geen zorgmelding te doen, bijvoorbeeld omdat de betrokkene bijna 18 is, of "de wijkagent wist dat er de volgende dag al een afspraak met de hulpverlening stond". Ook kan het zijn dat geen zorgmelding wordt gedaan indien het gezin of het incident al bekend blijkt bij Veilig Thuis. Er zijn geen afspraken die bepalen of in die situaties wel of niet een zorgformulier moet worden ingevuld. Uit de vragenlijst, interviews en focusgroepen blijkt dat medewerkers goed weten dat er een zorgmelding gedaan moet worden indien er minderjarigen bij een incident

betrokken zijn. Wat verstaan wordt onder die 'betrokkenheid' kan echter verschillend uitgelegd worden (ook als kinderen niet zelf bedreigd worden?). Zorgelijk is dat diverse keren is genoemd dat wanneer het huiselijk geweld niet ernstig is en/of minderjarigen daarvan niet op de hoogte waren, er geen zorgmelding wordt gedaan.

De genoemde redenen verklaren onvoldoende waarom niet altijd een zorgmelding bij minderjarigen wordt gedaan.

Op basis van analyse van de Amsterdamse BVH-database concluderen we dat in ieder geval bewijsbaarheid, de aard van het geweld en de betrokkenheid van minderjarigen bepaalt welk traject (strafrechtgericht en/of bestuursrechtelijk of geen van beide) een huiselijk geweld incident volgt.

4.1.5 *Over het analysemodel*

Het ontwikkelde analysemodel is geschikt gebleken en gebruiksklaar om van het totaal aantal HG -gecodeerd huiselijk geweld incidenten, per jaar en per politie-eenheid, in kaart te brengen en te monitoren wat de verhouding is tussen het aantal strafrechtgerichte en/of bestuursrechtelijke incidenten en een restcategorie; en om binnen deze categorieën te karakteriseren naar maatschappelijke klassen en leeftijdsgroepen (minderjarigen).

Omdat de politie-activiteiten binnen de restcategorie van huiselijk geweld incidenten niet in het BVH-systeem gelabeld kunnen worden en dus niet traceerbaar zijn, kan voor een verfijnder beeld van deze restcategorie, het analysemodel nu nog niet verder op het BVH-systeem worden toegepast.

Het enige label waarmee dit mogelijk is gebleken is met het afhandelingsproces 'zorgformulier'. Andere restcategorie politie-activiteiten moeten gezocht worden in ongestructureerde teksten van de zogenaamde journaals en vrije velden van mutaties. Dit is mogelijk in twee stappen:

- via dossieronderzoek,
- via toepassing van relevant trefwoorden en de FCA-software op vrije tekstvelden.

Dossieronderzoek is nodig om begrip te ontwikkelen over hoe verschillende politie-activiteiten worden omschreven en hoe groot de variabiliteit is (denk aan termen zoals: (geen) aangifte, bemiddeling, gemeld, Veilig Thuis, casuïstiekoverleg, hulpverlening, verwezen, wijkteam, ed.). Vervolgens wordt met deze set trefwoorden 'geharkt' met FCA-software in vrije tekstvelden. Wij stellen voor dit in een vervolgonderzoek uit te voeren.

4.1.6 *Beperkingen van het onderzoek betreffende de BVH-database*

De beperking van dit deel van het onderzoek is dat we alleen hebben kunnen kijken naar incidenten met 'projectcode HG'. De werkelijke omvang van huiselijk geweld incidenten die ter kennis van de politie komen, ligt naar schatting 10% hoger (proefschrift Elzinga, 2011). Wij hebben dit bevestigd gehoord in de interviews en focusgroepen doordat regelmatig alsnog de 'projectcode HG' moest worden toegekend aan een incident en een besluit of iets huiselijk geweld is afhangt van allerlei andere factoren.

Een tweede beperking is dat de analyses toegepast zijn op twee jaren waardoor nog niet echt van trends gesproken kan worden. Wel zagen wij al opmerkelijke verschillen, zoals een forse afname in 2014 van zorgmeldingen bij incidenten met

betrokkenheid van minderjarigen. Dit laat zien wat een meerjarige trendanalyse zou kunnen opleveren. Het model kan ingezet worden voor een jaarlijks terugkerende monitor en sturingsinstrument waarmee de politie-inspanningen en effecten van beleidsmaatregelen op het gebied van huiselijk geweld, kunnen worden geobjectiveerd.

Als derde beperking geldt dat de analyses alleen konden worden toegepast op de BVH-database van Amsterdam. Daardoor kunnen geen conclusies getrokken worden die landelijk gelden (vragenlijst, interviews en focusgroepen zijn wel landelijk uitgezet).

Wanneer een dergelijke monitor ook voor de overige negen eenheden uitgevoerd wordt, ontstaat een landelijk beeld van de afhandeling van huiselijk geweld incidenten bij de politie waarbij zowel een jaarlijkse vergelijking tussen eenheden mogelijk is als een meerjarige trendanalyse binnen de eenheden.

4.2 Afwegingen en knelpunten op de werkvloer: conclusies vraagstellingen 2, 3, 4

Welke beslismechanismen, criteria en beïnvloedende factoren kunnen onderscheiden worden ten aanzien van de manier waarop politiemedewerkers incidenten kwalificeren als huiselijk geweld-incidenten en als zodanig labelen in het bedrijfsprocessensysteem BVH (input)?

Welke afwegingen en factoren spelen een rol bij het afhandelen van huiselijk geweld-incidenten in een strafrechtelijk dan wel niet-strafrechtelijk gericht traject?

Welke knelpunten worden door politiemedewerkers ervaren in het afhandelingsproces die een adequate throughput en output van huiselijk geweld - zaken belemmeren?

De thema's bewijsbaarheid, type geweld, zorgmelding en minderjarigen die uit de analyse van de BVH-database naar voren kwamen, zijn meegenomen in de vragenlijst en in de focusgroepen en interviews met politiemedewerkers en coördinatoren Veilig Thuis.

De interviews en focusgroepen bevestigen het beeld dat dit belangrijke aspecten zijn die bepalen in welke richting een huiselijk geweld incident wordt afgehandeld. Daarnaast komen factoren naar voren zoals 'persoon van de melder' (is dit het slachtoffer of een omstander?), of het een eerste melding of recidive betreft en hoe lang het geweld volgens het slachtoffer speelt (casusgeschiedenis).

Uit de vragenlijst komt een meer gedetailleerd beeld naar voren: aangifte, type geweld en de duur van het huiselijk geweld zijn vooral de bepalende factoren bij strafrechtgerichte afhandelingsprocessen; bij niet-strafrechtgerichte activiteiten zijn dit: (geen) aangifte noch bewijs en de frequentie van incidenten (eerste melding).

Een deel van deze overwegingen is in grote mate afhankelijk van de affiniteit met het onderwerp, competenties en ervaring van de politiemedewerkers. Zo wordt 'betrokkenheid' van minderjarigen verschillend geïnterpreteerd, vindt men het lastig wanneer slachtoffers geen aangifte willen doen en hangt het van de individuele medewerker af of het bekend is dat er sprake is van eerdere incidenten. De registratie van de meldkamer is niet gekoppeld aan het BVH-systeem en het BVH-systeem laat ook niet toe dat bij het aanmaken van een registratie, de eerdere

incidenten op het betreffende adres of ten aanzien van dezelfde verdachte, naar voren komen. Terwijl juist de duur en herhaling van huiselijk geweld incidenten vaak bepalend blijken te zijn voor de politie-activiteiten die op een incident volgen of zelfs bepalen of een incident überhaupt als huiselijk geweld (HG) wordt gecodeerd. Ieder huiselijk geweld incident wordt afzonderlijk afgehandeld (tenzij ...). Hier lijkt een efficiëntieslag in mogelijk die ook slachtoffers meer recht doet.

Ten aanzien van zorgmeldingen van minderjarigen betrokken bij incidenten van huiselijk geweld is er een discrepantie tussen wat respondenten *zeggen* en wat blijkt uit de (Amsterdamse) BVH-gegevens. Het beeld ontstaat dat door de gerichtheid van de politie op opsporing, mogelijk onvoldoende uitgegaan wordt van wat het slachtoffer nodig heeft en hoe het geweld gestopt kan worden. Immers, de meeste zorgformulieren zijn te vinden in de categorie bestuurlijk sec (exclusief categorie samenloop) waar expliciet bij de risicotaxatie (RIHG) gevraagd wordt naar de aanwezigheid van kinderen. Daarbuiten lijkt oog voor minderjarige slachtoffers overschaduwd te worden door opsporingsactiviteiten (en zelfs af te nemen in Amsterdam).

Is het problematisch dat een groot deel van de huiselijk geweld incidenten (restcategorie) niet-strafrechtelijk en/of bestuursrechtelijk wordt afgehandeld? Wel als slachtoffers en in het bijzonder minderjarigen daardoor nog te vaak tussen wal en schip vallen. Ook wanneer dit deel van de incidenten efficiënter afgehandeld kan worden.

Een grote 'restcategorie' met ongelabelde politie-inspanningen (niet in BVH traceerbaar) maakt het daarnaast voor de individuele politiemedewerker lastig te verantwoorden waar de tijd aan besteed wordt. Ook voor de beeldvorming van de politie is het schadelijk wanneer de indruk wordt gewekt dat er bij een grote categorie huiselijk geweld incidenten onvoldoende gebeurt – immers alleen aantal aangiften, aanhoudingen, opgemaakte dossiers, ed. kunnen worden geteld.

4.2.1 *Knelpunten*

De politie spant zich in om huiselijk geweld incidenten zo goed mogelijk af te handelen ("de wil is er wel ...") maar ondervindt daarbij onder andere de volgende knelpunten:

- Een gebrek aan tijd en capaciteit komt op vele manieren in het onderzoek naar voren:
  - de opstart (of zelfs overweging) van een procedure huisverbod wordt vermeden omdat de risicotaxatie RIHG) daarvoor veel tijd vergt (van de HovJ) of omdat de HovJ niet beschikbaar is,
  - indien slachtoffers meer uitgelegd zouden kunnen krijgen en gemotiveerd worden zouden mogelijk meer slachtoffers aangifte doen of meewerken met hulpverlening,
  - met meer tijd kan er uitgebreider (buurt)onderzoek gedaan worden
  - "met meer tijd zouden er minder sepos zijn"
  - "als er meer tijd/personeel beschikbaar zou zijn, zou het voor slachtoffers van huiselijk geweld beter zijn"
- De beperkte aangiftebereidheid bij slachtoffers is een frustratie voor politiemedewerkers; slachtoffers komen regelmatig melden zonder aangifte te willen doen. Het is een aandachtspunt voor medewerkers Intake & Service om

te leren om aangifte te stimuleren. Daarnaast heeft het stimuleren van aangifte ook te maken met de vraag wat je slachtoffers kan bieden, bijvoorbeeld op het gebied van veiligheid en hulpverlening. Economische afhankelijkheid, angst en loyaliteit naar de pleger zijn veelgenoemde redenen om geen aangifte te doen.

- Hoewel de meeste politiemedewerkers van mening zijn dat zij voldoende zijn toegerust om huiselijk geweld incidenten af te handelen, komt het gebrek aan kennis en vaardigheden als aandachtspunt naar boven uit de vragenlijst en interviews. Het is opvallend dat politiemedewerkers wel vertrouwen in hun eigen kunnen hebben, maar minder in dat van hun collega's (intern en extern). In de huidige politie-opleiding staat huiselijk geweld weliswaar meer op het programma, maar dit wordt nog te weinig gevonden in verhouding tot het aandeel huiselijk geweld in de dagelijkse workload. Ook is er niet tot nauwelijks bij- of nascholing (bv. in gesprekstechnieken), intervisie en evaluatie van de manier waarop huiselijk geweld incidenten zijn afgehandeld. Bij media-gevoelige zaken is de evaluatie gericht op wat er niet goed is gegaan.

In het sociale domein is in het afgelopen jaar veel veranderd, zoals de transformatie van het jeugdstelsel en de samenvoeging van het Steunpunt Huiselijk Geweld met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling tot Veilig Thuis. Uit de vragenlijst kwam naar voren dat politiemedewerkers hier graag meer informatie over horen. Hoe het sociale domein er uitziet en wat de hulpverlening precies doet, is voor veel mensen onduidelijk. Het kan de samenwerking en het vertrouwen tussen politie en hulpverlening (eveneens een belangrijk knelpunt) ten goede komen wanneer er meer kennis over elkaars werkwijze is. Het gezamenlijk bespreken en evalueren van cases in een intervisie-setting, kan een 'lerende organisatie' stimuleren, waarin continue verbetering en dienstbaarheid centraal staan.

- Er zijn (door Veilig Thuis) diverse knelpunten in de samenwerking met Veilig Thuis en hulpverlening genoemd, onder andere over de kwaliteit van de meldingen en het ontbreken van voorselectie/triage bij de politie. Dit wekt de indruk dat incidenten 'over de muur gegooid worden' en levert Veilig Thuis extra werk. Veel van deze knelpunten komen echter voort uit de stelselwijzigingen en zijn op dit moment in bespreking (o.a. VNG). Politiemedewerkers zelf zijn over het algemeen tevreden over de samenwerking met de Veilig Thuis en de hulpverlening.
- Zorgen zijn er ook over het generalistisch werken en risico op fragmentatie van kennis. Huiselijk geweld is volgens veel respondenten een onderwerp waar je affiniteit mee moet hebben: niet iedereen heeft de juiste attitude om met deze zaken om te gaan. Om die reden pleiten ook veel respondenten voor specialistische teams, zoals die ook voor zedenzaken bestaan. Het thema huiselijk geweld is nu bij iedere politiemedewerker belegd vanaf de melding van een incident tot opmaak dossier voor het OM. Daardoor wordt ieder incident afzonderlijk afgehandeld en blijft de kennis gefragmenteerd. Dit komt slachtoffers en de efficiëntie binnen de landelijke politie niet ten goede.
- Uit dit onderzoek is niet duidelijk naar voren gekomen dat culturele aspecten een rol spelen bij het bepalen of een incident aan een 'projectcode HG' gekoppeld moet worden. Uit de vragenlijst en interviews komt wel een beeld

naar voren alsof huiselijk geweld incidenten met allochtone betrokkenen minder vaak strafrechtelijk afgehandeld worden. Ook lijkt er rekening te worden gehouden met culturele aspecten in de afhandeling bijvoorbeeld in verband met mogelijke eerwraak. Dit aspect zou echter nader onderzocht moeten worden.

- **Implementatie:** nieuwe werkwijzen, protocollen worden niet na publicatie als vanzelfsprekend opgevolgd en toegepast in de dagelijkse praktijk.

4.3 Aanbevelingen

Op basis van de resultaten van dit onderzoek doen wij de volgende aanbevelingen:

1. Een vervolgonderzoek uit te voeren om:
  - Meer inzicht te krijgen in de aard van de huiselijk geweld incidenten (bv. recidive) en politie-inspanningen in de restcategorie van niet-strafrechtelijk noch bestuursrechtelijk afgehandelde incidenten.
  - Meer inzicht te krijgen in de verwijzingen naar en de samenwerking met externe partijen, Veilig Thuis in het bijzonder.
  - Meer inzicht te krijgen in redenen om geen zorgmelding te doen bij huiselijk geweld incidenten waar minderjarigen bij betrokkenen zijn.
  - Inzicht te krijgen in bovenstaande op landelijk niveau.
  - Inzicht te krijgen in eventuele trends (drie jaren) (in ieder geval in Amsterdam).

Via:

- Een **verdiepingsslag** ten aanzien van de vier gedetecteerde categorieën incidenten huiselijk geweld in BVH (met strafrechtelijk of bestuursrechtelijk traject, samenloop of (en vooral) geen van beide), door:
  - onderzoek in een steekproef van huiselijk geweld incidenten /dossiers;
  - een set trefwoorden ('hark') te ontwikkelen die gekoppeld kan worden aan de FCA-software en toegepast wordt op vrije tekstvelden.
- Een **verbreding** door het analysemodel (inclusief 'hark') toe te passen op (alle) andere politie-eenheden en een derde jaar (2015).

Daarnaast wordt onderzoek aanbevolen om na te gaan bij welke type huiselijk geweld incident hulpverlening een betere manier is om huiselijk geweld te stoppen en recidive te voorkomen dan of naast een strafrechtelijke of bestuursrechtelijke aanpak (Problem Oriented Policing, Ratcliffe, 2011).

2. Vooruitlopend op de uitkomsten van de eerste aanbeveling, verbeterlagen te maken op een aantal geconstateerde knelpuntgebieden:
  - ICT en registratie:
    - o onderzoek of een aantal essentiële niet-strafrechtgerichte of bestuursrechtelijke politie-activiteiten in het BVH-systeem gelabeld kunnen worden (bv. inschakelen Veilig Thuis, gesprek wijkagent, multidisciplinair overleg);
    - o één huiselijk geweld -formulier in plaats van diverse;

- onderzoek de mogelijkheid om te kunnen matchen zodat huiselijk geweld incidenten niet afzonderlijk worden afgehandeld maar gemakkelijker in samenhang kunnen worden beoordeeld en afgehandeld; huiselijk geweld is problematiek van veelplegers en casusgeschiedenis is een belangrijke overweging gebleken.
- Intervisie en scholing: werk toe naar een lerende organisatie en structurele verbetercycli. Aangezien een groot deel van de huiselijk geweld incidenten anders dan strafrechtelijk of bestuursrechtelijk wordt afgehandeld, de problematiek complex is en samenwerking vereist, is het essentieel om structureel vormen van scholing en intervisie te incorporeren in het politiewerk. Aandachtspunten voor scholing zijn onder andere: het kunnen motiveren van slachtoffers om aangifte te doen; herkenning en begrip van huiselijk geweld (waaronder kindermishandeling) en attitude. Aangezien zeker de helft van de huiselijk geweld incidenten die ter kennis komen van de politie niet-strafrechtelijk afgehandeld wordt of kan worden, zal er tevens een verschuiving moeten plaatsvinden in de benaderingswijze van deze incidenten naar een meer proactieve en slachtoffer-georiënteerde benadering gericht op het stoppen van geweld *naast* het doel om daders te vervolgen en de opsporingstaak van de politie.
- Dit vereist intensivering van de samenwerking met Veilig Thuis en heldere afspraken, onder andere over het doen van een zorgmelding bij *alle* huiselijk geweld incidenten waar minderjarigen bij betrokken zijn. Hierop kan door teamchefs stringenter gestuurd worden en mogelijk standaard naar gevraagd worden bij melding van een huiselijk geweld incident.
- Onderzoek of de risicotaxatie met betrekking tot het opleggen van een huisverbod efficiënter kan.
- Onderzoek de mogelijkheid van specialistische teams waarbij iedere politiemedewerker weliswaar in staat blijft huiselijk geweld incidenten adequaat op te pakken maar de verdere opsporingsactiviteiten, bestuursrechtelijke en andere politie-activiteiten aan specialisten kan worden overgelaten.

5 Referenties

- Bol, M.W., Terlouw, G.J., Blee, L.W., & Verwers, C. (1998). *Jong en gewelddadig: Ontwikkeling en achtergronden van de geweldscriminaliteit onder jeugdigen*. Den Haag: WODC.
- Dijk, T. van, Veen, M., & Cox, E. (2010) *Slachtofferschap van huiselijk geweld: aard, omvang, omstandigheden en hulpzoekgedrag*. Hilversum, Intomart.
- Edleson, J.L. (1999) *The overlap between child maltreatment and woman battering*. *Violence Against Women*, 5(2), pp. 134 to 154
- Enders-Slegers, M.J. & M. Janssen (2009) *Cirkel van geweld. Verbanden tussen dierenmishandeling en huiselijk geweld*. Utrecht / Amsterdam. Universiteit Utrecht/AdSearch
- Elzinga, P.G. (2011) *Formalizing the concepts of crimes and criminals*. Amsterdam. Politie Amsterdam/ Universiteit van Amsterdam.
- Fang, X., Brown, D.S., Florence, C.S., Mercy, J.A. (2012) *The economic burden of child maltreatment in the United States and implications for prevention*. *Child Abuse & Neglect*. doi:10.1016/j.chiabu. 2011. 10.006
- Felitti, V.J., Anda, R.F., Nordenberg, D., Williamson, D.F., Spitz, A.M., Edwards, V. & Koss, M.P. (1998). *The relationship of adult health status to childhood abuse and household dysfunction*. *American Journal of Preventive Medicine*, 14 (4), 245-258.
- Ferwerda, H. en Hardeman, M. (2013) *Huiselijk geweld geteld en verdiept*. Arnhem, Bureau Beke (nog niet gepubliceerd).
- Leiden, I. van & H. Ferwerda (2011). *Moord en doodslag en de relatie met huiselijk geweld*. Arnhem, Bureau Beke.
- Lünneman, K.D. & Bruinsma, M.Y. (2005) *Geweld binnen en buiten, Aard, omvang en daders van huiselijk en publiek geweld in Nederland*. Den Haag. WODC, uitgeverij Boom
- Marle, H.J.C. van (1995). *Een gesloten systeem: Een psychoanalytisch kader voor de verpleging en behandeling van TBS-gestelden*. Arnhem: Gouda Quint.
- Osofsky, J. (2003) *Prevalence of children's exposure to domestic violence and child maltreatment: implications for prevention and intervention*. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 6(3), 161-170
- Ratcliffe, J.H. (2011) *Intelligence-led police*. London/New York. Routledge
- Straus, M.A. (1983) *Ordinary violence, child abuse and wife beating, what do they have in common?* Newbury Park, CA, Sage

Straus, M.A. and R.J. Gelles (1988) *Violence in American Families: How Much is There and Why Does It Occur?* in *Troubled Relationships*, edited by J. C. Nunnally, C. Chilman, and F. Cox. Newbury park: Sage Publications.

Straus, M.A. (2008) *Bucking the tide in family violence*. *Trauma, Violence, and Abuse*, 9(4), 191-213.

Veen, H.C.J. van der, & Bogaerts, S. (2010). *Huiselijk geweld in Nederland: overkoepelend syntheserapport van het vangst-hervangst-, slachtoffer- en daderonderzoek 2007-2010*. Den Haag, WODC.

Widom, C. S. (1989, April 14). *The cycle of violence*. *Science, Reprint Series*, 244:160-166

Wijk, A. Ph. van (2002). *Een verkennend onderzoek naar jeugdige zedendelinquenten*. Arnhem/ Amsterdam: Beke/VU.

A Categorieën en Maatschappelijke klassen

soort	Omschrijving	Mk - Code
Seksueel	Aanranding	F522
	Incest/afhankelijk/wilsonbekwame	F526
	Overige zedenmisdrijven	F523
	Pornografie	F525
	Seksueel Seksueel misbruik kinderen (geen incest)	F527
	Verkrachting	F521
	Kinderpornografie	F5291
	Kinderprostitutie	F5292
	Kinderhandel/vrouwenhandel	F524
	Lichamelijk	Doodslag/moord
Euthanasie		F541
Illegale abortus		F543
Overige misdrijven tegen het leven		F542
Misdrijven anders		F93
Behulpzaam bij zelfdoding		F544
Lichamelijk Gijzeling/ontvoering		F532
Overige misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid		F531
Eenvoudige mishandeling		F550
Overige mishandeling		F552
Schietpartij (zonder vervolg)		E10
Vechtpartij (zonder vervolg)		E11
Steekpartij (zonder vervolg)		E15
Zware mishandeling		F551
Psychisch	Bedreiging	F530
	Vernieling overige objecten	C40
	Overtreding huisverbod	F95
	Psychisch Huisvredebreuk	F15
	Overlast stalker (zonder vervolg)	E391
	Stalking	F533
	Poging tot zelfdoding	E14
	Twist	Ruzie/twist (zonder vervolg)
Huiselijke twist (zonder vervolg)		E13
Twist Overlast door gestoord/overspannen persoon		E33

B Items focusgroepen

HG-coördinatoren

Niet-strafrechtelijk en niet-bestuursrechtelijk

1. Wat zijn dat voor casussen?
  - a. Voorbeelden?
  - b. Zijn ze minder erg dan die in categorie 1, 2, 3?
2. Waarom wordt er geen strafrechtelijk of bestuursrechtelijk gevolg aan gegeven?
  - a. Welke afwegingen worden er gemaakt?
  - b. Tegen welke knelpunten loop je aan (bijvoorbeeld gebrek aan capaciteit, kennis, etc.)
  - c. Wat zijn cruciale momenten?
3. Hoe wordt er dan gehandeld?
  - a. Is er een verschil tussen doen en registreren?
4. Zijn er regionale verschillen?
5. Hoe wordt het vastgelegd (welke woorden worden gebruikt, bijvoorbeeld zorgmelding, AMK, steunpunt, etc.)?
6. Wordt er actie ondernomen om te kijken hoe het verder gaat met deze casussen?
7. Heb je andere competenties nodig om om te gaan met deze categorie?
8. Zijn er tips en tricks te benoemen?
9. Wat kunnen verklaringen zijn dat deze categorie is toegenomen?

Veiligheidshuis Noord-Limburg

1. Wat kunnen verklaringen zijn dat de categorie niet-strafrechtelijk en niet-bestuursrechtelijk is toegenomen?
2. Wat zijn de restcategorie voor casussen?
  - a. Voorbeelden?
  - b. Zijn ze minder 'erg' dan die in categorie 1, 2, 3?
3. Zou categorie 1 en 2 je doel moeten zijn?
4. Waarom wordt er geen strafrechtelijk of bestuursrechtelijk gevolg aan deze casussen gegeven?
  - c. Welke afwegingen worden er gemaakt?
  - d. Zijn er knelpunten om casussen in categorie 1 en 2 te laten belanden (bijvoorbeeld gebrek aan capaciteit, kennis, etc.)
  - e. Wat zijn cruciale momenten?
5. Hypotheses. De incidenten in de restcategorie:
  - Zijn niet/moeilijk bewijsbaar?
  - Zijn vaker allochtoon?
  - Worden vaker in het weekend gemeld?
  - Vereisen andere competenties?
  - Zijn voor politiemensen een 'makkelijkere weg'?
  - Kosten minder politiecapaciteit?
  - Worden afgehandeld door politiemensen met minder affiniteit met / training over HG?
  - Worden soms bewust in restcategorie geschoven omdat 1 en 2 niet het doel bewerkstelligen?
  - .....?

Aanpak Venlo:

6. Hoe verloopt het?
  - a. De verwijzing van politie naar hulpverlening
  - b. Welke procesafspraken zijn er?
  - c. Wat wordt er gedaan om te kijken hoe het verder gaat met deze casussen?
7. Is iedereen op de hoogte van de aanpak/ de criteria / het proces?
8. Hoe wordt er geregistreerd (welke woorden worden gebruikt, bijvoorbeeld zorgmelding, AMK, steunpunt, etc.)?
9. Is BVH daar geschikt voor?

Evaluatie aanpak

10. Wat zijn de succesfactoren?
11. Onder welke randvoorwaarden werkt het?
12. Wat zijn de geleerde lessen?
13. Hebben medewerkers training/opleiding gehad?
14. Kost de Venlose aanpak veel tijd, capaciteit en/of geld?
15. Zijn er wachtlijsten bij hulpverlening? Wat wordt daaraan gedaan?

Toekomst

16. Hoe wordt naar de toekomst gekeken gezien de transitie van de jeugdzorg en de veranderingen bij politie?

Basisteams

- Wanneer code HG?
- Hangt ook af van casusgeschiedenis?
- Maakt het uit hoe casus binnenkomt voor wat je doet? 112/0900/bureau
- Wie zijn de slachtoffers die geen aangifte willen doen?
- Wat doe je als een slachtoffer geen aangifte wil doen?
- Wanneer wordt het RIHG (Risico-inventarisatie Instrument Huiselijk Geweld) afgenomen?
- Wie neemt het af?
- Zijn daar knelpunten in?
- Wanneer bewijsbaar en wanneer niet-bewijsbaar?
- Bij meldingen van getuigen? Seksueel geweld? Psychisch geweld? 0900-melding?
- Zorgmelding bij kinderen: Wanneer wel en wanneer niet?
- Opleiding: genoeg aandacht voor HG?
- Heb je genoeg tijd bij een HG melding?
- Zijn er plankzaken?
- Zou je anders handelen als er meer capaciteit/tijd was?
- Welke knelpunten ervaar je in het proces?
- Hoe gaat het in de restcategorie?
- Wordt er een query uitgevoerd?
- Hoe vaak?
- Worden die in overleg besproken? Met wie?
- Hoe wordt bepaald welke hulp wordt ingezet?
- Wanneer bemoeizorg?
- Terugkoppeling hulpverlening naar politie?
- Wat kunnen verklaringen zijn dat deze categorie is toegenomen?

C Items interviews

Veilig Thuis

Achtergrond

- Doel gesprek, over het onderzoek
- Wat is je functie/rol?
- Welke relatie heb je met de politie?

Casussen van HG

- Hoe komen de cases van de politie bij jullie terecht?
- Vanuit welke 'afdeling'/type politie zijn de cases doorgaans afkomstig?
- Welk formulier wordt gebruikt?
- Wat voor type cases zijn de politie-cases? Acut of niet? Psychisch, fysiek? Met of zonder kinderen? Met of zonder aangifte? Allochtoon, autochtoon?
- Doet de politie altijd een zorgmelding wanneer er kinderen betrokken zijn?
- Als er geen aangifte is gedaan, stimuleer je dat alsnog, of ambtshalve vervolging?
- Welke rol speelt VT bij de procedure rondom een huisverbod? Zijn jullie daar bij betrokken?
- Welke rol bij een strafrechtelijke afhandeling?
- Speelt tijd en capaciteit een rol bij de politie? Blijven zaken bij de politie liggen denk je?

Relatie met de politie

- Wat zijn 'hulpvragen' van de politie aan jullie, redenen om VT te betrekken?
- Omgekeerd: hoe gaan (welke?) cases van VT naar politie?
- Is er structureel overleg?
- Met welke functie van de politie heb je het meeste contact (wijkagent? HG coördinator)?
- Geven jullie een terugkoppeling naar de politie? En vice versa?

Goed/verbeterpunten

- Welke indruk heb je van kennisniveau politie op thema HG?
- Hoe vinden jullie dat de samenwerking gaat?
- Wat gaat goed? Wat kan beter?
- Ervaar je knelpunten in het contact met de politie? Waar?
- Wat is je grootste wens op het gebied van HG en de politie?

Meldkamer en Intake & Service

Achtergrond

- Doel gesprek, over het onderzoek

Casussen van HG

- Wat zijn dat voor casussen?

Afwegingen:

- Registreer je gelijk HG?
- Wanneer auto, wanneer niet?
- Wat voor info geef je mee?

Is er genoeg capaciteit en tijd om goed om te gaan met meldingen van HG?
Hoor je wel eens wat terug?

Aangifte (balie)

- Gelijk aangifte opgenomen?
  - Wat als niet gelijk kan?
  - Wat doe je als mensen geen aangifte willen doen?

Goed/verbeterpunten

- Ervaar je knelpunten?
- Wat is je grootste wens op het gebied van HG?

Taakaccenthouders

- Wanneer code HG?
- Hangt ook af van casusgeschiedenis?
- Maakt het uit hoe casus binnenkomt voor wat je doet? 112/0900/bureau
- Wie zijn de slachtoffers die geen aangifte willen doen?
- Wat doe je als een slachtoffer geen aangifte wil doen?
- Wanneer wordt het RIHG (Risico-inventarisatie Instrument Huiselijk Geweld) afgenomen?
- Wie neemt het af?
- Zijn daar knelpunten in?
- Wanneer bewijsbaar en wanneer niet-bewijsbaar?
- Bij meldingen van getuigen? Seksueel geweld? Psychisch geweld? 0900-melding?
- Zorgmelding bij kinderen: Wanneer wel en wanneer niet?
- Opleiding: genoeg aandacht voor HG?
- Heb je genoeg tijd bij een HG melding?
- Zijn er plankzaken?
- Zou je anders handelen als er meer capaciteit/tijd was?
- Welke knelpunten ervaar je in het proces?
- Hoe gaat het in de restcategorie ?
- Wordt er een query uitgevoerd?
- Hoe vaak?
- Worden die in overleg besproken? Met wie?
- Hoe wordt bepaald welke hulp wordt ingezet?
- Wanneer bemoeizorg?
- Terugkoppeling hulpverlening naar politie?
- Wat kunnen verklaringen zijn dat deze categorie is toegenomen?

D Vragenlijst (online)

Vragenlijst voor Medewerkers Meldkamer en Intake & Service **Achtergrondvragen**

1. Wat is uw leeftijd?

2. Bent u man of vrouw?

- Man
- Vrouw

3. Wat is uw functie? (meerdere antwoorden mogelijk)

- Medewerker Intake & service
- Medewerker meldkamer
- Medewerker gebiedsgebonden politiezorg (basisteam)
- Wijkagent
- Taakaccenthouder; huiselijk geweld
- Taakaccenthouder; eengerelateerd geweld
- Taakaccenthouder; jeugd
- Taakaccenthouder; dierenpolitie
- Taakaccenthouder; anders, namelijk...
- Coördinator Huiselijk Geweld
- Rechercheur/ medewerker opsporing district
- Rechercheur/ medewerker opsporing basisteam
- Zeden-rechercheur
- Anders, namelijk..

4. Bij welke eenheid werkt u?

- Noord-Nederland
- Oost-Nederland
- Midden-Nederland
- Amsterdam
- Den Haag
- Rotterdam
- Zeeland West-Brabant
- Oost-Brabant
- Limburg
- Noord-Holland

5. Hoeveel jaar heeft u professionele ervaring met het thema huiselijk geweld?

6. Hoe vaak heeft u in uw werk te maken met het thema huiselijk geweld?

- Elke werkdag
- Een paar keer per week
- Eens per week
- Een paar keer per maand
- Eens per maand
- Een paar keer per jaar
- (Bijna) nooit

7. Hoe komt het dat u in uw werk (bijna) nooit te maken heeft met het thema huiselijk geweld?

Bij de volgende vragen worden stellingen gepresenteerd. Wilt u aangeven in welke mate u het eens bent met deze stellingen?

8.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Het thema huiselijk geweld spreekt me (beroepsmatig) aan. Ik vind de aanpak van huiselijk geweld belangrijk. Ik vind dat het thema huiselijk geweld tot het politiewerk behoort.</p>					
9.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Eén keer een klap is geen huiselijk geweld. Slachtoffers van huiselijk geweld hebben het er zelf naar gemaakt. Fysiek geweld is erger dan psychisch geweld. In sommige culturen hoort slaan bij de opvoeding, dat moet je respecteren. Als kinderen het geweld tussen de ouders niet zien of horen, heeft dat ook geen effect op hen. Een man die zich laat mishandelen door zijn vrouw is eigenlijk een watje. Plegers van huiselijk geweld zijn (over het algemeen) niet te stoppen. Iedereen geeft z'n kind wel eens een tik. In hogere sociale klassen komt huiselijk geweld niet of nauwelijks voor. Het is effectiever dat pleger en slachtoffer hulp krijgen in plaats van dat er</p>					

9.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
strafrechtelijk wordt ingegrepen.					

10. Geef aan in welke mate u het eens bent met onderstaande stellingen.

	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
Ik weet wat ik moet doen wanneer ik te maken krijg met een melding van huiselijk geweld. Ik beschik over voldoende kennis en vaardigheden om huiselijk geweld te herkennen. Ik beschik over voldoende kennis en vaardigheden om de ernst en het risico van huiselijk geweld in te schatten. Ik beschik over voldoende kennis en vaardigheden om een melding van huiselijk geweld af te handelen. Ik beschik over voldoende kennis en vaardigheden om slachtoffers van huiselijk geweld te woord te staan. Ik heb behoefte aan scholing in de aanpak van huiselijk geweld.					

11. Aan wat voor scholing heeft u specifiek behoefte?

	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
Er is voldoende personeel binnen de politie om naar een incident van huiselijk geweld toe te gaan. Ik vind dat we binnen de politie goed omgaan met incidenten van huiselijk geweld. Ik heb er vertrouwen in dat de					

	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>collega's van de basisteams een incident van huiselijk geweld goed oppakken en afhandelen.</p> <p>Ik hoor terug van collega's of mijn afhandeling van het incident juist is geweest (bv. was toch wel of geen huiselijk geweld, was heel ernstig, etc.).</p> <p>Ik maak mij zorgen over het behoud van kennis over huiselijk geweld binnen de politie nu we meer generalistisch werken.</p> <p>Ik vind dat de afhandeling van huiselijk geweld incidenten moet worden belegd bij gekwalificeerde politiemensen.</p> <p>Ik vind dat de afhandeling van huiselijk geweld moet worden ondergebracht bij een specialistische afdeling (zoals ook voor zedenzaken).</p>					

De volgende vragen gaan over het meest recente huiselijk geweld incident waar u in uw functie bij betrokken was. Neem dit incident in gedachten en beantwoord de volgende vragen.

12. Welk type huiselijk geweld was er bij dit incident voornamelijk aan de hand? (meerdere antwoorden mogelijk)

- (ex) -Partnergeweld
- Kindermishandeling en -verwaarlozing
- Ouderenmishandeling
- Geweld van jongere tegen zijn/haar ouders
- Anders, namelijk

13. Hoe ernstig was het huiselijk geweld bij dit incident, volgens u?

- Zeer ernstig
- Ernstig
- Matig ernstig
- Niet ernstig

14. Kunt u van onderstaande kenmerken aangeven op deze van toepassing waren op dit incident van huiselijk geweld?

	Ja	Nee	Weet ik niet
Het slachtoffer deed <u>aangifte</u>			
Het betrof een <u>eerste melding</u> op dit adres			
Er waren al <u>meer dan 5 incidenten</u> op dit adres geweest			
Het huiselijk geweld <u>speelde al lang</u>			
Het betrof <u>lichamelijk geweld</u>			
Het betrof <u>psychisch geweld</u>			
Het betrof <u>seksueel geweld</u>			
Er woonden <u>minderjarige kinderen</u> op dit adres			
De volwassenen gebruikten <u>huiselijk geweld tegen elkaar</u>			
De volwassenen gebruikten <u>huiselijk geweld tegen de kinderen</u>			
Het slachtoffer was een <u>man</u>			
Het slachtoffer was <u>jonger dan 25</u>			
Het slachtoffer was <u>ouder dan 60</u>			
Het slachtoffer was <u>autochtoon</u>			
De pleger was een <u>man</u>			
De pleger was <u>jonger dan 25</u>			
De pleger was <u>ouder dan 60</u>			
De pleger was <u>autochtoon</u>			
Het betrof een <u>vechtscheiding</u>			
Er was <u>voldoende bewijs</u>			
Ik had <u>voldoende tijd voor de afhandeling</u>			

15. Welke drie punten gaven de doorslag bij het inschatten van de ernst?
- Aangifte: het slachtoffer deed wel/geen aangifte
  - Frequentie van incidenten: het betrof een eerste/zoveelste incident van huiselijk geweld op dit adres
  - Duur huiselijk geweld: het huiselijk geweld speelde al heel lang/sinds kort
  - Type geweld: het betrof lichamelijk/psychisch/seksueel geweld
  - Betrokkenheid van minderjarigen: er wonen wel/geen minderjarigen op dit adres
  - Leeftijd van betrokken minderjarigen: de betrokken kinderen waren heel jong/wat ouder
  - Feitelijke mishandeling betrokken minderjarigen: de ouders gebruikten huiselijk geweld alleen naar elkaar/ook tegen hun kinderen
  - Geslacht slachtoffer: slachtoffer is een man/vrouw
  - Leeftijd slachtoffer: slachtoffer is jong/oud
  - Culturele achtergrond slachtoffer: slachtoffer is autochtoon/allochtoon van oorsprong
  - Geslacht pleger: pleger is een man/vrouw
  - Leeftijd pleger: pleger is jong/oud
  - Culturele achtergrond pleger: pleger is autochtoon/allochtoon van oorsprong
  - Motief: het betrof wel/niet een vechtscheiding
  - Bewijs: er was voldoende/onvoldoende bewijs
  - Tijd: ik had voldoende/onvoldoende tijd voor de afhandeling van het incident
16. Speelde er voor u nog een andere reden mee?
- Ja, namelijk
  - Nee
17. Hoe heeft u dit incident afgehandeld?
- Er zijn direct collega's naar toe gegaan (prio 1)
  - Er zijn collega's naar toe gegaan toen er een auto beschikbaar was (prio 2)
  - Ik had geen tijd om het incident af te handelen
  - Anders, namelijk
18. Welke knelpunten ervaart u in uw werk bij de afhandeling van huiselijk geweld incidenten?
19. Wat is uw grootste wens voor een effectieve aanpak van huiselijk geweld door de politie?

Vragenlijst overige doelgroepen

Achtergrondvragen

1. Wat is uw leeftijd?

2. Bent u man of vrouw?
  - Man
  - Vrouw

3. Wat is uw functie? (meerdere antwoorden mogelijk)
  - Medewerker Intake & service
  - Medewerker Meldkamer
  - Medewerker gebiedsgebonden politiezorg (basisteam)
  - Wijkagent
  - Taakaccenthouder; huiselijk geweld
  - Taakaccenthouder; eengerelateerd geweld
  - Taakaccenthouder; jeugd
  - Taakaccenthouder; dierenpolitie
  - Taakaccenthouder; anders, namelijk...
  - Coördinator Huiselijk Geweld
  - Rechercheur/ medewerker opsporing district
  - Rechercheur/ medewerker opsporing basisteam
  - Zeden-rechercheur
  - Anders, namelijk..

4. Bij welke eenheid werkt u?
  - Noord-Nederland
  - Oost-Nederland
  - Midden-Nederland
  - Amsterdam
  - Den Haag
  - Rotterdam
  - Zeeland West-Brabant
  - Oost-Brabant
  - Limburg
  - Noord-Holland

5. Hoeveel jaar heeft u professionele ervaring met het thema huiselijk geweld?

6. Hoe vaak heeft u in uw werk te maken met het thema huiselijk geweld?
  - Elke werkdag
  - Een paar keer per week
  - Eens per week
  - Een paar keer per maand
  - Eens per maand
  - Een paar keer per jaar
  - (Bijna) nooit

7. Hoe komt het dat u in uw werk (bijna) nooit te maken heeft met het thema huiselijk geweld?

Bij de volgende vragen worden stellingen gepresenteerd. Wilt u aangeven in welke mate u het eens bent met deze stellingen?

8.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Het thema huiselijk geweld spreekt me (beroepsmatig) aan. Ik vind de aanpak van huiselijk geweld belangrijk. Ik vind dat het thema huiselijk geweld tot het politiewerk behoort.</p>					
9.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Eén keer een klap is geen huiselijk geweld. Slachtoffers van huiselijk geweld hebben het er zelf naar gemaakt. Fysiek geweld is erger dan psychisch geweld. In sommige culturen hoort slaan bij de opvoeding, dat moet je respecteren. Als kinderen het geweld tussen de ouders niet zien of horen, heeft dat ook geen effect op hen. Een man die zich laat mishandelen door zijn vrouw is eigenlijk een watje. Plegers van huiselijk geweld zijn (over het algemeen) niet te stoppen. Iedereen geeft z'n kind wel eens een tik. In hogere sociale klassen komt huiselijk geweld niet of nauwelijks voor. Het is effectiever dat plegers en slachtoffers hulp krijgen ipv dat er strafrechtelijk wordt ingegrepen.</p>					

10. Ik beschik over voldoende kennis en vaardigheden om....	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>huiselijk geweld te herkennen. de ernst en het risico van huiselijk geweld in te schatten. een melding van huiselijk geweld af te handelen. slachtoffers van huiselijk geweld te woord te staan. slachtoffers van huiselijk geweld te stimuleren om aangifte te doen. plegers van huiselijk geweld te verhoren. bewijs te verzamelen rond incidenten van huiselijk geweld. slachtoffers en plegers van huiselijk geweld te verwijzen naar het sociale domein (hulpverlening).</p>					
11.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Ik weet wat ik moet doen wanneer ik te maken krijg met een melding van huiselijk geweld. Binnen mijn basisteam/recherche-zedenafdeling bespreken en evalueren we de manier waarop we incidenten van huiselijk geweld afhandelen. Ik heb behoefte aan scholing in de aanpak van huiselijk geweld.</p>					
12. Aan wat voor scholing heeft u specifiek behoefte?					
13. In mijn basisteam/recherche-zedenafdeling is er voldoende tijd/personeel om...					
<p>aangiften op te nemen. slachtoffers van huiselijk geweld direct te woord te staan. naar een incident van huiselijk</p>			Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens

geweld toe te gaan.
om bewijs te verzamelen en een
breder onderzoek in te stellen bij
huiselijk geweld-incidenten.

14. Als er meer tijd/personeel beschikbaar zou zijn in mijn basisteam/recherche-
zedenafdeling....

Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
--------------------	---------------	---	-------------	---------------------

zouden er meer plegers van
huiselijk geweld voorgeleid kunnen
worden.
zouden er minder zaken worden
geseponneerd.
zouden er meer huisverboden
ingezet kunnen worden.
zou het voor slachtoffers van
huiselijk geweld beter zijn.
zou er minder recidive zijn van
huiselijk geweld incidenten.

15. In mijn basisteam/recherche-zedenafdeling...

Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
--------------------	---------------	---	-------------	---------------------

gaan we goed om met incidenten
van huiselijk geweld.
pakken mijn collega's een incident
van huiselijk geweld goed op en
handelen ze deze goed af.
maken we gebruik van forensisch-
medische expertise bij
onderzoeken van huiselijk geweld.
maken we in onderzoek naar
huiselijk geweld vaak gebruik van
de collega's van de forensische
opsporing.

16.

Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
-----------------------	---------------	---	-------------	---------------------

Ik maak mij zorgen over het behoud
van kennis over huiselijk geweld
binnen de politie nu we meer
generalistisch werken.

16.	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>Ik vind dat de afhandeling van huiselijk geweld incidenten moet worden belegd bij gekwalificeerde politiemensen.</p> <p>Ik vind dat de afhandeling van huiselijk geweld moet worden ondergebracht bij een specialistische afdeling (zoals ook voor zedenzaken).</p> <p>Ik heb er vertrouwen in dat de partners in het sociale domein (bv. Veilig Thuis, hulpverlening) een incident van huiselijk geweld goed en snel oppakken.</p>					
<p>Deze vraag gaat over de terugkoppeling <u>van Veilig Thuis naar de politie</u></p> <p>17. Ik ben tevreden over...</p>	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens
<p>de frequentie van terugkoppeling van Veilig Thuis naar mijn basisteam /recherche-zedenafdeling.</p> <p>de kwaliteit van de terugkoppeling van Veilig Thuis naar mijn basisteam/recherche-zedenafdeling.</p> <p>de snelheid van de terugkoppeling van Veilig Thuis naar mijn basisteam/recherche-zedenafdeling.</p> <p>Deze vraag gaat over de terugkoppeling <u>van de politie naar Veilig Thuis</u></p> <p>18. Ik ben tevreden over...</p>					
<p>de frequentie van terugkoppeling van mijn basisteam/recherche-zedenafdeling naar Veilig Thuis.</p> <p>de kwaliteit van de terugkoppeling van mijn basisteam/recherche-zedenafdeling naar Veilig Thuis.</p> <p>de snelheid van de terugkoppeling</p>	Zeer mee oneens	Mee oneens	Niet mee oneens, niet mee eens	Mee eens	Zeer mee eens

van mijn basisteam/recherche-zedenafdeling naar Veilig Thuis.

19. Bij welk deel van de huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn, maakt u een zorgmelding bij Veilig Thuis?

- Bij (bijna) alle huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn
- Bij een meerderheid van de huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn
- Bij de helft van de huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn
- Bij een minderheid van de huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn
- Bij (bijna) geen enkele huiselijk geweld-incidenten waar kinderen bij betrokken zijn
- Niet van toepassing, want ...

20. Wat is de reden dat u dat u niet bij alle huiselijk geweld incidenten waar kinderen bij betrokken zijn, een zorgmelding bij Veilig Thuis doet? (meerdere antwoorden mogelijk)

- Ik ben niet bekend met het doen van een zorgmelding
- Ik denk er niet altijd aan
- Een zorgmelding helpt de kinderen/het gezin niet
- Het is in mijn basisteam/recherche-zedenafdeling niet gebruikelijk om een zorgmelding te doen
- Het zorgformulier is te ingewikkeld voor mij om te gebruiken
- Ik vind het niet mijn taak of bij mijn functie horen om een zorgmelding te doen
- Ouders zullen over het algemeen ontevreden of boos zijn als ik een zorgmelding doe
- Ik heb onvoldoende tijd om een zorgmelding te doen
- Ik doe geen zorgmelding als ouders elkaar mishandelen, alleen als kinderen zelf (ook) mishandeld worden
- Ik doe alleen een zorgmelding als het huiselijk geweld (heel) ernstig is
- Anders, namelijk: ...

21. Bent u bekend met de Wet Tijdelijk Huisverbod?

- Ja
- Nee

22. Hoe vaak overweegt u de procedure voor een tijdelijk huisverbod te starten?

- Bij (bijna) alle huiselijk geweld-incidenten
- Bij een meerderheid van de huiselijk geweld-incidenten
- Bij de helft van de huiselijk geweld-incidenten
- Bij een minderheid van de huiselijk geweld-incidenten
- Bij (bijna) geen huiselijk geweld-incidenten

23. Wat is de reden dat u niet bij alle huiselijk geweld incidenten de procedure voor een tijdelijk huisverbod overweegt? (meerdere antwoorden mogelijk)

- Er is (vaak) geen Hulpofficier van Justitie (hOvJ) beschikbaar
- Ik ben niet bekend met de procedure voor een tijdelijk huisverbod
- Ik denk er niet altijd aan
- Een tijdelijk huisverbod helpt de slachtoffers niet

- Er is niet altijd sprake van partnergeweld
- Het is in mijn basisteam/recherche-zedenafdeling niet gebruikelijk om de procedure voor een tijdelijk huisverbod toe te passen
- Ik vind de procedure voor een tijdelijk huisverbod te ingewikkeld om toe te passen
- Het is of ik vind het niet mijn taak /bij mijn functie horen om de procedure voor een tijdelijk huisverbod toe te passen
- Slachtoffers zullen over het algemeen ontevreden en boos zijn als ik de procedure voor een tijdelijk huisverbod toepas
- Ik heb onvoldoende tijd om de procedure voor een tijdelijk huisverbod toe te passen
- Ik vind de situatie vaak niet ernstig genoeg voor het toepassen van de procedure voor een tijdelijk huisverbod
- Er wordt niet altijd aangifte gedaan door het slachtoffer
- Anders, namelijk...

De volgende vragen gaan over het meest recente huiselijk geweld incident waar u in uw functie bij betrokken was. Neem dit incident in gedachten en beantwoord de volgende vragen.

24. Hoe wist u van dit huiselijk geweld incident?

- Via de meldkamer (112)
- Via het algemene politienummer (0900 8844)
- Via de balie
- Via de wijkagent
- Via Veilig Thuis
- Anders, namelijk ...

25. Welk type huiselijk geweld was er bij dit incident voornamelijk aan de hand? (meerdere antwoorden mogelijk)

- (ex) -Partnergeweld
- Kindermishandeling en -verwaarlozing
- Ouderenmishandeling
- Geweld van jongere tegen zijn/haar ouders
- Anders, namelijk

26. Is de procedure Tijdelijk Huisverbod overwogen?

- Ja
- Nee, want....

27. Is de procedure Tijdelijk Huisverbod gestart?

- Ja
- Nee, want....

28. Is er een huisverbod opgelegd?

- Ja
- Nee
- Procedure loopt nog

29. Is of wordt dit incident (ook) strafrechtelijk afgehandeld?

- Ja, proces verbaal is of wordt opgemaakt
- Ja, verdachte is of wordt aangehouden
- Ja, verdachte is of wordt verhoord
- Ja, verdachte is of wordt voorgeleid
- Ja, dossier voor het OM is of wordt opgemaakt
- Anders, namelijk...
- Nee

30. Kunt u van onderstaande kenmerken aangeven op deze van toepassing waren op dit incident van huiselijk geweld?

	Ja	Nee	Weet ik niet
Het slachtoffer deed <u>aangifte</u>			
Het betrof een <u>eerste melding</u> op dit adres			
Er waren al <u>meer dan 5 incidenten</u> op dit adres geweest			
Het huiselijk geweld <u>speelde al lang</u>			
Het betrof <u>lichamelijk geweld</u>			
Het betrof <u>psychisch geweld</u>			
Het betrof <u>seksueel geweld</u>			
Er woonden <u>minderjarige kinderen</u> op dit adres			
De volwassenen gebruikten <u>huiselijk geweld tegen elkaar</u>			
De volwassenen gebruikten <u>huiselijk geweld tegen de kinderen</u>			
Het slachtoffer was een <u>man</u>			
Het slachtoffer was <u>jonger dan 25</u>			
Het slachtoffer was <u>ouder dan 60</u>			
Het slachtoffer was <u>autochtoon</u>			
De pleger was een <u>man</u>			
De pleger was <u>jonger dan 25</u>			
De pleger was <u>ouder dan 60</u>			

	Ja	Nee	Weet ik niet
De pleger was <u>autochtoon</u>			
Het betrof een <u>vechtscheiding</u>			
Er was <u>voldoende bewijs</u>			
Ik had <u>voldoende tijd voor de afhandeling</u>			

31. Wat waren de drie belangrijkste redenen voor u om dit huiselijk geweld incident wel of niet strafrechtelijk af te (laten) handelen?

- Aangifte: het slachtoffer deed wel/geen aangifte
- Frequentie van incidenten: het betrof een eerste/zoveelste incident van huiselijk geweld op dit adres
- Duur huiselijk geweld: het huiselijk geweld speelde al heel lang/sinds kort
- Type geweld: het betrof lichamelijk/psychisch/seksueel geweld
- Betrokkenheid van minderjarigen: er wonen wel/geen minderjarigen op dit adres
- Leeftijd van betrokken minderjarigen: de betrokken kinderen waren heel jong/wat ouder
- Feitelijke mishandeling betrokken minderjarigen: de ouders gebruikten huiselijk geweld alleen naar elkaar/ook tegen hun kinderen
- Geslacht slachtoffer: slachtoffer is een man/vrouw
- Leeftijd slachtoffer: slachtoffer is jong/oud
- Culturele achtergrond slachtoffer: slachtoffer is autochtoon/allochtoon van oorsprong
- Geslacht pleger: pleger is een man/vrouw
- Leeftijd pleger: pleger is jong/oud
- Culturele achtergrond pleger: pleger is autochtoon/allochtoon van oorsprong
- Motief: het betrof wel/niet een vechtscheiding
- Bewijs: er was voldoende/onvoldoende bewijs
- Tijd: ik had voldoende/onvoldoende tijd voor de afhandeling van het incident

32. Speelde er voor u nog een andere reden mee?

- Ja, namelijk
- Nee

33. Is er een (zorg)melding bij Veilig Thuis gedaan?

- Ja
- Nee, ik heb er niet aan gedacht
- Nee, ik ben niet bekend met een (zorg)melding
- Nee, ik had daar geen tijd (meer) voor
- Nee, er was al hulpverlening actief
- Nee, er waren geen minderjarigen bij betrokken
- Nee, minderjarigen werden niet zelf mishandeld
- Nee, er is een andere reden, namelijk...

34. Hoe ernstig was het huiselijk geweld bij dit incident, volgens u?

- Zeer ernstig

- Ernstig
- Matig ernstig
- Niet ernstig

35. Welke drie punten gaven de doorslag bij het inschatten van de ernst?

- Aangifte: het slachtoffer deed wel/geen aangifte
- Frequentie van incidenten: het betrof een eerste/zoveelste incident van huiselijk geweld op dit adres
- Duur huiselijk geweld: het huiselijk geweld speelde al heel lang/sinds kort
- Type geweld: het betrof lichamelijk/psychisch/seksueel geweld
- Betrokkenheid van minderjarigen: er wonen wel/geen minderjarigen op dit adres
- Leeftijd van betrokken minderjarigen: de betrokken kinderen waren heel jong/wat ouder
- Feitelijke mishandeling betrokken minderjarigen: de ouders gebruikten huiselijk geweld alleen naar elkaar/ook tegen hun kinderen
- Geslacht slachtoffer: slachtoffer is een man/vrouw
- Leeftijd slachtoffer: slachtoffer is jong/oud
- Culturele achtergrond slachtoffer: slachtoffer is autochtoon/allochtoon van oorsprong
- Geslacht pleger: pleger is een man/vrouw
- Leeftijd pleger: pleger is jong/oud
- Culturele achtergrond pleger: pleger is autochtoon/allochtoon van oorsprong
- Motief: het betrof wel/niet een vechtscheiding
- Bewijs: er was voldoende/onvoldoende bewijs
- Tijd: ik had voldoende/onvoldoende tijd voor de afhandeling van het incident

36. Speelde er voor u nog een andere reden mee?

- Ja, namelijk
- Nee

37. Welke knelpunten ervaart u in uw werk bij de afhandeling van huiselijk geweld incidenten?

38. Wat is uw grootste wens voor een effectieve aanpak van huiselijk geweld door de politie?

E Open vragen en opmerkingen (knelpunten) vragenlijst

Medewerkers Intake & Service en meldkamer

- Als aannamecentralist ben ik afhankelijk van hetgeen collega's in de systemen zetten. En dit dient goed te gebeuren, anders krijg ik bijvoorbeeld een AOL niet naar boven. Gelukkig heb je ook nog RTIC die je aan kunt vinken in GMS.
- Andere instanties die je nodig hebt zijn niet bereikbaar, er is geen plaats om gezinnen op te vangen. BV als er 1 meerderjarige kind (een jongen) is kan het gehele gezin niet ondergebracht worden.
- Beheersing van het Nederlands, dus vaak met tolken telefoon, dat maakt communicatie moeilijker
- Communicatie, vaak aangifte opnemen met tolk of tolkentelefoon. Dat hindert de communicatie
- Dat de verdachte sneller een huisverbod moet krijgen. De voorwaarden om een huisverbod te krijgen mogen best uitgebreid worden.
- Dat het regelmatig gebeurt dat er niet direct een wagen beschikbaar is.
- Dat het slachtoffer vaak geen aangifte wil doen of een aangifte in wil trekken
- Dat ik niks terug krijg van de rest betrokkene danwel hulpverlenende instanties. En of alles goed is aangepakt.
- Dat je afhankelijk van alleen een stem bent
- De tijd om met de melder/ster aan de lijn te blijven. De angst van de melder /ster om aan de lijn te blijven en de schaamte.
- De tijdsdruk, vaak is er een bureau openstelling, bij het opnemen van een aangifte
- Doordat I&S vaak het 1e contactpunt is met het slachtoffer en dus de inschatting maakt, blijkt het maar al te moeilijk aan de collega's duidelijk te maken hoe serieus het is. Ook het slachtoffer zelf durft vaak niet wanneer collega's ter plaatse komen aangifte te doen. Zaak is dan toch door te pakken.
- Doorpakken ivm mensen te kort.
- Drukke van meldingen, zeker op een zaterdagavond kan het erg druk zijn en zijn er wachttijden op 0900 en is intern doorschalen naar 112 soms onmogelijk door drukte of duurt het te lang. Prio 1 hoort thuis op 112 maar komt soms ook binnen op 0900, zeker bij heterdaad situaties waarbij veel stress in gesprek is is de langzame routing een belemmerende factor in het uitgeven van snel een melding
- Drukke, dus minder de tijd om de melder/meldster goed te woord te kunnen staan.
- Een terugkoppeling naar de afloop
- Er hoeft niet altijd letsel zichtbaar te zijn. Wonden helen.....
- Er zijn vaak huiselijk geweld zaken, waarbij ik van mening ben, dat er hulpverlening opgestart moet worden in de vorm van een THV, of andere vorm van hulpverlening. Dit gebeurt helaas niet altijd.
- Zowel bij meldkamer personeel als BPZ niet voldoende kennis mbt huiselijk geweld en de mogelijkheden van hulpverlening. Er wordt te veel gekeken naar strafbare feiten. Vaak denkt men: geen strafzaak, dus geen actie.
- Het wel dan niet inschatten van uit huis plaatsten van de (pleger)

- Ik hoor vaak dat het betreffende gezin zich al heeft gemeld bij zorginstanties en daar niet goed wordt geluisterd naar de problemen, waardoor het escaleert.
- Ik kan alleen spreken over eengerelateerd huiselijk geweld. Een knelpunt kan zijn de herkenning van de eeraspecten en de onbekendheid met andere culturen met de daarbij behorende gewoonten.
- Inschatten of er daadwerkelijk sprake is van mishandeling.
- Inschatting door de telefoon op sommige momenten erg lastig
- Ipv slachtoffer terug naar huis sturen en zeggen dat wij niks kunnen doen, probeer het eerst een opvanghuis of iets anders te regelen. want bij deze incident was erg duidelijk dat slachtoffer niet terug wilde naar huis en was erg geschrokken/emotioneel./angstig. Bijna hele familie was betrokkenen en het slachtoffer was onveilig van mijn gevoel.
- Je moet afgaan om die info die je telefonisch hoort
- Meerdere instanties. De wil vanuit pleger om hulp te zoeken.
- Omdat wij alleen de melding maken om collega's ter plaatse te sturen krijgt wij weinig mee van de afhandeling van de zaak
- Soms is het lastig hulpverlening (snel) op gang te krijgen, bv bij het plaatsen van iemand in een opvang.
- Te weinig back-up van collega's
- Te weinig kennis van het vervolgtraject.
- Ten eerste is zo'n gesprek niet zo maar even te voeren en vaak komt dan de tijd die je krijgt in gedrang. Ik neem enkel de aangifte op maar heb geen bevoegdheden om acties uit te zetten. Veel communicatie is dus noodzakelijk waarop het voor de AAB vaak lang duurt.
- Toch iets te weinig kennis
- Vaak krijgen wij meldingen via een ander. Benadeelde wil dan (nog) geen aangifte doen. Moeilijk om dan iets te kunnen buiten het vastleggen in een melding vanaf het RSC
- Vaak te weinig mensen op het bureau voor ondersteuning / te weinig kennis van de voortgang van deze delicten.
- Vele administratieve afhandeling
- Wanneer het meerdere keren gebeurt, desinteresse bij (sommige) collega's.
- Wat kan je mensen bieden? ik kan ze niks beloven (werk op meldkamer,. neem 112 aan)...politie er plaatse bepaald
- Wij krijgen vaak te maken met een aangifte achteraf, dus weinig mogelijkheden om " door te pakken"
- Wordt om sommige aangifte geen actie ondernomen door bv opsporing

Overige medewerkers

- Niet elke collega wil de procedure huisverbod in, of aanhouden.
- Dat slachtoffers in eerste instantie aangifte wenst te doen. Na enige tijd denken weer niet. Er wordt dan ambtshalve vervolgd en slachtoffer gaat weer gewoon terug naar partner en liedje begint weer van voor af aan.
- Tijd
- De zorgvuldigheid die deze meldingen vraagt versus de beschikbare tijd.
- De vele telefoontjes tussen verschillende instanties.

- Beschikbaarheid Veilig thuis medewerkers waardoor de doorloop soms stagneert. Hier kunnen de medewerkers niks aan doen omdat er op dat moment meerdere meldingen actueel zijn en ze zichzelf niet op kunnen splitsen over de bureaus.
- In de noodhulp is het lastig om de zaak goed af te handelen en/of over te dragen
- Slachtoffer wil of durft geen aangifte te doen
- Schriftelijke afhandeling
- Op onze afdelingen moeten we zoveel zaken draaien dat we vaak geen tijd hebben om echt de diepte in te gaan. We proberen zoveel mogelijk te doen, maar vaak zou er meer mogelijk zijn wanneer we meer tijd zouden hebben.
- Er wordt vaak niet doorgepaktd bij huiselijk geweld.
- Waar ik echt tegenaan blijf lopen is dat de hulpverlening het af laat weten. Ze nemen soms pas na dagen of soms zelfs helemaal geen contact op en er wordt vrijwel nooit actie ondernomen. We kunnen als politie nog zoveel daders aanhouden of zoveel meldingen afhandelen, alleen daarmee lossen we niets op! Dit is het bekende pleisters plakken en we zijn helaas afhankelijk van andere instanties.
- Tijd
- Te weinig kennis van culturele achtergronden.
- Buiten kantoor tijden alleen met heel veel moeite een piketnummer mbt eengerelateerd geweld kunnen vinden.
- De duur van de afhandeling van het incident mbt de administratieve afhandeling.
- Door de werkdruk tekort aan collega's binnen de naadhulp blijven de andere meldingen vaak langer liggen.
- Als er geen aangifte gedaan wordt, gaat de opsporing in sommige gevallen niet verder met de zaak.
- Opvolging zorg en OM
- De hulpverlening komt vaak moeizaam op gang. Het huiselijk geweld komt vaak voor en slachtoffers / daders geven vaak aan dat de gevraagde hulp op voorhand niet geleverd werd door hulpinstanties.
- Slachtoffers geven aan dat ze al eerder allerlei meldingen bij de politie hebben gedaan en dat dat niet serieus werd opgepakt. Expertise van huiselijk geweld en communicatie met plegers en slachtoffers is een must.
- Dat collega's soms het idee hebben dat het oppakken van huiselijk geweld geen zin of te veel tijd kost.
- Dat het opakken van zaken huiselijk geweld best veel tijd kost.
- Veiligheid van aangever garanderen
- Tijdsdruk
- VEEEEEEEL papierwerk
- In de praktijk wordt nog vaak vergeten om het zogeheten I95 PV op te maken, hierdoor verloopt het proces vertraging op.
- De lange procedure.
- Af en toe te weinig tijd, niet voldoende bewijs, meerdere partijen die zich overal mee bemoeien.
- Capaciteit
- Geen uitgebreid opsporingsonderzoek

- De procedure huisverbod duurt lang.
- Teveel zaken
- Bereidheid slachtoffers
- Tijd om de zaak op papier te zetten
- De snelheid waarmee ZSM afdoening wil realiseren. Er is geen tijd om achter de wereld van het geweld te komen. Het moet te snel.
- Blijft altijd moeilijk voor slachtoffer om aangifte te doen. Zeker in relatiesfeer.
- Het onderschatten van de ernst van geweld door collega's.
- Niet iedere HOVJ zit op dezelfde lijn. Diegene die er weinig mee te maken en het een hoop gedoe vinden maken veel minder huisverboden op.
- Tijdsduur waarin zaken geregeld kunnen worden. In de noodhulpdienst is hier lang niet altijd tijd voor.
- Collega's, die niet gewend zijn huiselijk geweld aangiftes op te nemen. Collega's die in plaats van aangiftes meldingen opmaken en dus de feiten niet serieus nemen.
- Niet altijd de tijd hebben om voldoende bewijs (horen getuigen ed) te verzamelen.
- Gebrek aan kennis bij collega's Niet bekend met richtlijnen of procedures.
- Gebrek aan tijd en mankracht.
- Kennis bij sommige collega's Kennis hovj
- Tijd is belangrijke factor/ andere meldingen wachten op afhandeling
- Afhandeling neemt veel tijd in beslag: gemiddeld ruim 5 uur,
- Ontbreken tijd en scholing.
- Vaak moet aangifte uitgebreider, dus aangevuld worden na eerste aangifte
- Duur ZSM afhandeling
- Het proces loopt over te veel schijven. hierdoor neemt het te veel tijd in beslag (tijd die er soms niet is. zeker als het in het weekeinde of 's avonds- 's nachts is)
- De ambtelijke molen die soms niet zo snel loopt
- Onvoldoende specialistische kennis
- In juridische zin is de politie onrechtmatig (reeds door meerdere rechtenstudies aangetoond) bezig.
- Bereikbaarheid van hulpverlening 's-avonds en in het weekend
- De vele manieren waarop je de zaak kan afhandelen. Het is een complexe materie
- Niet elke verbalisant herkent HG.
- De tijd die een zaak in beslag neemt
- In groot aantal gevallen doet aangever/aangeefster geen aangifte.
- Feit dat ik vrijwel altijd alleen beslis of iemand een huisverbod krijgt. Er is niet altijd iemand met je kunt sparren. Bij dergelijke zware maatregelen als een huisverbod vind ik het wenselijk om ruggespraak te
- De rol van het OM. Onvoldoende gebruik maken van specifieke schorsingsvoorwaarden in sommige gevallen.
- Terugkoppeling en verwerking door Veilig Thuis van uitspraken van de rechtbank en zittingen bij de rechtbank. Het is vaak korte termijnwerk. Verwerking binnen de politie van diverse afdelingen.
- Dat er te weinig kennis is bij de collegae zelf, zowel voor het herkennen van HG, alsmede het oppakken en afhandelen.
- Geen tijd om de zaak goed te kunnen onderzoeken en op papier te zetten. Er kan niet voldoende aandacht besteed worden aan het verzamelen bewijs, waaronder getuigenverklaringen, buurtonderzoek etc.

- Beschikbaarheid HOVJ tijdelijk huisverbod inschatting zaak door behandelend rechercheur
- Slachtoffer doet geen aangifte. Tegenstrijdige belangen tussen politie en hulp.
- Zo nu en dan de kennis van de politieambtenaar mbt doorpakken en herkennen HG
- Omslachtige procedure. Snelheid hulpverlening.
- Nu wordt de taak nog uitgevoerd door de jeugdzakenmedewerker maar deze functie is komen te vervallen en gaat HG opgepakt worden door reguliere politie. Dit houdt in dat er niet meer in het GBA wordt nagezocht of er kinderen op het adres wonen en vervolgens wordt de terugkoppeling van Veilig Thuis niet meer goed verwerkt. Tevens is het overzicht van alle lopende zaken, de opvolging of het een bekend adres is volledig weg.
- Aangifte bereidheid van de slachtoffers, taalbarrière, onvoldoende bewijs
- Soms is er al hulpverlening en woont de dader al ergens anders. Waarvoor dient het protocol huiselijk geweld dan nog. Dan voegt het protocol mbt huisverbod en verplicht hulp zoeken niets meer toe omdat dit al van toepassing is. Ook heeft de dader na 28 dagen vaak niet voldoende of geen hulp gezocht.
- De hoeveelheid versus de tijd die je hebt
- Tijd
- De lange wachttijd op de GGD, Vangnet & Advies. Het horen van de VD, bezoeken van SO
- Aangiftebereidheid van het slachtoffer
- Tijdsfactor
- Tijd en kunde
- Voor in de BPZ noodhulp, zijn het vaak grote incidenten. Het zou fijn wezen als iemand dit op kan pakken welke ermee tijd voor heeft. Zodat de noodhulp weer eerder beschikbaar is.
- Het verschil tussen het protocol en het werk op straat
- Medewerking OM. Kennis collega's.
- De directe opvang op het bureau voor het slachtoffer en de pleger.
- Tijd om de afweging te maken bij 6-uurszaken Complexiteit van problematiek (waar doe je goed aan)
- Te veel werk.
- Collega's niet altijd gebruik maken van expertise andere collega's. Opgejaagd worden door een ovj ZSM.
- Indien slt geen letsel heeft en geen aangifte wil doen kunnen we niet veel doen op sr gebied
- Toch vaak het ontbreken van communicatie tussen hulpverlening en politie
- Werkdruk, personele capaciteitsproblemen
- Slachtoffers gaan vaak weer terug bij de verdachte, waardoor het keer op keer hetzelfde verhaal is.
- Hoelang de hulpverlening soms duurt voor het slachtoffer en zijn ouders nadat de jongen in vrijheid werd gesteld
- Dat slachtoffer en dader besluiten toch weer samen verder te gaan na het zoveelste incident. dat gaat ten koste van je motivatie om er tijd en energie in te stoppen.
- De kennis omtrent de samenwerking met partners welke betrokken zijn bij huiselijk geweld.
- Het bewijs verzamelen om de verdachte ook daadwerkelijk te kunnen veroordelen.

- Er vaak recidive wordt gepleegd gezien er na de afhandeling van de zaak geen aandacht meer aan de casus wordt besteed. De mensen welke dit soort zaken voor nu in ons team oppakken, zijn gewoon collega's in de noodhulp en die kunnen nauwelijks de naverzorging voorzien.
- Toch nog te weinig afstemming tussen politie en hulpverlening. Ontbreken van een algemeen casusoverleg.
- De complexe en tijdrovende schriftelijke afhandeling en de samenwerking met ZSM. ZSM baseert zich vaak teveel op werkmappen in plaats van de processen verbaal opgemaakt in BVH.
- Tijdsdruk en contact OM
- Huisverbod procedure bevalt goed maar duurt lang.
- Ik ben werkzaam in een adviserende en ondersteunende rol en ervaar knelpunten met name op het gebied van (het ontbreken van) kennis van de collega's. Het niet (tijdig) opmaken van zorgmeldingen en het kunnen onderscheiden van eengerelateerd geweld en huiselijk geweld.
- Justitie die te weinig meewerkt als de verdachte ambtshalve wordt aangehouden
- Dat het vaak een 1 tegen 1 verhaal is (tussen partners) en er dan strafrechtelijk niets gebeurt omdat er niets bewezen kan worden.
- Soms tijd- & capaciteitsgebrek
- Veel werk, weinig resultaat.
- Ik heb voornamelijk te maken met kindermishandelingszaken waarbij ik voldoende tijd krijg om deze zaken op een professionele wijze aan te pakken.
- Meldingsdruk bij medewerkers, waardoor toch tijdsdruk ontstaat bij m.n. eerste actie bij melding HG-zaken.
- Tijdsdruk en uit handen geven van de zaak.
- Tijdsdruk / hoeveelheid overige incidenten en werkzaamheden die er ook bij gedaan moet worden
- Wat ik in de praktijk meemaak is dat de prioriteit lager is dan bij andere vormen van misdrijf, terwijl bij Huiselijk Geweld de meeste slachtoffers vallen. Daarnaast is de kennis van culturele achtergronden waarin 1 en ander zich afspeelt een zwart vlak en is expertise noodzakelijk.
- Bereidheid van slachtoffer om mee te werken, niet alleen ivm aangifte of tijdens het onderzoek, maar ook achteraf. Slachtoffers komen vaak afspraken niet na en laten zich weer in met verdachte, met vaak een nieuwe zaak tot gevolg.
- Trage start van de hulpverlening
- Protocollen kunnen soms ook tegenwerking. Bijvoorbeeld bij het protocol huisverbod, waar door bepaalde antwoorden, wel of geen huisverbod wordt afgegeven.
- Langdurig proces. Wil je het goed doen ben je een dag bezig.
- Er wordt in korte tijd heel veel van de politieambtenaar verlangd.
- Aangiftebereidheid van slachtoffers. Willen hun partner / kind eigenlijk ook niet uit hun leven schrappen en voelen ook veel liefde voor hen.
- Medewerking artsen ivm beroepscode
- Heel veel collega's weten niet hoe de communicatie verloopt tussen Veilig Thuis en de politie. Ik weet (omdat ik in het kader van mijn opleiding contact moest leggen) dat Veilig Thuis hun informatie uit BVH haalt.
- Lange procedures

- Veelal wordt inschatting HG niet naar waarde beoordeeld voor een tijdelijk huisverbod.
- Niet iedereen pakt altijd door bij huiselijk geweld meldingen waardoor deze soms later worden opgepakt.
- Vrijblijvendheid van de pleger om in contact te treden met hulpverlening/reclassering.
- Bij mijn afhandelingen alleen het contact leggen en het in kennis stellen van medewerkers van het team Huiselijk geweld. Zeker wanneer er sprake is van een mogelijke (tijdelijk) huisverbod.
- Het niet weten hoe alle systemen werken
- Zorgen om onderdak/opvang voor degene die al dan niet een huisverbod of een contactverbod opgelegd krijgt.
- Vaker is er volgens beide betrokkenen niets aan de hand en is er niemand die aangifte wil doen.
- Als slachtoffer niet wil praten of geen aangifte wil doen. Bewijslast zeer klein als er geen getuige zijn. Wanneer kinderen getuige zijn willen ze hun ouders niet afvallen of beschuldigen
- Onvoldoende actuele kennis van de psychologie, sociologie, huiselijk geweld materie(deze moet je up-to-date houden en er in de praktijk veel mee werken/in aanraking komen). Met name om te kunnen signaleren en doorverwijzen en bejegening naar slachtoffers en daders toe. Dit vereist mijns inziens specialistische kennis.
- Kijken naar huiselijk geweld zaken vanuit het strafrecht en het vanuit strafrechtelijk oogpunt afhandelen terwijl er tegelijkertijd veel meer ruimte geboden zou moeten worden voor hulpverlening. De nadruk ligt vaak te veel op het strafrechtelijke, terwijl een doorverwijzing naar de hulpverlening vaak ook een eerste stap kan zijn. Strafrecht is een middel en geen doel, dat gaat in de praktijk soms niet helemaal op.
- De samenwerking tussen de hulpverlening en de politie. De lijntjes zijn nu niet kort en ik mis de directe samenwerking met de hulpverlening in casu. Het is nu niet mogelijk om bijvoorbeeld na een aangifte of eerste verhaal om samen met de hulpverlening op te trekken of om advies in te winnen. Doe bijvoorbeeld een intake met een medewerker van politie en een hulpverlener samen.
- Ontbreken van kennis en kunde op het thema door mijn collega's
- Er wordt (door de individuele collega) niet altijd doorgepakt bij meldingen.
- Lastig om bewijs aan te leveren, vaak één op één verhaal.
- Als HOvJ huisverbod wordt je vaak te laat ingeschakeld en moet je een race tegen de klok maken als de verdachte voor de afhandeling van de RIHG naar huis wordt gestuurd.
- Ben net overgestapt van een stedelijk naar een landelijk team. Je merkt dat men nu in het landelijke team langer blijft praten en niet zo snel tot aanhouding over gaat.
- Dat elke casus weer anders is. Er is geen blauwdruk. M.n. lastig als er geen letsel is en geen aangifte volgt. Aan de andere kant moet je mensen niet labelen aan HG als er een keer een woordenwisseling is. Dan sla je de plank mis. Je moet wel je gezond boerenverstand gebruiken.
- Dat het vaak een jojo-effect heeft. Je komt regelmatig terug het zelfde adres.
- Netwerkpartners zijn slecht bereikbaar buiten kantooruren.
- De procedure tijdelijk huisverbod duurt langer dan het strafproces. Dit veroorzaakt soms wat belangenverschillen.

- Khonraad
- Internationale/interraciale verschillen in beleving
- Gebrek aan tijd/diepgang bij ZSM afdoening. Gebrek aan specialistische kennis en tijd bij opnemen aangiftes, waardoor zich onbegrepen/ongehoord voelen of aangiftes niet opgenomen worden. Door hoeveelheid incidenten geen standaard doortastende hulpverlening bij ALLE incidenten vanuit veilig thuis
- Soms weinig tijd en ik merk dat je vooral de relaties geweld krijgt, Ouderen, kinderen psychisch mishandeling weinig tot niet.
- Te vaak seponeren bij de ZSM (afhandeling door OM) Vaak is er een getuige en omwille van de tijd, wordt die niet gehoord/mee genomen bij de afweging(en)
- De inzetmogelijkheden van de Hovj bij het opmaken van een RIHG (in diverse gevallen vindt deze pas daags er na of geheel niet plaats door werkdruk). Verder de onbekendheid van het effect van eengerelateerd geweld binnen een huiselijk geweldincident.
- De duur van de totale procedure. Grotendeels niet te voorkomen maar er zitten een paar dubbele handelingen in.
- Degene die straf oplegt c.q. stappen daarin neemt vanuit de rust op het bureau of bij het OM, heeft niet de ernst (beleving) ter plaatse meegekregen. Is wel objectief, wat ook zou moeten, maar gaat mijns inziens soms te snel richting een vlotte afhandeling.
- Te weinig tijd. Weinig kennis onder collega's over wet huisverbod.
- Afhandeling via de afgesproken protocollen/documenten
- Geen goede afwikkeling door Veilig Thuis en geen terugkoppeling
- Wanneer er geen zichtbaar letsel is, en het slachtoffer wenst geen aangifte te doen, dan is ambtshalve vervolging moeilijk. Hierdoor krijgt HG de kans om zich voort te zetten.
- Ondanks de ernst van het HG, wordt er maar in een klein aantal gevallen een huisverbod opgelegd. Naar mijn mening té weinig terwijl dit vaak wel wenselijk/mogelijk is. Dit motiveert niet om bij lichtere gevallen van HG de procedure huisverbod op te leggen.
- Er is niet voldoende personeel om een acute HG situatie goed aan te pakken. Vaak dient er een aangifte opgenomen te worden, danwel het verhaal aan te horen. Daarnaast moet een verdachte worden aangehouden worden, getuigen worden gehoord, verdachte worden gehoord, en wanneer de situatie hier om vraagt een HOVJ huisverbod ingeschakeld te worden. Deze capaciteit is in de avonddienst en nachtdienst niet beschikbaar omdat wij slechts 2 noodhulpeenheden in deze diensten beschikbaar hebben.
- Huiselijk geweld situaties worden automatisch doorgestuurd naar Veilig Thuis. Hier krijgen wij echter geen terugkoppeling van en er is naar mijn mening te weinig contact hierover.
- Dat de basisteams niet goed weten wat te doen. afwegingen maken op basis van vooroordelen
- Bureaucratie; teveel instanties die zich met HG bezighouden, bv veilig thuis, veiligheidshuis, ggd en AMW, reclassering. Allen hebben iets toe te voegen maar je moet soms wel met 3 instanties overleggen over bepaalde zaken.
- Onvoldoende opvang van binnenuit(capaciteit) voor het opnemen van aangifte, getuigen verhoor en verdachte verhoor/ dossier vorming. Met name in de weekenden

- Vaak zeer complex doordat vele instanties al met het gezin bekend zijn en stappen ondernemen.
- Langdurig en nauwgezette werkprocedure. emotioneel werk dat een juiste inleving en inschatting vergt. complex.
- Het gaat niet om huiselijk geweld. Huiselijk geweld in niet benoemt als strafbaar feit. Wij hebben te maken met mishandeling / bedreiging en dat soort feiten.
- Communicatie en tijdsverloop
- Beperking in kennis en vaardigheden in het werkveld (Culturele/religieuze achtergronden, PTSS, Psychiatrie, Verstandelijke beperking, positie van kinderen, vakmanschap, vooral i.v.m professionele verslaglegging, gespreksvaardigheden etc. etc.)
- Te weinig sturing door leidinggevende op en in dit taakveld.
- Bij sommige slachtoffers is het gebed zonder einde. Bellen ons meerdere malen in de week, maar laten verdachte weer binnen (soms zelfs tijdens huisverbod). Ook komt het soms voor dat het slachtoffer van de ene naar de andere gewelddadige minnaar gaat. Psychisch onvermogen bij slachtoffer is mogelijk een oorzaak.
- Bemoeyenis van ZSM bij de afdoening, zij zijn niet bekend met de procedure binnen onze eenheid en denken dat de werkwijze overal gelijk is terwijl dat niet zo is. Dat verhaal met die zorgmeldingen bijvoorbeeld.
- Tijdsdruk
- Traagheid. Onvoldoende kennis over de psychologische problematiek die kan oplossing bemoeilijken of teniet doen.
- Wil als onderzoeker vroeg worden ingeschakeld
- Reorganisatie bij politie en hulpverlenende instanties waardoor mensen van afdeling veranderen, contact soms minder is en terugkoppeling ook minder is.
- Huiselijk geweld is vaak een terugkerend/ langdurig probleem. Mogelijk zou het helpen als de hulpverlening er meer tijd in investeert.
- De zorgverlening die erg stuur op ouderschap, meestal de man
- Dat het OM (ZSM) soms te snel wil en weinig kennis van zaken heeft rond dit onderwerp.
- Bij 1 tegen 1 verhaal is het een sepo
- De afhandeling kost veel te veel tijd van mij als HovJ waarbij ik het gevoel heb veel van mijn inzet bestemd is voor andere hulpverleningsinstanties. Veel vragen zijn niet politie gerelateerd en moet ik toch uitdiepen.
- Structureel invullen van RIHG (vragenlijst) door noodhulpdienst (agenten tp) wordt niet altijd toegepast. Te vaak wordt de gehele casus doorgezet naar de wijkagent die niet altijd even veel tijd heeft om de casus af te handelen.
- Niet iedere collega heeft dezelfde kennis
- Bij afhandeling wordt de zaak vaak op papier overgedragen aan iemand anders waardoor het gevoel dat je bij een zaak hebt moeilijk doorgegeven kan worden
- Bewijs
- Er moet veel energie en tijd ingestoken worden. Teveel!!
- Vaak onduidelijkheid over wel/geen aangifte bij melders. tijdens noodhulp weinig tijd daarvoor.
- Te grote administratieve last in de eerste lijn (noodhulp)
- De kwaliteit van de afhandeling van deze meldingen laat zeer te wensen over. Er wordt onvoldoende informatie geregistreerd en personalia van aldaar wonende kinderen niet ingevoerd. Tevens wordt geen onderzoek gedaan naar

- kinderen die mogelijk op een ander adres zijn ingeschreven maar daar wel regelmatig aanwezig zijn. (kinderen uit een eerder huwelijk bijv.)
- Neemt veel tijd in beslag. Hulpverlening werkt traag en leunt erg veel op de politie.
  - Bureaucratie
  - Het is veel werk, vaak wil het slachtoffer ook niet veel en blijft het een terugkerend probleem. Dat is voor mij frustrerend.
  - Dat er sinds kort een postbusmail bestaat waar de zorgmeldingen naar toegestuurd moeten worden. Het blijkt dat lang alle zorgmeldingen niet bij VT aankomen.
  - Dat politie met regelmaat voor het karretje wordt gespannen bij echtelijke problemen. Mijn gevoel zegt dat we vaak de verkeerde hebben "de Man". en dat voorbij gekeken wordt aan de psychische mishandeling die de vrouw pleegt.
  - Onduidelijke formulieren
  - Collega's gaan er teveel vanuit dat de man de dader is (net als de gehele wereld. o.a. "Het houdt niet op" van Sire). Er wordt te weinig gekeken naar het aandeel van de vrouw. Man wordt te makkelijk aangehouden. Het eerlijkst is in sommige gevallen man en vrouw beiden aanhouden.
  - Verplichting tot een strafrechtelijke afhandeling.
  - Te weinig kennis omtrent psychische stoornissen die mee spelen.
  - Weinig terugkoppeling over de zorgmeldingen waardoor je geen inschatting kan maken of het effectief is.
  - Soms is alleen hulpverlening nodig, dit is lastig te regelen.
  - Meedenken/welwillendheid van de OVD/HOVJ
  - Bereidheid van het slachtoffer om (volledig) aangifte te doen. Tijdsdruk. Bewijs.
  - Wel/niet de code HG gebruikt
  - Contactgegevens niet altijd vermeld (telefoonnummers)
  - Maatschappelijk werker was niet erg doortastend, waardoor verbalisanten het preventieve huisverbod hebben moeten aanzeggen, anders was er niets van gekomen.
  - Kennis bij medewerkers in het algemeen over meerwaarde en afhandeling
  - Dat er nu altijd direct een melding gaat naar de hulpverleningsinstantie. Soms spreek je niet met alle betrokkenen, dus weten ze ook niet dat er instanties worden ingeschakeld.
  - Het (administratieve) afhandelingsproces van melding tot het einde is lang. Daarnaast vind ik het soms lastig om goed gemotiveerd het proces af te handelen als het al de zoveelste keer is.
  - Het is enorm tijdrovend!
  - Dat het vaak een sepot wordt terwijl de zaak rond en bewijsbaar is
  - Dat geen hovj beschikbaar is om de situatie voor te leggen om een huisverbod te overwegen, danwel is deze alleen op afstand/oproep beschikbaar.
  - Vaak een 1 tegen 1 verhaal, strafrechtelijk kan je daar moeilijk iets mee. vooral als er geen zichtbaar letsel is.
  - Dat de slachtoffers vaak weer op hun verklaring/aangifte terugkomen/intrekken
  - Veel mensen vanuit de islamitische cultuur willen er zo weinig mogelijk aan zo min mogelijk mensen vertellen omdat ze bang zijn dat andere personen in hun kringen erachter komen.
  - Het verkrijgen van getuigenverklaringen.
  - Te weinig kennis

- Collega's in noodhulp pakken vaak onvoldoende door. Casus wordt vaak in avond/nacht/wekeinde gesust en doorgezet voor bemiddeling door wijkagent. Die komt dan (soms dagen) later pas in actie.

F Genoemde wensen in vragenlijst

Medewerkers Intake & Service en meldkamer

- Als het slachtoffer geen aangifte wil doen, dan doet dit de politie.
- Altijd alert reageren
- ALTIJD politie of andere hulpverlener tp laten gaan bij enig vermoeden van HG om situatie te beoordelen. Altijd melding naar BJZ als er kinderen in het gezin wonen, ook bij twijfel. En de politie moet belang van de integrale overleggen tussen politie en andere hulpverleners zien. Effectieve aanpak is een gezamenlijke aanpak
- Betrokken blijven bij de gezinnen. En een speciaal team
- Daar moet ik nog even over nadenken.
- Dat de hulpverlening hiervoor beter wordt
- Dat de politie meer bevoegdheden krijgt om daadwerkelijk dit te kunnen stoppen.
- Dat de politie voldoende tijd krijgt om zo'n incident naar behoren af te handelen
- Dat elke zaak serieus genomen wordt en binnen korte tijd opgepakt en afgehandeld wordt.
- Dat er direct opvang is voor de slachtoffers. Tevens dat de kinderen uit het gezin die ouder dan 12 jaar zijn mee mogen naar de opvang. Moeders gaan niet naar de opvang als ze kinderen achter moeten laten. Het is een veilig gevoel als alle kinderen bij elkaar zijn
- Dat er in Noord Nederland een afdeling mag blijven welke als vraagbaak voor de BPZ kan functioneren op het gebied van eengerelateerd geweld en waar ook de hulpverlening in Nederland een beroep op kan doen.
- Dat er meerdere collega's goed geschoold zijn om dit te kunnen opnemen
- Dat er voldoende gekwalificeerde collega's zijn die meldingen zo snel mogelijk oppakken en in behandeling nemen. Ik heb 1.5 jr zorgrapporten opgemaakt voor Prokid via VTSPN en heb daar ervaren hoe schrijnend sommige gevallen zijn.
- Dat het voortvarend wordt opgepakt
- Duidelijk in wat er voor het slachtoffer gedaan kan worden en hoe zij hier verder in wordt begeleid
- Duidelijker stroomschema.
- Een afhandelteam
- Een goed stappenplan, overzicht waar en wie je onder kan laten brengen
- Een terugkoppeling naar de afloop
- Eenduidige aanpak
- Effectiviteit wordt vooral bepaald door de hoofdpersonen. De politie moet haar taak verrichten mbt tijd, collega's, middelen en een goede samenwerking met hulpinstanties.
- Gelijk opsporen en aanhouden
- Gespecialiseerde collega's die op ieder moment ingezet/opgeroepen kunnen worden
- HG aangiftes laten opnemen door collega's die de cursus hebben gevolgd. Merk aan de jonge garde dat ze zich niet inleven in de persoon. Er moet volgens hun altijd letsel zijn....

- Idee dat de aangifte vaak wordt gedaan voor urgentieverklaring voor woning of verblijfsvergunning. Waarheidsbevinding is dan soms twijfelachtig.
- In kaart brengen van plegers en slachtoffers en een andere insteek van slachtoffers inzake aangifte. Wij horen vaak dat ze aangifte doen om een individuele verblijfsvergunning te krijgen of een urgentie verklaring voor een woning. vaak is strafvervolgning niet de reden van aangifte, wij twijfelen dan aan de waarheidsvinding van het huiselijk geweld.
- Kortere lijnen en direct ondernemen van actie.
- Makkelijker doorpakken langs instanties af.
- makkelijker protocol voor het opnemen van de aangifte
- Meer collega's op straat
- Meer doorpakken, achter de deur kijken, iets meer lef tonen
- MEER KENNIS en HANDVATTEN OM DE MENSEN DAADWERKELIJK te kunnen helpen
- Meer opleiding
- Meer scholing
- Meer tijd besteden aan zulke zaken en mensen met goede ervaring op de functie zetten. Luisterende oor en analyse op moment is erg belangrijk. niet iedereen heeft ervaring met huiselijk geweld en heel vaak wordt als een simpele zaak gezien maar het slachtoffer die niet goed behandeld is door de politie heeft zijn hele leven mee.
- Meer tijd voor het aanhoren cq opnemen van een aangifte
- Ontwikkelen van een HG-team, net als zeden team bv
- Opleiding
- Samenwerking.
- Serieus nemen van het slachtoffer en altijd reageren op een melding.
- Snel kunnen doorpakken
- Sneller een huisverbod
- Ten alle tijden de meldingen van huiselijk geweld serieus nemen en hier snel op reageren
- Terugkoppeling geven aan slachtoffers...vaak bellen ze na een maand naar 0900 omdat als bv dader vrij zou komen en er veel angst is als deze vrij komt ze bericht vanuit politie zouden ontvangen. dit gebeurt dan niet door de zaak behandelaar en terugkoppeling en opvolging is vaak gebrekkig
- Toch nog serieuzer op meldingen rijden en elke melding registreren. Ook geannuleerde afspraken voor het doen van aangiftes van huiselijk geweld.
- Vaak zit er een maatschappelijk oorzaak achter HG zoals bij een "vechtscheiding" . Het is dan wenselijk dat zowel Slachtoffer als dader hulp krijgen van (hulp)instanties. Persoonlijk vind ik daarom dat de nazorg niet bij de politie hoort.
- Volgens mij is er niet 1 oplossing; elke casus is anders. Het is fijn dat er zoiets als Triage is zodat er overall toezicht op is.
- Zeer korte lijntjes houden tussen alle hulpinstantie's, waardoor duidelijkheid ontstaat wie wat doet in de zaak.

Overige medewerkers

- Dat er meer geïnvesteerd wordt op het onderzoek en goed horen van burens of andere mensen die zaken kunnen toelichten.

- Een beter instrument voor het verwerken van bevindingen ter plaatse. (zodat de punten van de bevindingen overeenkomen met de punten uit het RiHG en de HOvJ deze punten makkelijk kan overnemen).
- Integrale aanpak, hierdoor zal zeker Veilig Thuis een assertievere rol moet gaan spelen, zijn op dit moment veel te veel met zichzelf bezig, communiceren niet met hun ketenpartners. Probleem ligt nu via het Veiligheidshuis, bij de gemeente en is nu opgeschaald tot districtsniveau en directeursniveau en de Wethouder.
- Meer specialisten op het werk, meer cursussen ed. om beter in te spelen op slachtoffers.
- Zie hierboven, in het kort gezegd een meer integrale aanpak, - een specialistische afdeling (zoals zeden), - die specialistische afdeling is dan zowel bemand door medewerkers van politie als hulpverleners, zodat direct samen opgetrokken kan worden en men van elkaar kan leren.
- 1 gemotiveerde collega in dienst die als taakaccent huiselijk geweld heeft en de meldingen goed, daadkrachtig en met de nodige kennis afgehandeld.
- 1 instantie die alle bovengenoemde instanties in zich verenigd. Ideaal zou zijn dat er per HG zaak een regisseur/casemanager is die van alles op de hoogte is en alle vragen/zorgen door kan sluisen en de boel coördineert. Hier aan terugkoppelen en hier terugkoppeling van ontvangen
- Aangiften en onderzoeken te verrichten door gespecialiseerde / gecertificeerde medewerkers
- Aangiftes direct kunnen opnemen en in behandeling kunnen nemen
- Aangiftes door gespecialiseerde I&S medewerkers, iedere aangifte in behandeling nemen en onderzoek doen. Binnen de ZSM tijd en kennis voor deze zaken
- Aanpak vind ik goed, ook samenwerking met ketenpartners. De administratieve druk is in mijn beleving te hoog omdat je uren met de RiHG bezig bent.
- Administratieve ondersteuning.
- Adequate hulp voor betrokkenen
- Afdeling huiselijk geweld in het leven roepen, soortgelijk aan bv zeden
- Afstemming met partners. Politie/Zorg/ OM/reclassering één gezin/pleger één aanpak
- Afstoten naar de eerstverantwoordelijke, zijnde de gemeente.
- Alle collega's weer op vlieghoogte brengen
- Alle zaken adequaat oppakken.
- Aparte afdeling die dit soort zaken be-/afhandelt
- Aparte HOvJ's voor tijdelijk huisverbod, geen bijfunctie maar fulltime
- Bereikbaarheid van het team Huiselijk geweld en de terugkoppeling naar de betreffende politieagent zelf. Niet alleen naar de opsporing die de zaak verder afgehandeld.
- Beter terugkoppeling
- Betere info naar de basisteams.
- Betere integrale aanpak.
- Betere kennisoverdracht en meer doorpakken
- Betere samenwerking artsen en politie. We doen het niet voor ons zelf !!!
- Betere scholing en meer taakaccenthouders
- Betere scholing, geen e-learning.
- Betere voorlichting voor collega's op de basiseenheid die de noodhulp rijden

- Casusoverleg voor alle gevallen. Goede coördinatie en voldoende tijd voor de afhandeling.
- Dat aangiftes van slachtoffers gelijk opgenomen kunnen worden door geschoold personeel (baliemedewerkers of 3D). Niet dat ze een afspraak moeten maken voor een week later. Slachtoffers van huiselijk geweld moeten al een hele drempel over voordat ze melding maken bij de politie
- Dat alle collega's goed op de hoogte zijn en blijven hoe de procedure is.
- Dat alle hulpverleners hun eigen deel pakken en niet onevenredig veel op het bordje van de politie/ HovJ komt te liggen.
- Dat de communicatie tussen externe partijen vele malen beter loopt. Zowel de berichtgeving richting de externe partij als de terugkoppeling terug naar de politie.
- Dat de ernst van het probleem wordt ingezien waarbij expertise blijft bestaan en men niet moet denken dat elke politieagent is ingeschoten in alle materie. Dat kan niet. (De unit MEP, gespecialiseerd in Eer Gerelateerd Geweld, wordt vanwege de huidige reorganisatie opgeheven. Hierbij zijn onze zorgen geuit over de borging in de toekomst.
- Dat de hulpverlening sneller ingrijpt
- Dat de leefomgeving rondom zo'n huiselijk geweldgezin zich eerder roeren/melden
- Dat degenen die het moeten behandelen daar ruim de tijd voor krijgen en bijgestaan worden door deskundigen.
- Dat er een specialisme van gemaakt zou worden, waardoor altijd deskundige hulp (raad) beschikbaar is. Dat wil zeggen, meer nog dan alleen een HovJ.
- Dat er iedere middagdienst medewerkers van de team recherche ingepland zijn welke de noodhulp kan ondersteunen bij het opnemen van aangifte en getuigen verklaringen.
- Dat er meer gemotiveerde HOVJ's huisverbod komen. Ongemotiveerde collega's moeten zich niet met huisverboden bezig houden. Een poule met gemotiveerde HOVJ's zou een uitkomst zijn en de effectieve aanpak van huiselijk geweld in grote mate verhogen.
- Dat er ook daadwerkelijk daadkrachtige hulpverlening is voor slachtoffer, kinderen maar ook de verdachte.
- Dat er per dienst niet alleen een HOVJ-HG wordt ingepland, maar ook een medewerker per basisteam (eventueel op piket) die beschikbaar is voor de afhandeling van acute HG situaties. Dit om de noodhulpeenheden te ontlasten en daarmee ook de veiligheid in de regio te blijven waarborgen. Daarnaast zou ik graag willen dat de HOVJ's-HG eenduidiger worden in hun beslissing omtrent het huisverbod en hierin strakker optreden. Er zijn tal van casussen waarbij er niet goed doorgepakt is door de HOVJ-HG en huiselijk geweld hierdoor de kans krijgt om door te gaan.
- Dat er sneller kan worden doorgepakt en makkelijker een huisverbod kan worden uitgegeven zodat de rust in het gezin tijdelijk terug keert.
- Dat het bij iedere medewerker in de haarvaten komt te zitten, zodat een ieder op het juiste moment de juiste afweging kan doen en betrokkenen de juiste hulpverlening krijgen.
- Dat het huisverbod gebruikersvriendelijker wordt waardoor het sneller ingezet wordt. Het na-traject is nl veel effectiever dan een verbaal of een zorgmelding. En verplichte hulp voor de dader. Die laat hulp nl nog wel eens achter zich/haar liggen.

- Dat het snel en efficiënt kan. Betere achtervang van hulpverlening die gelijk kan inspringen
- Dat het sneller afgehandeld kan worden.
- Dat hier mensen voor vrij gemaakt worden om deze belangrijke taak op te pakken.
- Dat men meer tijd kan nemen voor de eerste uitgebreide aangifte
- Dat netwerkpartners wel bereikbaar zijn.
- Dat we het slachtoffer direct een veilig onderkomen kunnen bieden.
- Dat we slachtoffers (nog) beter kunnen beschermen.
- Dat wij vaak als eerste in aanraking komen met huiselijk geweld en verwijzen wij door naar hulpverlening. Het merendeel van de zorgmeldingen voor minderjarigen komt van de politie en niet van de zorgteams in scholen. In het voortraject kan eerder hulpverlening worden ingeschakeld. Vaak zijn er al veel signalen bij familie huisartsen enz.
- De aangifte opgenomen wordt door een specialist (collega met het taakaccent) ipv ter plaatse op een kladblokje.
- De collega's die ter plaatse zijn hun ding laten doen omdat ze kunnen inschatten wat op dat moment het beste is.
- De integrale aanpak verloopt goed indien eenmaal melding! Daarnaast zou het fijn zijn als er meer info gedeeld wordt tussen de ketenpartners waardoor je mogelijk eerder het geweld kan doen stoppen, signalen kan bundelen etc
- De politie dient enkel het strafrechtelijke deel voor haar rekening te nemen. De overige stappen horen niet bij de politie thuis.
- De procedure tijdelijk huisverbod versnellen.
- De procedure zo slim en simpel mogelijk maken.
- Direct (24 uur per dag) overdracht naar de zorg.
- Direct lijntje naar hulpverlening.
- Direct opvang voor het slachtoffer en voor de pleger.
- Directe lijnen met hulpverleningsorganisatie direct bij begin melding
- Doorgaan zoals nu volgen protocol huiselijk geweld, bij constateren ingrijpen.
- Doorontwikkeling
- Doorpakken bij kennisname HG
- Doorpakken van sommige collega's
- Doorpakken!
- Duidelijkheid en een uniforme werkwijze
- Duidelijkheid in de aanpak en werkwijze
- Duidelijkheid over hulpverlening. Alles wordt vanuit het strafrecht bekeken.
- Duidelijkheid, en mogelijk op later tijdstip doorverwijzing naar specialisten of buurtbrigadiers
- Duur van de procedure. Ruim 4 uur bezig met een THV
- Een afdeling die 24 uur hiervoor inzetbaar is om de zaak over te nemen van collega's in het blauw.
- Een afzonderlijke team die zich bezig houdt met geweldsmeldingen
- Een centrale afdeling HG
- Een centrale unit relationeel geweld (GIA) eventueel ondergebracht in een Family Justice Center.
- Een gedwongen, goede en strenge begeleiding van een aantal maanden. Dader betaald alle kosten. Vanuit daar bij de kern aanpakken en niet eerder laten gaan tot het gewenste gedrag bereikt is. Gaat dader weer de fout in nog

langer gedwongen begeleiding (intern) kosten zijn wederom voor dader.
Kinderen voor langere tijd ontnemen.

- Een huiselijk geweldzaak moet eerder worden overgenomen door opsporing
- Een makkelijker bereikbaar "blijf van mijn lijf-huis", danwel een plek waar een slachtoffer of dader tijdelijk terecht kan zodat de situatie thuis kan bekoelen.
- Een makkelijkere/eenvoudigere manier op de risico-inschatting op papier te krijgen
- Een meer specialistische groep mensen die zich met HG bezig houden zodat zij minder tijd nodig hebben om in een HG zaak dezelfde hoeveelheid bewijs te vinden.
- Een team met experts die regionaal alles afhandelen. Samen met de zorg onder 1 dak. (FJC)
- Een team van mensen die weten waar ze mee bezig zijn en weten waar ze de ketenpartners kunnen vinden
- Een uitgebreidere samenwerking met hulpverlening. Samen inschattingen maken. Nu doet de politie het voorwerk en haakt hulpverlening wel ergens in het traject aan, terwijl hulpverleners specialisten zijn in het herkennen van evt (ziekte)beelden.
- Een zeer goede kwaliteitscontrole van de afhandelingen. En per basisteam een centrale doormelding van de meldingen aan veilig thuis
- eenduidige afhandeling
- Eenvoudigere, snellere procedure voor het opleggen van een huisverbod.
- Eerder kunnen signaleren van de problematiek door een hechter sociaal netwerk rondom de betrokkenen
- Eerder over gaan tot een ambtshalve vervolging van de dader. Justitie is hier niet snel mee eens
- Eerste hulp door wijkteam en daarna doorzetten naar specialistische afdeling.
- Extra uitleg over huiselijk geweld, betere opleiding maatschappelijk werkers
- Gedegen kennis om passende hulp te bieden
- Geen HG bij ZSM
- Gekwalificeerd personeel
- Goede en gedegen opleiding voor de HOvJ huisverbod en voldoende tijd vrij maken voor het strafrechtelijk onderzoek
- Goede terugkoppeling
- Grotere rol veilig thuis en kleinere rol politie bij opleggen THV
- Heldere consequente correcte registratie
- Herkenning van signalen moet verbeterd worden.
- Het formulier in BVH zetten zodat we het hier in kunnen opmaken. ipv allemaal losse formulieren.
- Het gedeelte huisverbod dient niet door de politie te worden opgepakt. Met name doordat dit niet strafrechtelijk is en voor de objectiviteit.
- Het gehele THV onderzoek door externen (gemeente, GGD etc) laten uitvoeren. Het gehele THV onderzoek is een bestuursrechtelijk proces en hoort niet bij de politie thuis
- HG meer specialistisch oppakken.
- Hogere straffen voor de dader
- Huisverbod minder werk, snellere beslissing vanuit het OM
- Huisverboden bij de politie weghalen of door politiemensen laten behandelen die het dagelijks doen en niet zoals ik een paar per jaar.
- Hulpverlening

- Iemand die alles regelt voor degene die uit huis wordt geplaatst. Eigenlijk is het een taak voor de gemeente en niet voor de politie
- Ik ben in sommige gevallen voor een harde en strenge aanpak van de dader. Soms vind ik de aanpak een beetje soft.
- Ik denk dat ik graag zou willen dat de energie die ik persoonlijk in de casus steek (ter plaatse van het incident en later op het bureau), door iemand met dezelfde energie om tot vervolging te komen wordt overgenomen. Dat er altijd voor het meest haalbare gegaan wordt.
- Ik vind het vanuit de Politie goed geregeld op dit moment. Echter de bereikbaarheid van de overige hulpinstanties laten nog wel eens te wensen over.
- Ik werk zelf bij de afd. jeugdrecherche en men heeft een jaar geleden gemeend onze afdeling uit elkaar te halen waardoor wij nu het taakaccent jeugd hebben. Naar mijn mening doen wij weer een stap terug daar contacten met hulpverlening verwateren en de slagkracht van 1 jeugd afdeling verloren is gegaan.
- In elk basisteam 2 of 3 collega's huiselijk geweld laten doen, die er voor gaan.
- Interview verdachte en betrokkenen om te komen tot goede inschatting tot aanvragen huisverbod dient in handen van derden (niet politie) gelegd te worden ivm rolvervaging richting verdachte.
- Investeren in bewustwording en hulp na onderzoek voor het slachtoffer.
- Inzet taakaccenthouders huiselijk geweld binnen robuuste basisteams. Deze specialisten kunnen dan een goed en effectief netwerk opbouwen zodat alle huiselijk geweldszaken om een eenduidige manier bekeken en opgepakt worden.
- Kennisniveau van de collega's op straat verhogen en nog belangrijker onderhouden (verplicht) Afhandeling van zaken door gespecialiseerde afdeling zoals Zeden.
- Kennisverbreding van het operationeel politiepersoneel en een vast aanspreekpunt in de Robuuste Basisteam. Hierdoor kan een verankering ontstaan en gestuurde aanpak plaatsvinden.
- Kortere procedure, waarbij 24/7 direct ook de hulpverlening in het proces stapt, er samen wordt opgetrokken en een oplossing op maat wordt gemaakt.
- Laat het door een special team doen.
- Leg dit neer bij mensen die er gevoel bij hebben en zich op die manier specialiseren
- Meer aandacht en tijd en scholing voor medewerkers.
- Meer betrokkenheid van ketenpartners
- Meer bevoegdheden en verantwoordelijkheid bij de hulpverlening
- Meer capaciteit bij de Politie en vooral bij de wijkagenten. Haal de wijkagenten uit de continu-diensten en laat ze werken in de wijk en niet in de noodhulp (vanwege capaciteitsproblemen/roosterproblematiek).
- Meer capaciteit om zaken te behandelen.
- Meer en betere communicatie en vaker ambtshalve oppakken, dit wordt nu heel erg afgehouden door het OM
- Meer instructie, communicatie en meerwaarde samenwerking met keten
- Meer kennis
- Meer kennis bij meer collega's. Betere samenwerking met oa huisartsen en ziekenhuizen

- Meer kennis tot herkennen van psychisch geweld en hoe je aangevers daar van moet overtuigen dat dit niet hoort. Kindermishandeling en hoe om te gaan met de kinderen voor de eerste aanpak, zeker nu jeugdafdeling is opgeheven.
- Meer mogelijkheden om ambtshalve te vervolgen
- Meer ruimte voor de HOVJ om een THV procedure op te starten . Nu moet dit er voor veel HOVJ erbij gedaan worden en daar zitten zij vaak niet helemaal op te wachten. Ik verwacht dat dit met de komst van de nieuwe organisatiestructuur nog slechter zal worden. Ook de betrokkenheid van mensen die dit erbij moeten doen is vaak niet voldoende.
- Meer specialisme
- Meer specialisme. Het is geen generalisten werk, maar specialisten werk. Daarnaast is strafrecht vaak geen oplossing, maar de hulpverlening.
- Meer terugkoppelingen en een speciaal team welke al deze zaken af handelt zou de kwaliteit alleen maar goed doen
- meer tijd
- Meer tijd in de aanvangsfase, terwijl gebruik bevoegdheden al wel mogelijk is.
- meer tijd investeren in het horen van burens etc. Deze worden nu vaak niet als getuigen gezien maar horen vaak van alles.
- Meer training voor medewerkers
- Meer voorlichting/ instructie om agressor daadwerkelijk direct aan te houden, meer bewijs te verzamelen en zo doorbraak te creëren om verplichte hulpverlening op te starten en het geweld te doen stoppen.
- Meer voorlichtingen
- Meteen een opgelegde maatregel door de ovj voor recidivisten die kennelijk toch niet willen luisteren c.q. geholpen willen worden. Meteen actie door hulpverleningsinstanties.
- Mijn opdracht is om kinderen te beschermen tegen onder andere huiselijk geweld en daarom is goede samenwerking met Justitie en Jeugdzorg en Veilig Thuis (partners) van groot belang.
- Mijn wens is dat wij als politie hier juist minder in hoeven te doen. Natuurlijk moet de strafrechtelijke kant afgehandeld worden, en daar zijn we goed in. Maar ik zou willen dat we het traject erna aan een betrouwbare partners over zouden kunnen laten.
- Minder administratief werk en procedure wet op thuisverbod vergemakkelijken en beslissing aan verbalisanten overlaten.
- Minder administratieve handelingen achteraf.
- Minder papierwerk
- Minder schriftelijke afhandeling
- Minder tijdsdruk t.b.v. afhandeling
- Niet alleen een tijdelijk huisverbod maar een contact verbod voor een langere duur.
- Niet altijd uitgaan dat de man de dader is.
- Nog kortere procedures.
- Nog meer sturing op het volgen van werkafspraken en protocollen voor agenten op straat (noodhulpdienst). Wijkagent een toegewezen taak geven in de afhandeling, bij nazorg/monitoren op termijn. Afhandeling door specialisten Huiselijk geweld zou zeer op zijn plaats zijn. Dit ivm de kwaliteit en expertise.
- Onderkennen HG en indien verwijzing naar hulpverlening een terugkoppeling.
- Opfriscursussen en meer collega's (dus meer tijd)
- Opvolging door instanties zodat huiselijk geweld zich niet kan voortzetten

- Overal gelijke aanpak.
- Overgeven aan de gemeente
- Procedure minder omslachtig. Hulpverlening sneller taken oppakken
- Proces aanpassen m.b.t. de rol van de HOvJ.
- Samenwerking met experts / hulpverlening.
- Snelle aanpak, meer assistentie van specialisten, het basisteam moet ondersteunend zijn aan de specialisten op het gebied van huiselijk geweld.
- Sneller overleg OM en minder administratieve rompslomp
- Speciale afdeling die slachtoffer en dader horen en zaak afwerken, daar er heel veel tijd in gaat zitten. Dat mag echter geen reden zijn om een zaak niet op te pakken.
- Specialistische ambtenaren die zich fulltime bezig kunnen houden met huiselijk geweld zaken !!
- Stagelopen voor HG taakaccenthouders bij een psychologisch Instituut (zoals De Waag) waar plegers of HG relaties worden behandeld.
- THV niet bij of via hOvJ maar rechtstreeks door gemeente
- THV onderzoek bij de politie weghalen, vergt veel tijd en inzet.
- Tijd/inzicht
- Tijdsdruk
- Tijdsduur verminderen in de behandeling.
- Uitleg over het communicatie traject ten aanzien van Veilig Thuis en de politie, zodat wanneer je bijzonderheden hebt, dit ook op de juiste plaats in het systeem meld en deze informatie ook daadwerkelijk bij Veilig Thuis terecht komt.
- Vaste afdeling/personen alleen voor HG en/of EGG
- Verbeterde samenwerking met partners
- Vereenvoudigen van procedures
- Verkorten van de procedure.
- Versimpeling van wet, regelgeving en uitvoering.
- Voldoende gekwalificeerd personeel om huiselijk geweld aan te pakken
- Voldoende kennis en begrip bij collega's krijgen waardoor de ernst juist wordt ingeschat.
- Voldoende ruimte voor de Hovj om een RIHG op te maken tbv een huisverbod. Deze taak kan ook worden gedeeld met de wijkagent (mits deze gedeeltelijk bevoegd wordt tav deze taak). Dit bevordert de kennis en betrokkenheid bij de casus en de betrokkenen.
- Voldoende tijd en specialistische aanpak
- Vooral bij kind-slachtoffers mogen de straffen zwaarder. Een eis van 6 jaar voor het langdurig mishandelen en uiteindelijk doodslaan een meisje van 2,5 jaar oud is in mijn ogen niets, zeker gezien de leeftijd van de (vrouwelijke) dader: 20.
- Zet specialisme in
- Zorgen dat er speciale eenheden komen voor het oppakken en afwerken van huiselijk geweld en erg belangrijk de naverzorging.